MUSIKMAGASINET

GAFFA

SOUNDCHECK 03

GOLDIE

GARBAGE

BOGHANDLE

SONIC YOUTH

PSYCHED UP JANIS

#11 NOVEMBER 1995 - GRATIS

nr.11
November 1995

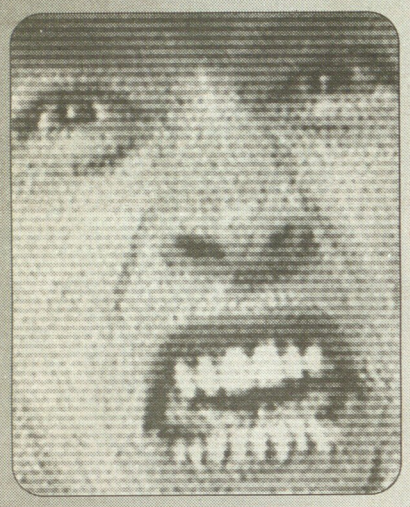

INDHOLD:

Noter 4
-dit om dat

Spil død 8
-spillestedernes storhed & fald

Boghandle 10
-hüsker du dem?

Kønsforvirring 11
-Rhonda Harris er en pige

Skidt & møg 13
-Garbage

Sonic Youth 14
-youth???

Tæt på skunken 15
-Skin skriver i "Mine Venner"

AC/DC 16
-pengemaskinen kører endnu

Dans en farve 18
-Goldie på Mias selskabsleg

Psyched up Janis 20
-på vej mod det store break

Annmeldelser 22
-hvad er godt, hvad er not?

Båndsalat 27
-Nils gir´ris & ros

GAFFA kalenderen 28
-hvad, hvor, hvornår?

GAFFA
er hos dig igen
den 30. november

Spillestedskrise eller energikrise?

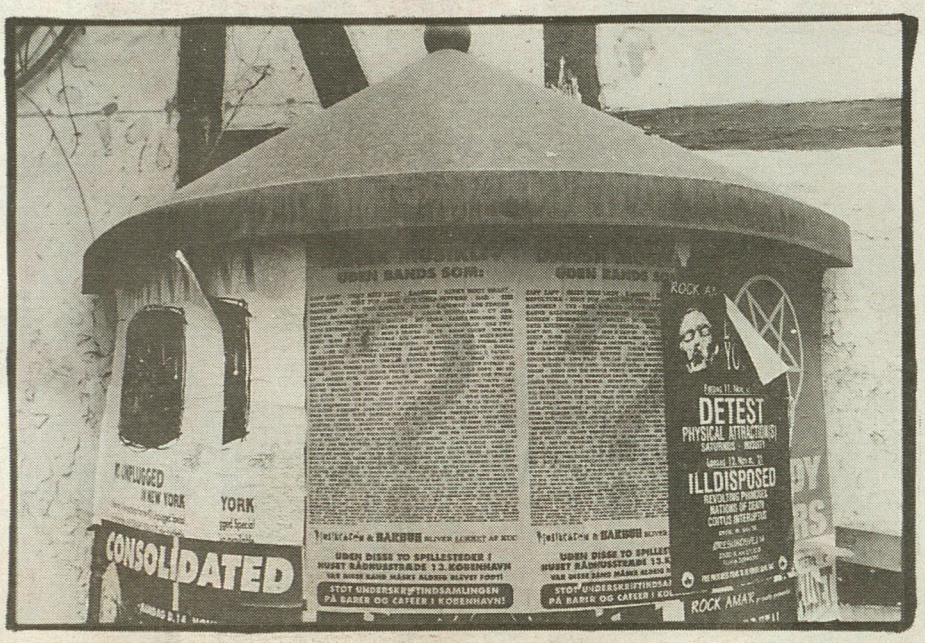

I denne GAFFA-udgave har vi været ude og opsnuse holdninger og ideer fra en række kulturelle personligheder med adresse i København. Det er spørgsmålet om den evindelige spillestedskrise der har foranlediget vores rundspørge og det har resulteret i en række udtalelser med råd og vejledning til løsningen af 'problemet' – hvis et sådant findes. Den eneste, der nærmer sig det område, hvor jeg mener der findes et problem, er Ebbe Rossander fra FaJaBeFa og redaktør af bladet Line Out: "Musikerne er for sløve", siger han.

Jeg er af den overbevisning, at lukningen af spillestederne ikke nødvendigvis er af det onde. Det er en oplagt chance for de mange vækstlagsorkestre til at gå egne veje og få sig nogle erfaringer, der på længere sigt kan vise sig at være særdeles værdifulde. Det er en oplagt chance til at få selvstændigheden ind på rockscenen, fremfor den evindelige lænen sig op ad støtteordninger og andre foranstaltninger, hvor det er alle andre end rockorkestrene selv der gør benarbejdet – bortset fra de to timer de står på scenen. Spillestederne kan have den modsatte effekt end tilsigtet, nemlig den at det bliver etablissementet der er bestemmende for orkestrenes målsætning, der i sagens natur er at komme ud og spille. Hvorfor ikke udnytte de muligheder og fordele, der er i undergrunden og selv gå ud og lave arrangementer? Alt for mange orkestre bruger energien forkert ved at lægge al gejst og gnist i øvelokalet, fremfor at tænke offensivt og selv tage initiativet, selv finde festlokaliteter, selv finde sponsorer, selv lave flyers – selv skabe muligheder, fremfor at vente på invitationer.

Når technomiljøet kan, kan vel også andre undergrunds- og vækstlags'-genrer. Mangler der en scene, burde musikerne selv skabe en. Hvem ved – måske kan der komme et spillested ud af anstrengelserne.

Mia Pollmann

UDGIVER
FORENINGEN MUSIKMAGASINET GAFFA
SJÆLLANDSGADE 92
8000 ÅRHUS C
TEL.: 86 12 98 99
FAX: 86 18 92 22
GIRO: 4 37 68 97
E-mail: gaffa@inet.uni-c.dk

ANSV. REDAKTØR: MIA POLLMANN
ANNONCER: ROBERT BORGES, OLE HYKKELBJERG, TEL.: 86 12 98 99
ADMINISTRATION: ROBERT SVANE
ABONNEMENT: GITTE LOLK
MARKETINGCHEF: ROBERT BORGES
ART DIRECTION: Buddha Graphix
ROCKBIBLIOTEK: ROBERT SVANE
KALENDER: ULLA KILDALL HEJBØL
GAFFER: MARIA ABRAHAMSEN, HENRIK OLESEN, Finn Stabel
PLAKATCHICKS: LOUISE SPANNING, MALINA TERKELSEN

SKRIBENTER:
PER REINHOLDT NIELSEN, JENS JAM RASMUSSEN, KÅRE GADE, NILS HARBO, PETER WIDMER, JAN OPSTRUP POULSEN, CHRISTIAN GRAU, MAISE NJOR, JIM HOLM, JESPER SKAANING, MICHAEL RASMUSSEN, FINN P. MADSEN, HELENE VENGE MADSEN, THOMAS LARSEN, MORTEN BUSCHMANN, KJELD TOLSTRUP, JESPER SØNDERAAS, KASPER FRIIS, OLE HOFF-LUND, ANDERS REUSS, KASPER SIMONSEN, SIAN PATTENDEN (UK), TOM JENSEN (USA)

FOTOGRAFER:
ROBIN SKJOLDBORG, PEER MORTENSEN, STEEN TRONSGAARD, LARS BLACKMORE, ISAK HOFFMEYER, KLAUS THYMANN, PER HOUBY, KRISTIAN ROST, SANDRA GREIG

TRYK: NORDJYDSK AVISTRYK
OPLAG: 67.000 EKSEMPLARER
ABONNEMENT: 120,- KR. FOR 12 NUMRE
INDBETALES PÅ GIRO 4 37 68 97.

DEADLINES:
REDAKTIONELT: 13.11.95
KALENDER: 16.11.95
ANNONCER: 16.11.95

tidligere sangerinde i **massive attack** (på **'blue lines'**) og nu englands store soulhåb, debuterede i 1993 med albummet **'what silence knows'**, som bragte hende en guldplade, 5 kæmpe hits og 2 brits-nomineringer.
det nye album **'friendly fire'** er trip-hop agtige ballader, soul og funk sunget med en sælsom stemme. 'danske' **lucas** har bl.a. været med til at producere 2. single **'i feel'**

shara nelson
friendly fire

"UHØRT!"
MÅNEDENS CD
EMI-MEDLEY

Her kan du købe månedens UHØRTE: ACCORD - Odense
AXEL MUSIC - Scala + Hovedbanen København • CASSABLANCA - København Ø
CORNER - Allerød • DREJESKIVEN - Vejle • DRUGSTORE - Roskilde
GUF - Ballerup + København N + København S + København K + Brønshøj + Tåstrup
MUSIC MEKKA - København K • PHONOTEKET - Helsingør • PLADEBIKSEN - Køge
PLADEHUSET - Kalundborg • PLADESHOPPEN - Silkeborg • RILLEN - Grenå
SKIVEN - Frederiksund • SOUND OF MUSIC - Viborg • SPAR MUSIK - Slagelse
STEREO STUDIO - Ålborg + Århus + Randers + Esbjerg + Kolding + Herning + Holstebro
TAKT OG TONE - Holbæk • TEEN SHOP - Horsens • TOP 20 - Greve + Lyngby + København S
VAN ROCK - Odense • ØRESNEGLEN - Valby

ludox drømmer på svensk

Af Ole Hoff-Lund

I forsommeren lå ludox-singlen (yep, ludox)*Sleeping* tre uger på hitlisten, og den 16. oktober kunne bandet ludox præsentere debut-CD'en *ludox* på Stengade 30. De fem spilleplader har forladt Thy til fordel for stenbroen i København, og nu føler de sig parat til at erobre den danske musikscene. Men ludox har også fået øje på Sverige, hvor gruppen har optrådt flere gange. Med hjælp fra produceren Dr. Tore Johansson, der også står bag navne som Cardigans og Eggstone, har lyden fået en rå bund af synthesizere og guitarer med tydelig reference til 50'erne og 60'erne.

-Vi har ønsket at skabe en primitiv, low-fi lyd, der giver plads til musikken fremfor teknikken. De danske producere er simpelthen for kedelige og digitale. Vi har fået stor inspiation fra Sverige, hvor der er ti gange flere bands og en utrolig spændende scene, siger forsangeren Jeppe Breum Laursen. Han skriver på engelsk, fordi han så ikke behøver at tænke så meget på indholdet som på formen, og han insisterer på, at fantasien skal have lov at overskygge den grå virkelighed.

-Pop er useriøst, og det vil være forkert at gøre den til andet. For mig er musikken det vigtigste. Teksterne skal komme til mig på en naturlig måde, og oftest er det et ord eller en sætning, der udløser sangene. Mange bliver provokeret over meningsløsheden i vores tekster, men hvis det kan sætte deres pis i kog, så er det OK med mig, forklarer han.

De fleste af sangene på den nye plade kredser om teenageårenes blandingsmisbrug af frihed, fester og forvirring, den tid, hvor alt skal prøves, og hvor nysgerrighed veksler med usikkerhed. Pladen er på den måde blottet for politiske budskaber.

-Hvis jeg vælger at forsøge mig med en påtaget politisk korrekthed, falder det hele til jorden. Man kan ikke bare lave et band og så forvente at teksterne kommer flydende. Det er en lang proces. Men vi mangler nogle kærlighedssange, siger Jeppe.

Og med henvisning til den engelske gruppe Madness slutter guitarist Filip Nicolic af: -Det er næsten vigtigere, at ordene klinger godt, end at de har en højere mening. Sangene skal være gode at synge med på og give folk nogle associationer, men der er nok ikke nogen dansklærere, der vil kunne lide dem.

★★★★★

Rolling Stones går Bankeråt

Af Morten Buschmann

Foto Lars Blackmore

Keith, Mick, Brian, Charlie & Bill...

Der er Rubber Band, Sweethearts, The Clifters, URD og alle de andre, der mere end læner sig op ad forbillederne. Hvorfor så ikke The Roosters? De fem kønne haner i the Roosters er som snydt ud af næsen på Rolling Stones. Anno 1995. GAFFA mødte dem på Café Bankeråt, bandets stamværtshus, ugen efter at debut-CD'en *Can't Change Yesterday* med egne numre var udkommet.

Undertegnede spurgte Mick Jagger, hvad lytterne skal bruge endnu en Stones-plade til:

-Hovedsagen er ikke hvad andre kan bruge den til, hovedsagen er for os at vi kan li' at spille den slags musik. Og det er bevist gennem flere generationer, at rock' n' roll er udødeligt. Vi prøver ikke at revolutionere dén genre, vi spiller bare vores eget.

Guitarist Keith Richard har en anden forklaring: -Folk vil gerne tilbage til det enkle – det ligger i tiden. Også hvis man ser på filosofi blandt unge mennesker, Kirkegaard-bølgen for eksempel, så vil folk gerne finde ud af hvad det hele handler om – tilbage til de enkle rytmer.

Er Can't Change Yesterday ikke et fuldstændigt Stones-ripp-off?

-Nej, de er selvfølgelig en hovedinspirationskilde, men vi har ikke taget Stones' tekster og efterlignet dem. Hvis vi er et ripp-off kan man kalde ethvert band for ripp-off, siger Jagger.

Gammeldags?

-Det er noget pjat at sige, at vores musik er gammeldags. Klassisk musik, er det gammeldags? Bare fordi noget musik er nyt, *skal* man absolut være med på bølgen, det synes jeg er noget pjat, siger Ronnie Wood, guitar.

The Roosters blev dannet i 1990, havde enkelte udskiftninger, og blev så opdaget af en pige hvis fyr kom fra et pladeselskab: Bandets Bill Wyman blev båret og smidt ud af et spillested, stangdrukken, og myten var født.

Jagger fortæller:

-Vi har aldrig sendt demobånd ud, for hvis bare to – tre store pladeselskaber siger nej, siger resten også nej. Og markedsføring, booking og reklame har vi heller aldrig gjort noget ved. Det er ikke dét vi er gode til, vi vil helst bare spille, siger forsangeren og drikker den obligatoriske store fadøl. Klokken er også blevet 17.11, og det er tirsdag.

Hvorfor tror I, at I har været så heldige at få en kontrakt, uden egentlig at gøre meget for det?

- Fordi vi ser så tæskehamrende godt ud, griner Mick Jagger, og fortsætter mere alvorligt: -Mange bands spiller som os, men vi har charme og udstråling. Klart nok, pladeselskabet har set os på scenen, og synes vi ser godt ud. Folk vil gå forbi pladeforretningerne og se coveret og tænke: "Seje fyre". Især de der 14-årige tøser. Det skal jo også sælge, selvfølgelig.

Står I, som Stones, på scenen om 30 år?

-Ja, klart, ikke nødvendigvis som Stones, men på vores egen måde, mener Jagger.

Gennemsnitsalderen i the Roosters er 22 år, og i virkeligheden hedder de Teis Damm, forsanger, Lukas Scherfig, guitar, Kristoffer Sonne, trommer, Jonathan Jacoby, bass og Mikkel Groos, guitar.

The Roosters står for gode melodier, rå simpel rock, tekster på engelsk og masser af energi. Ligesom originalerne. Rolling Stones kan bare ikke opleves på Kapelvejs Medborgerhus, Nørrebro d. 18/11.

Informer

Efter uendeligt mange års ægteskab med pladeselskabet Sony Music/Pladecompagniet, har århusianske **TV-2** trængt til nyt selskab. Det er EMI/Medley, der fremover for æren af det legendariske band og dermed også den snarligt forestående udsendelse af nyt TV-2-album. **Lars H.U.G.** har det seneste stykke tid, trods alle medie/politiker-spekulationerne, været i fuld sving med indspilningen af hans kommende album. Rygterne vil vide, at det ikke bliver under H man skal lede i pladeforretningen, men derimod et endnu ukendt bogstav, idet Lars H.U.G. har i sinde at udsende albummet under pseudonym.

Først var det Love Shop, der udforskede mulighederne som teaterorkester i forbindelse med forestillingen *Lipstick Killer*. Nu har **Anders Krøyer** (Picnic) og **Kæv Gliemann** (ex-Atlantis Transit) kastet sig ud i dansens verden, ved at komponere musik til forestillingen *Double Density* udført af danseensemblet ProGresso. Musikken er i to dele: Anders Krøyers *Mach III*, hvor eneste instrument er bas og periodisk forbiflyvende jetjagere og Kæv Gliemanns *Territorial Pissing*.

Hverken Krøyer eller Gliemann ved hvordan forestilling og koreografi bliver - de har fuldstændig måtte forlade sig på instruktør og koreograf Peter Groes' hoved, der indtil kort før premieren er det eneste sted dansen og musikken har spillet sammen. Premieren er på Dansescenen i København den 3. november, men kan også opleves i Ridehuset, Århus den 16./17. november - tjek det.

Ialt 60 orkestre er blevet spottet ud af talentspejderne bag **Spot 02**. Hvordan orkestrene lyder kan opleves ved 12 koncerter, hvor den første er henlagt til Stengade 30 i København den 2. november. I den forbindelse har bassist Bo Stief og Ivan Horn indvilget i at fungere som bandkonsulenter, der kan give Spot-orkestrene den nødvendige feedback og vejledning.

I forbindelse med årets **Operation Dagsværk** har Christianshavns Gymnasium arrangeret en Natværks-aften, hvor overskuddet i år går til aktiviteter i Mozambique. Den 8. november klokken 21 går Natværk i luften i Den Grå Hal med ialt fire koncerter med henholdsvis Ridin' Thumb, Melanies Breast, September og Grand Moff Tarkin. DJ bliver DJ Soundgazm.

Mangler du dugfriske rockinformationer er **Politikens Rockleksikon** netop udkommet i en ny og revideret udgave, forfattet af rockjournalist Jan Sneum og en lang række danske rockskribenter. Den omfatter nu ialt 1731 artikler på bands og solister, fylder ialt 896 sider og koster kr. 349,-.

Nu får også Danmark mulighed for at stifte bekendtskab med det pudsige japanske poporkester **Pizzicato Five**.

Warner Music udsender albummet *The Sound Of Music By Pizzicato Five*, der bedst kan betegnes som en blanding af hip/popdance, easy listening, elevator/supermarked musik, med komik som den ypperste force.

Me - she & her

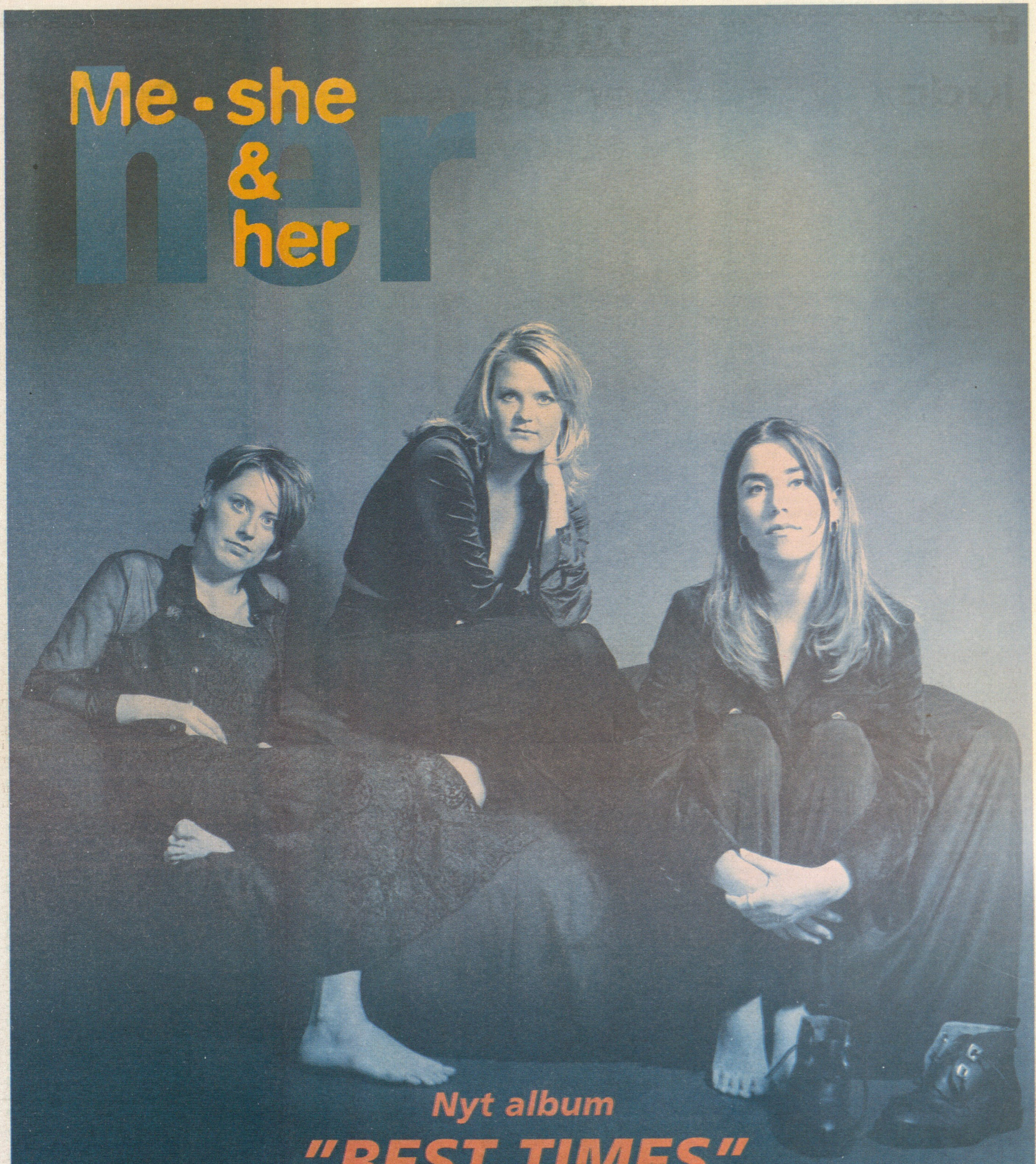

Nyt album

"BEST TIMES"

Den nye danske soul-sensation
Albummet indeholder bl.a. hittene
"I count the minutes" & "Goin' through the motions"

Me, She & Her på turné:

23.11	Herning, Fermaten	30.11	København, Pumpehuset
24.11	Esbjerg, Multihuset	1.12	Roskilde, Roadhouse
25.11	Århus, Blitz	2.12	Helsingør, Toldkammerat

edel

CD: LG 2093-2

NOTER

Me, She & Her...and Him

Det er Emma, når Pernille Dan lige at sige, inden den veloplagte skottehund nærmest kaster sig armene på GAFFA's udsendte. Inde i stuen venter Trille Palsgård og Susanne Marcussen. Tilsammen udgør de vokalgruppen Me, She & Her, og den første erfaring man gør, er at det i perioder stort set er umuligt at få ørenlyd. Stemmetræningen foregår åbenbart igennem en lettere kaotisk mur af grin og snak.

Bandet blev først endelig grundlagt sidste år med dens nuværende besætning. Veninderne Pernille og Trille mødtes gennem nogle sangkurser arrangeret af Maibritte Ulrikkeholm. Ret hurtigt efter fik de, sammen med en ekstra pige, jobs som kor hos blandt andre Maibritte herself, Bass & Trouble, Malurt og svenske Sky High. Et mindre pladeselskab øjnede chancen for at udfylde det vokalhul, der efterhånden er opstået i Danmark. Bandet, der dengang var uden Susanne, blev kontaktet og et samarbejde henimod en pladeudgivelse blev etableret.

Af uforklarlige årsager sprang "tredjepigen" fra. Pernille og Trille indrømmer nu, at de var bekymrede for, hvordan den nye stemme passede ind i deres sound.

-Man plejer at skulle øve i flere år. Det er sjældent, at en ny stemme tilpasses så hurtigt ... men det gjorde den altså her, forklarer bandets bas Pernille.

-At synge er ikke bare at synge. Man skal også kende hinandens hjerner, personer og væsen, siger Susanne, der stemmemæssigt ligger midt imellem sopran og bas.

At lave en plade er som bekendt aldrig uden problemer. For Me, She & Her drejede det sig om at kunne skifte fra at synge "backing" til "leading". De har forelsket sig i den solide upolerede soulmusik, og de indrømmer blankt, at de elsker den sovsede korlyd.

-Vi har tre forskellige stemmer. Hver gang vi hører hinanden, giver det så meget inspiration, bedyrer Susanne.

-Hver gang der er en, der åbner munden, stemmer de andre automatisk i. Vi er én stor mund, griner Pernille. Hvilket mine ører og jeg måtte sande denne eftermiddag.

Studietiden blev, som oftest for debuterende bands, delt ud på forskellige studier i København med producer Oli Poulsen, som knivskarp observant.

-Det har været hårdt. Man bliver lidt huleboer af at være i studiet så meget, fortæller sopranen Trille.

Videooptagelsen foregik i Sverige. Pigerne stod på hver deres ø. Uden at gå i nærmere detaljer om beliggenheden blev det betegnet som lækkert.

-Det var simpelthen en lækker fornemmelse. Vi måtte kravle en halv time på klipperne for at nå derud. Så stod vi der på hver vores klippetop i lange sorte kjoler og sang til en ghettoblaster, fortæller Susanne med ild i øjnene.

-Der kom lidt af den fede fornemmelse. Nu forstår jeg pludselig hvorfor jeg laver musik, filosoferer Trille. Man glemmer helt de gange, man må banke i bordet overfor pladeselskabet.

-De er skidetrætte af, at hver gang de skal skifte farve på deres kuglepen, så skal de diskutere det, ironiserer Trille.

Er I hårde at danse med?

Det tror faktisk, vi er, fortæller Pernille inden Susanne ivrigt bryder ind:

-Vi vil gerne, at det bliver godt. Det er os, der skal stå med det. De går som regel altid med til det, afdramatiserer Susanne, mens hun kigger hen på sofaen.

Der ligger Emma på min trøje og jakke.

Kasper Simonsen

★★★★★

Popmusik er ligesom at vinke ad togene

Af Helene Vange Madsen

Hver gang man udsender en plade, sker det ud fra et fundamentalt behov for at kommunikere med andre mennesker, siger Stephen Duffy. Han er en tynd, mørkøjet 35-årig englænder, der i august udsendte *Duffy*, et album fyldt med intelligente guitarpopsange og den slags melodier, der går så rent ind, at man undrer sig over, hvor de dog har været hele ens liv.

-Al musik handler om kontakt – med sig selv, med andre. Popmusik er ligesom når børn vinker ad togene, når de kører forbi: Passagererne i toget får et hurtigt glimt af dig, nogle af dem ser dig måske slet ikke, andre vinker tilbage – i hvert fald har du gjort en eller anden form for bevidst eller ubevidst indtryk, siger Stephen Duffy, der i øvrigt nu blot kalder sig Duffy. Han har selv vinket en del ad togene i tidens løb. *Duffy* er nemlig hans 9. album, og det første i lang tid, hvor folk har vinket tilbage.

Duffy startede sin popkarriere for lang tid siden, faktisk nærmest da han blev født.

-Jeg er vokset op i Birmingham – en usende by hvor alle arbejder i bilindustrien – men min bedstefar var jazzmusiker, så jeg er født ind i musikken; jeg har altid levet poplivet, og jeg kunne aldrig leve anderledes. Da punken startede og jeg fandt ud af, at det var okay kun at kunne spille 2 akkorder, stoppede Marc Bolan-imitationerne foran spejlet. Jeg turde rent faktisk begynde at spille selv i stedet for bare at skrive og synge sangene. Jeg fandt sammen med John Taylor i et rædselsfuldt art-noise band. Det varede kun kort tid. John dannede et nyt og mere succesrigt band, Duran Duran, og jeg udsendte min egen single *Kiss Me, Kiss Me* i 1985, fortæller Duffy.

Den single er Stephen Duffy's hidtil største hit. De efterfølgende soloalbums og senere albums med hans og broderens band The Lilac Time er aldrig, på trods af de åbenlse popkvaliteter, rigtig slået an hos publikum.

-På det tidspunkt sidst i firserne var melodi og syng-med-omkvæd ikke rigtig in. Det hele var grunge og techno, er Duffys egen forklaring.

Der er nok noget om det. I hvert fald er det påfaldende, at det netop er i disse melodiøse Britpop-tider, at Duffy nu atter bliver mægtig godt modtaget af publikum – 10 år efter han udgav sit første album, 10 år efter at han sammen med blandt andre Lloyd Cole, The Smiths og Aztec Camera lagde kimen til store dele af den engelske pop, som den lyder i dag. Keep waving, Duffy!

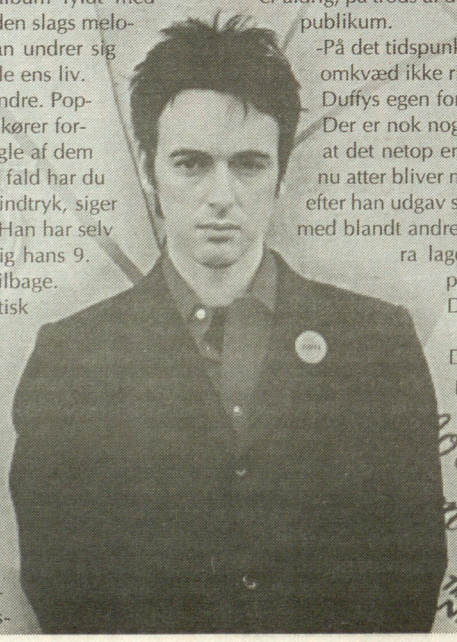

Duffy: *Duffy* (Indolent/RCA) er udkommet på både vinyl og CD i England. I Danmark kun på CD, men kan bestilles hjem på vinyl via Indolent eller danske specialbutikker.

Desuden anbefales det stærkt at lægge øre til The Lilac Time: *The Lilac Time* (1987) og *Paradise Circus* (1989). Kan opstøves i second-handbutikker som Beatpop, Sound Station eller Baden Baden – eller muligvis via Indolent.

Informer

Den nordamerikanske countrycowboy **Garth Brooks** hitter voldsomt med *Best Of*-albummet. Syv millioner har den solgt - bare i USA.

Så store salgstal skal engelske **Spooky** ikke regne med, selvom techno og det der ligner også har kontakt med hitlisterne - i udlandet, ikke i Danmark forstås. De har netop udsendt EP'en *Stereo* - en forsmag på deres kommende andet album, der udkommer på det indie-funderede label Generic.

Gravide **Neneh Cherry** barsler i januar med singlen *Womans World*, derefter skal hun efter planen føde barn nummer tre og til foråret skulle det endeligt være muligt at høre det længe ventede album fra den smukke svensker.

Smashing Pumpkins har netop udsendt det dobbelte kunststykke, *Mellon Collie and the Infinite Sadness*. Vi skulle i denne udgave af GAFFA have bragt et stort interview med Smashing-forsanger Billy Corgan, men da bandet netop har fyret deres manager og dermed cuttet navlestrengen til de hungrende medier må vi bede læserne have tålmodighed. Vi håber at kunne fortælle historien i GAFFA's julenummer.

Siger man *Luft Under Vingerne*, siger man også Erica Jong - og så får folk både kvalme og flashbacks. Siger man **Vanessa Daou** *og* Erica Jong skal der derimod spidses øren, for amerikanske Jong har netop fået sat musik til sine digte. Det er blevet til det sovekammer-lumre album *Zipless*, hvor Vanessa Daou synger og sukker sig gennem Jongs erotik med Peter Daou som manden der spiller på alle instrumenter.

Husk *Made In Heaven* - Queens egen hyldest til **Queen** og Freddie Mercury, der på det nærmeste genopstår gennem de 11 numre indspillet kort før hans død.. Singlen *Heaven For Everyone* er allerede på gaden.

Det er de mærkeligste professioner, der føler sig inspireret til at blive popmusikere. Senest har den målbevidste skøjteprinsesse **Tonya Harding** fundet anledning til det med et splinternyt poporkester - The Golden Babies.

Koncertaktuelle er snart **Garbage**, som GAFFA allerede har haft under lup på side 13. Acid-jazz-funkers **Incognito** kommer til lille Danmark og giver koncert i Den Grå Hal den 21. (eneste i Skandinavien). Bandets tidligere frontkvinde **Maysa** - hende der bragede Incognito-versionen af Stevie Wonders *Don't You Worry 'Bout A Thing* ind på hitlisterne - kommer også forbi, men i mere intime omgivelser på Le Kitch, Boltens Gård den 18.. Hun er albumaktuel med solodebut'en, *Maysa*. Dagen efter kommer superfølercrooneren **Gino Vanelli** til landet - rygterne fortæller, at han i de årle 80'ere pludselig forsvandt og en overgang var formodet død, men atter dukkede frem til fans'enes store jubel - og solgte guld på albummet *Black Cars* (som han havde arbejdet på mens folk troede han var død). Om han er i live, kan opleves den 19. i Cirkusbygningen.

P.J. Harvey kommer atter til Danmark. Hun er koncertaktuel den 11. december og også snart albumaktuel, dog med status som gæst på Nick Cave's kommende album, hvor også blandt andre Kylie Minogue og Shane MacGowan er guest stars.

Musikhuset i Århus får i november besøg af to spændende kunstnere: den klassiske musiks rainman, pianisten *og* autisten **David Helfgott** fra Australien hvis fantastiske evner har gjort voldsomt indtryk på tilhørerne og den aldrende fiddler **Dave Swarbrick** fra det hedengangne Fairport Convention.

Sådan skal den skæres....

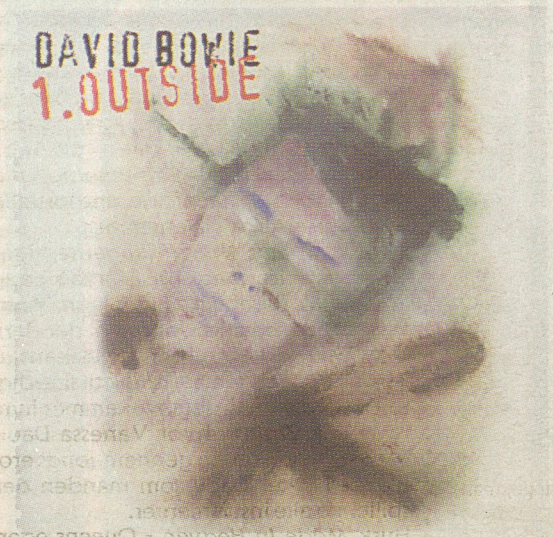

DAVID BOWIE: OUTSIDE
Eleva2ren d. 3/11
Stjernejokeren d. 4/11

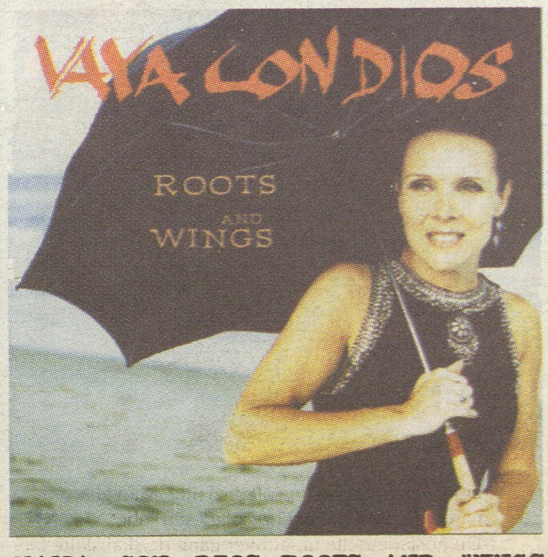

VAYA CON DIOS: ROOTS AND WINGS
Koncert i Pumpehuset d. 28/11

GARBAGE: GARBAGE

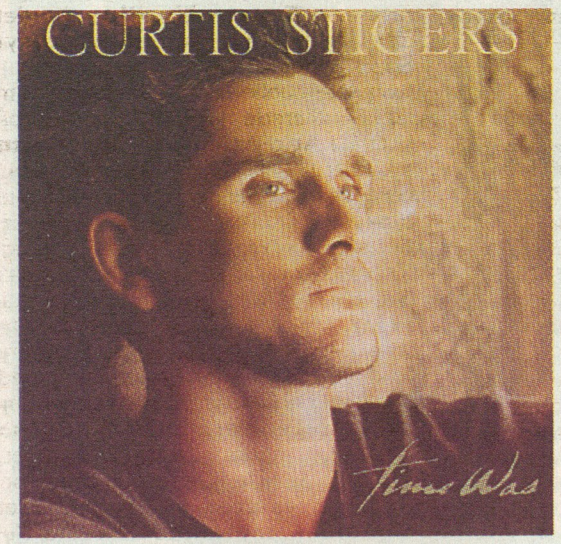

CURTIS STIGERS: TIME WAS
Eleva2ren d. 17/11

SOUNDTRACK: WAITING TO EXHALE
Incl. Whitney Houston:
Exhale (Shoop Shoop)

ANNIE LENNOX: MEDUSA
NU INCL. BONUS CD MED 9
LIVE TRACKS! 2 FOR 1'S PRIS!

.....din pladekirurg har dem!

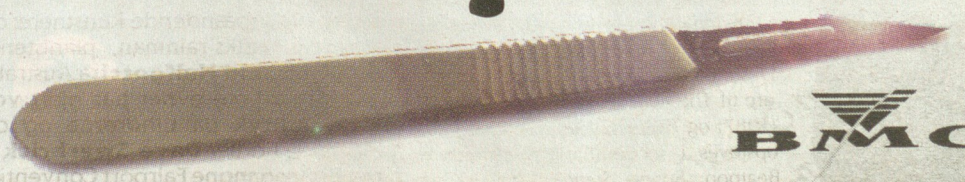

BMG

Hønen & ægget - holdninger og livemusik

I aften kunne du i København gå ud og høre livemusik på Pumpehuset, Backfish, Loppen, Barcelona, Den Grå Hal, Rust, Bananrepublikken, Copenhagen Jazz House, Stengade, Mojo eller Lades Kælder. Ikke dårligt, slet ikke dårligt. Alligevel runger ordet krise fra Rådhusstræde til Sankt Hans Torv. Montmartre gik ned og er reinkarneret som diskotek 'Det Hvide Snit'. Eigens Ballroom på Islands Brygge er væk - ex-spillestedet afventer nu en skæbne som autoværksted. Der blev råbt 'overlagt mord', da Huset i Magstræde sidste år blev nedlagt af KUC. Dermed røg Musikcaféen og Barbue, to hæderkronede institutioner indenfor dansk rytmisk musik. GAFFA har truffet hovedstadens kulturelle begavelser for at få en ide om tingenes faktiske tilstand.

Af Lars Blackmore

Henrik Rye Nielsen (HRN) har kørt Pumpehuset siden '90. Økonomien i hans musikbutik er så sund, at den i år for første gang vil have overskud på driften.

Hvad gør I som succesrigt spillested for de små bands?

HRN: Vi har eksempelvis lavet midnatskoncerter i weekenden for at satse på levende musik frem for disk som tilbud til publikum. Vi har trukket 2-400 gæster pr. nat, og det er godt. Og det har givet nogle mindre navne en chance for at spille under rimelig forhold. Når vi laver arrangementer med nye navne, slår vi dem tit sammen til en større event med for eksempel fire navne på en aften. På den måde sikrer vi os selv, bandet og ikke mindst publikum, at der bliver noget at komme efter.

Har vi brug for flere spillesteder i København?

Anders Eigen (AE), musikkens svar på Anders Eigen, daglig leder af pladeselskabet AGM Music og manden bag Eigens Ballroom:

-Ja, vi bør ha' 2-3 vækstscener, der ikke nødvendigvis skal give overskud. De må gerne møde op og sige: "vi regner med at ha' et par mio. i underskud i år." Svaret fra pengefolkene skal så være: "fint, fortæl os hvad vi får for de penge." De fedeste steder ligger i dag på Nørrebro, og inden længe rykker det sikkert på Vesterbro. Men City, hjertet af København, er blevet et museum – inde midt i København skal vi da ha' et spillested.

Thomas Seifert (TS) er tidligere leder af Barbue og nu en af kræfterne bag bookingbixen Infrarouge: -Ja, desto flere steder der er, jo flere bands vil der komme. Og man kan ikke få for mange spillesteder. Ser du tilbage på de tidlige 90'ere, så væltede det jo med bands, som vi idag kan se slå igennem kommercielt og udgive CD'er.

Hvad skal der til for at give sådan et spillested succes?

AE: -Der er i dag en scene som drives helt udenfor det etablerede miljø. Unge der gør det selv – så kan de gamle narhatte arrangere og planlægge – det rager dem langsomt. Pointen er, at hvis bookeren selv kunne have været en af publikummerne, så er der chance for, at han forstår hvad der rører sig nede foran scenen – og så rykker det.

HRN: -Det, der manglede i Huset, og som er altafgørende når man skal drive et spillested, det er gnisten. Det skal være sjovt at have et spillested, have med bands og publikum at gøre. Skal vi have nye spillesteder, så skal det være i form af nogle gode rammer til afvikling af arrangementer. Det er vigtigt for vækstlaget, at der er et publikum. Derfor er det ikke skide smart med et sted som Musikcaféen eller Barbue, der havde åbent hele ugen. Det giver for få mennesker på de tynde aftener, og det er ikke sjovt for band og publikum at opleve en halvtom sal. Så må man heller vælge at holde lukket en mandag.

Politikerne..

Tom Ahlberg (TA) kørte den københavnske kulturbutik i ni år frem til '94. I dag sidder han med musikken tæt inde på livet som programplanlægger på P3's aften- og weekendflade, og han har blandt andet ansvaret for DR's dækning af den levende rock.

Alt det hér kræver jo kassen. Hvem skal financere det?

TA: -Der skal støttes. Smartere end det bliver gjort idag. Man kan aldrig give en generel tryghedsgaranti, men man kunne for eksempel lave 3-årige aftaler eller noget lignende.

Ebbe Rossander (ER) er fra FaJaBeFa – landsforeningen af rytmiske amatørmusikere – og er redaktør af bladet Line Out: -Altså, nu er Ahlberg nok den kulturborgmester i hele verden, der har gjort mindst for den rytmiske musik, også selvom han i årevis bar prædikatet, 'rockens borgmester'. Han overgås vel kun af sin efterfølger, Jens Johansen. De får det til at lyde som om de gør en hel masse, men i realiteten sker der ikke en skid. Mens de mundhugges, stiller vi om til Amager.

AE: -Jeg ved ikke hvordan pengene i alt det her skal hænge sammen. Men hvis man kigger på, hvor meget for eksempel teatrene får i støtte, så er det forbløffende mange penge. jeg vil gerne vide, hvor meget det koster pr. tilfreds gæst pr. aften at lave teater, hvis man medregner penge til teaterskoler, Arte og sager. I dag er al levende musik jo mere eller mindre ulovlig. Hele bandet er på overførselsindkomst, ejeren tager af kassen for at betale personalet sort osv. Det ved alle. Så burde man sige til staten: "Okay, enten fortsætter I med at financiere musikken som nu, ved at se gennem fingre med alt det fis, eller også laver vi et målrettet, velfungerende støttearrangement. For 80 procents vedkommende må man i et samfund som det danske lade falde, hvad der ikke kan stå. De sidste 20 procent er så det, man går ud og støtter, fordi man mener det gavner. Der skal være en risikomargen, når folk satser på noget – de skal have en chance for at få noget op at stå.

ER: -Der skal nogle penge til så det hele kan løbe rundt. Indtil videre har politikerne mest af alt købt aflad for deres penge, de har jo stadigt ikke et egentligt engagement i musikken. De støtter lidt, og når det så alligevel ikke går, så trækker de på skuldrene og siger "nå ja, vi prøvede jo." De kunne jo for eksempel begynde med at give momsfritagelse på billetterne til spillestederne. En helt oplagt hjælp til musikken. Vi kan altså ikke leve af ildsjæle som Eigen alene, der gider ofre tid og egne penge på at sætte noget i gang.

Musikerne

Hvad er musikernes rolle i den hér debat?

ER: -I hele diskussionen om musikkens vilkår, vækstlag og spillesteder har musikerne været forbløffende stille. Det er som om de forventer, at alle andre – pressen, politikerne og spillestederne – gør noget for at de har et sted at trykke den af. Musikerne er for sløve. Ganske enkelt. Der var engang hvor de kæmpede, men nu er de sgu' blevet dovne. Mange af dem står jo gladeligt i kø for at spille for hundrede kroner og en bajer nede på Kong Volmers værtshus; også medlemmer af forbundet, som egentlig burde kræve tariffen. Undtagelsen er unge bands som Kashmir, Dizzy og så videre, der har en respekt for vækstlaget. De er kommet til tops takket være deres tid på spillestederne, de har knoklet og var villige til at give noget selv. De ældre musikere er et langt stykke ad vejen selv ude om, at de ender på Barcelona uge efter uge.

AE: -Nu er der jo masser af mennesker, der betragter sig som musikere, fordi de spiller guitar i ny og næ. Det er noget fis, og i mine øjne er sådan nogle selvfølgelig ikke støtteberettigede. Musikerne skal sgu' også selv forstå problemet, og ikke bare forvente at få det løst af andre. Det kan irritere mig, når man ser musikere reducere de gode klubber til rene spillesteder, hvor man bare kommer for at tjene et par basseøre.

TA: Det er vigtigt at bemærke, at der nu sidder rockmusikere på organisationsniveau. Det må give sig udtryk i øgede bevillinger fremover. Den forhåbning giver Eigen ikke en skid for: -Nej, det er sgu' ikke fedt, at der sidder musikere i Statens Musikråd, det kommer der ikke noget godt ud af; der går bare kunst i den. Der skulle hellere sidde nogle brugere, nogle publikummer.

-Se nu et band som Die Herren, der har rykket øvelokalet ned på scenen – de optræder gratis for publikum på Kellerdirk med deres egne ting om eftermiddagen, og spiller så deres U2-covers om aftenen.

I det hele taget er det jo også op til musikerne at rykke med selv. Jeg var til et seminar på en musikhøjskole engang hvor en fyr i ramme alvor fortalte unge, håbefulde amatørmusikere at "I må ikke ta' et job, hvis I ikke får tariffen." Det er jo noget fis. Det vigtigste må da være at få nogle jobs, så du kan få noget erfaring på en scene.

Publikum

Hvor er folk så blevet af? Hvad laver for eksempel Husets publikum nu?

TS: De hører musikken på MTV i stedet. Eller også går de på café.

ER: -Jamen, folk er også for dumme. Det er spillestedernes opgave at lære publikum den svære kunst at gå ud og høre noget levende musik. De skal ud og lave noget PR. Dér kan man gribe fat; der skal ikke gives støtte til at booke musik for, den må stederne skaffe via billetsalget. Men man kunne gå ind og støtte PR-arbejdet, så stederne fik den bevågenhed, de mangler. Budskabet om den levende musik skal simpelthen gøres mere spiseligt. Prøv at kig på plakaterne og løbesedlerne for alle de københavnske spillesteder. De ser ud som de altid har gjort. Det er da ikke spændende, det er da ikke tillokkende. Og når du så oven i købet ikke kender navnene, så gider du da ikke komme til koncerten. Der skal jo stå noget om, hvorfor det og det navn er værd at gå ind og høre.

AE: -Hvis du spørger folk på gaden i København om de ved hvad der sker på Loppen i aften, så svarer 70% at de ikke kender stedet, mens resten måske ved det, men de ta'r jo ikke derud. Rent kvalitetsmæssigt er der bands nok, ingen tvivl om det. Og der er da publikum nok, for selv om der måske kun kan være 3.000 i alt på de københavnske spillesteder, så sidder der jo 50.000 rundt om på caféerne. Jo, gu' er folk da forvænte. Det er et tegn på almindelig dekadence at vi ta'r alting for givet. Ingen gider engagere sig, for de forventer, at alting bare sker. Men prøv også at se, hvordan de store koncertarrangementer bliver afviklet i dag – det går op i Stimorol og Corona, konkurrencer og pis. Det ville være herligt, hvis folk sagde, "jeg gider ikke det kommercielle fis, det er ikke en skid hyggeligt," og så fandt et sted, der passede til dem. Men det sker desværre ikke.

Der er langt igen, og ikke engang den *rigtige* diskussion er kommet ordentlig i gang – halvdelen af deltagerne ved ikke at de skal deltage, hvis den skal finde sted. I det mindste synes der dog at være enighed om at klynkeriet ikke fører nogen steder. Og der er også enighed om, at der skal nogle offentlige midler til, hvis vi fortsat skal have de københavnske spillesteder, der i starten af 90'erne gav os Dizzy, Schwarzwald, Strawberry og de andre nye navne. Alle – også musikerne og publikum selv – har et ansvar for at energien på de små og store scener ikke går død.

BUNKEBRYLLUP.

REGERINGSSKIFTE

PULP - I EN KLASSE FOR SIG!

PULP - 'DIFFERENT CLASS'
INDEHOLDER SINGLERNE 'COMMON PEOPLE', 'MIS-SHAPES' OG 'DISCO 2000'
NY CD/MC 30.10.95

ISLAND™

PolyGram

Husker du Boghandle?

Mere end et år er det siden Danmarks rockpublikum har hørt noget til de buldrende københavnere fra Boghandle. Nu lyser de atter op over rockland med udsendelsen af bandets fjerde album. GAFFA fik en snak med bassist Morten Lykkeby - om at starte forfra, om at gode melodier ikke fejler noget og om fusionsrock på den gode måde.

Af Morten Buschmann
Foto Lars Blackmore

Boghandle har ikke noget med det amerikanske band Husker Dü at gøre. Boghandle eksisterer heller ikke i noget sprog. Ordet er en mærkelig hybrid mellem dansk og engelsk, og den nye CD *Torched* er om ikke mærkelig så en hybrid af grimt & smukt, hårdt og blødt. Melodier med aggressiv power.

Ud af bandet er gået sanger Ian Walsh, Boghandle er blevet en trio, og deri ligger en del af forklaringen på hvorfor man kun én gang i år har oplevet bandet live – som opvarmning til Neil Young til HeyDay-arrangementet i Roskilde.

Ingen pause

-Vi har ikke holdt pause, vi har øvet hele tiden, men det blev tungt med Ian til sidst. Vi fik ikke lavet numre, vi hyggede os ikke og det hele kørte op i en spids, fortæller Morten Lykkeby, der har været med i Boghandle ("lokumshåndtag") lige fra starten omkring debutalbummet *Son Of A Sixpack* fra 1991. Morten vil ikke kommentere bruddet yderligere, men siger:

-I denne her branche er man hurtig til at dømme folk inde og ude. Vi hørte ude i byen, at vi var opløst, det går stærkt, lidt for stærkt. Vi lavede jo en liveplade, *Eigens Springball* i april 1994, så så lang tid siden er der heller ikke gået. Folk taler nu om comeback, sådan ser jeg det slet ikke.

Men Boghandle var "in" engang. Eller "hype" som gruppen selv kalder det. Anmelderroste i ind- og udland, opvarmning for Sepultura, åbningsnavn på Roskilde, koncerter i Norge, Sverige, Holland, Spanien, Tyskland, New York, Belgien. Boghandle blev kaldt "sub pop" før man havde opfundet etiketten "Grunge". Nirvana-producer Jack Endino blev kaldt til Danmark for at producere to'eren *Step On It*. Og anmelderne udnævnte 1993 til Boghandle-år. Samme år udkommer det tredje album *Worth Dying For* , igen med Jack Endino som producer.

Start fra nulpunkt

Torched er noget ganske andet end det mere grunge-agtige og straight-ahead-rock man ellers husker Boghandle for. Det er et mere melodiøst album, med meget kor, flotte sange, og så lige pludselig bliver man gentagne gange ramt i hovedet af guitarknytnæven.

-Du kan ikke sige, at *Torched* lyder af det og det. Vi er startet på en frisk. Vi strøg alt det gamle og er startet fra nul med Martin Lind som forsanger og guitarist. Der var ingen i bandet der sagde: "Det kan man ikke" eller "Det lyder af sådan og sådan som det band". Der var ingen bagtanker. Vi er overhovedet ikke fortænkte, vi er meget strukturløse, og har ikke afstukket nogle rammer, for så havde vi ikke ændret os. På *Torched* er der en meget stor spændvidde fra det aggressive til det meget afdæmpede. Den gode melodi fejler ikke noget, så længe den får et power-spark i røven, synes hr. Lykkeby.

Fusion på den gode måde

Overtegnede mener, at kunne høre så forskellige inspirationskilder som Mahavishnu Orchestra, heavy metal og Crosby, Stills, Nash & Young i den nye lyd.

En slags fusionrock? Med sangen mixet ned i forhold til hvad vi er vant til.

-Det er sjovt. Vores svenske lydmand kaldte også musikken det der. Det er bare en etikette, men vi har blandet mange stilarter og udtryk sammen.

Og sangen har vi mixet lidt ned, fordi vi synes at på danske plader er sangen alt for langt fremme. Det er også med til at give os en ny lyd, siger Morten, der synes at nummeret *Diamonds* er lidt af et hit, selv om han og bandet ikke spekulerer i den slags.

Men hvorfor den nye blanding af brutal guitar og bløde melodier?

-Det synes jeg er fedt, at man tager det grimme og smukke og lapper det sammen, men der er ingen dybere mening eller filosofi bag. Man kan sagtens komme en masse kloge ting om det, men vi har bare lavet det sådan. Det havde vi behov for.

Nuanceret og melodiøs

Fremtiden?

- Vi har prøvet så meget, så skal vi ikke lige prøve at se om vi kan sælge herhjemme. Vi er på Sony, og det er vi glade for. De har ikke glemt os, det kan vi takke producer Kim Hyttel for. Men Sony kan jo ikke anbefale et band der ikke sælger i DK til Sony International. Nu bliver det meget stille og roligt i starten – det handler bare om at komme ud og spille. Men mon ikke de danske spillesteder kan huske os? Vi var de første til at hive folk ind til den her slags musik, dér kan man sige, at vi var pionerer. Vi fik åbnet spillestedernes øjne, for det man kalder Grunge i dag, mener Morten.

Her dukker Martin og Clyde op. Et kort referat og Martin tilføjer:

-Vi spekulerer ikke i musikken. Vi har aldrig lavet en selvransagelse, sat os ned og spurgt hvorfor vi gør som vi gør.Ingen opskrift eller tænkt i en retning. Men der er blevet mere plads til guitaren, og det har gjort musikken nuanceret og melodiøs, synes Martin.

Ingen tvivl om at Boghandle er helt fremme på scenen igen med en stærk kompromisløs CD. Med melodier der nok skal vække opmærksomhed. Boghandle er ikke megahittere, men glemt, ude eller opløst er de bestemt ikke. Vi husker Boghandle.

Rhonda Harris er en pige

GAFFA mødte den anmelderroste Nikolaj Nørlund over en Faxe Kondi og en filterløs smøg og spurgte ham om musikalsk korrekthed og kunstnerisk originalitet midt i en hitlistetid.

Af Ole Hoff-Lund

Foto Per Howby

Cloudland Records holder til ved søerne i København. Gennem en port, op ad en trappe til første sal, hvor der er indgang til en stribe af små pladeselskaber med kontor dør om dør. Cloudland, Pingo, TBA og April. Cloudland har Rain som CD-label (singlerne hedder Drop), og Rain 014 er signeret *Rhonda Harris* – Nikolaj Nørlunds første album efter tiden med *Trains and Boats and Plains*.

Danske rockanmeldere var ved at gå bagover af begejstring ved udgivelsen af *Rhonda Harris*, og det er ganske berettiget. *Rhonda Harris* (som ikke er andet end et velklingende pigenavn) er et behageligt bekendtskab, der i minimalistisk *low-fi* stemning gennem billeder fra Nikolaj Nørlunds personlige erindringer sender bølger af associationer til lytterens egen fortid.

-Det er da dejligt med alle de gode anmeldelser, selv om jeg har svært ved at følge journalisterne i alt det, de skriver om *Rhonda Harris*. Men det gør mig glad, og det bekræfter mig i, at der er plads til og brug for andre popmusikalske landskaber i Danmark, siger Nikolaj Nørlund, der kalder radioens P3 for en skandale.

Anmeldervældet

Du er blevet kaldt anmelderkæledægge og har fået status som en af fornyerne af dansk rockmusik?

-Anmelderne laver fortolkninger af, hvad jeg skriver, og det kan de være lige så gode til, som jeg er, men jeg kan ikke lide betegnelsen "anmelderkæledægge". Det ord dækker dybest set over misundelse. Jeg laver noget musik, som folk kan forholde sig til og mene om, hvad de vil, men det giver mig jo ikke ret til at komme bagefter og sige, at den måde de hører musikken og oplever teksterne er forkert".

Hvad siger du til kritikken af, at du til trods for "din lysende intelligens" ikke vil være med til bære den dansksprogede rock ind i 90'erne, men i stedet synger på engelsk?

-Nogle gange oplever man jo, at folk mener at vide, hvad der er bedst for andre. Anmeldere har det med at overføre deres egen personlige kæphest eller deres ambitioner til det, de skriver om. Men den næste plade bliver på dansk, afslører Nikolaj Nørlund.

Det er også blevet sagt, at du nu har valgt en tilværelse som evigt kultnavn?

-Jeg synes ikke, man kan tillade sig at klage over, at der ikke sker noget interessant på den danske rockscene, for så at kalde det en selvvalgt kulteksistens, når det sker. Det er jo selvmodsigende. For hvis anmelderne i samlet flok er enige om, at det er en god plade, ja, så tager jeg det som udtryk for, at den har kvalitet. Det er jo ikke, fordi de synes, jeg er en sød fyr, for jeg kender dem ikke. Men jeg er ret sød, griner Nikolaj Nørlund, mens han forsøger at stoppe sit snørebånd ned gennem det hul, det kommer fra.

Kvinden og London

Hvor tager dine sange udspring fra?

-De fleste af sangene er en blanding af selvbiografisk materiale og associationer, der udspringer af små oplevelser, men mange af teksterne er faktisk skrevet udfra en kvindes *point of view*. Jeg synes, det er interessant at skrive ud fra andre folks synsvinkler, så det hele ikke kredser om, hvordan jeg oplever hverdagen. Jeg har forsøgt at lave en plade, hvor det tekst- og lydmæssige skaber en helhed, og det synes jeg er lykkedes, siger Nikolaj Nørlund.

Rhonda Harris er indspillet i Sun Studios i København og er produceret i samarbejde med amerikaneren Mark Robinson (*ex-Unrest*), der også er bassist og baggrundsvokal på pladen. Piet Breinholm Bendtsen fra 18th Dye sidder bag trommerne. Trioen er kun samlet til lejligheden, og Nikolaj Nørlund vil fortsat arbejde med skiftende musikere. I midten af oktober blev *Rhonda Harris* udsendt i England, og Nikolaj Nørlund er selv på vej derover for at lave en ny single og en miniturne med engelske musikere i London, inden Rhonda Harris spiller i Danmark i november.

Aarhus Musikkontor præsenterer:

PASSION ORANGE

BACK IN THE BOX

LIVE-NINETEEN NINETY-FIVE

27-10 HADERSLEV - PANIC
02-11 ROSKILDE - GIMLE
03-11 KØBENHAVN - ROCK AMA´R
04-11 GLUMSØ - GLUMSØ BIO
09-11 ÅRHUS - BLITZ
10-11 FREDERIKSHAVN - Q´S KAPEL
11-11 NAKSKOV - DEN GL. IDRÆTSHAL
17-11 RØDOVRE - FORSØGSHUSET
18-11 SE DAGSPRESSEN
24-11 KØBENHAVN - LOPPEN
01-12 HERNING - FERMATEN
02-12 SE DAGSPRESSEN
21-12 FREDERIKSHAVN - LUKKET ARR.
22-12 SKIVE - LUKKET ARR.
26-12 FREDERICIA - TEATRET
27-12 KOLDING - PITSTOP
28-12 KØBENHAVN - PUMPEHUSET

TO BE CONTINUED IN...

NINETEEN NINETY SIX

NEW ALBUM OUT NOW!

INSTANT © RECORDS IR 9540
Distributed by PolyGram Records Denmark

MCA

Black Grape "It's Great When You're Straight....Yeah"

UK NO. 1 ALBUM

Ex. Happy Mondays forsangeren Shaun Ryder, har med sin nye band konstellation Black Grape, formået at lave et allerhelvedes fedt album, som burde være det Happy Mondays havde lavet før det gik op i lir og larm. Indeholder bl.a. "In The Name Of The Father" og "Reverend Black Grape", samt en mængde heftigt svingende numre, med masser af energi og råstyrke, der får selv den mest hærdede dødbidder til at bide i tæppet!

Dette album er et must i enhver rocksamling - uden undtagelser!

http://www.mca.co.uk/music/blackgrape

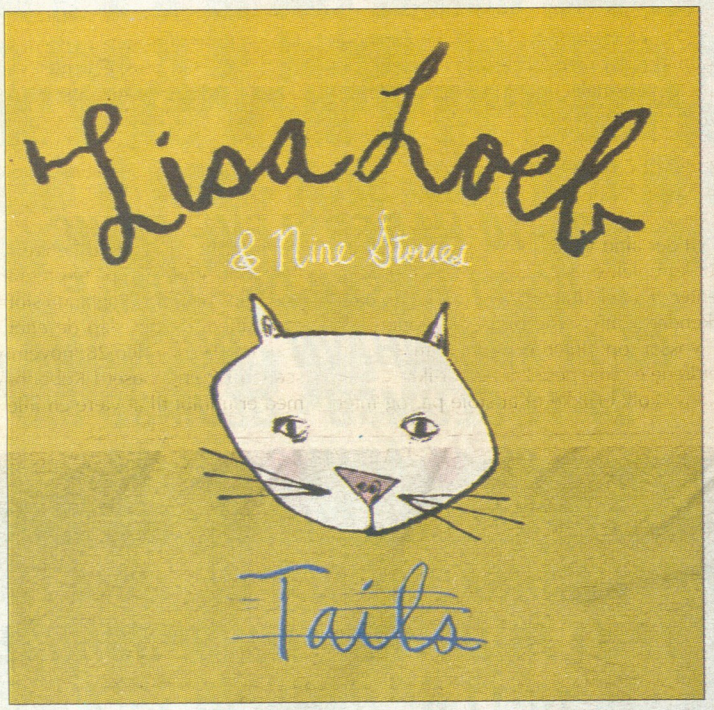

Lisa Loeb & The Nine Stories "Tails"

Hvis du har set filmen "Reality Bites" - har du sikkert også hørt sangen "Stay (I Missed You)" - et hammer iørefaldende nummer vi alle gik rundt og sang med på for et år siden. Nu er debut albummet langt om længe på hylden i din lokale pladebiks, med den unge og yderst talentfulde singer/songwriter Lisa Loeb. Albummet indeholder selvfølgelig "Stay (I Missed You)" og nummeret "Do You Sleep?", der iøjeblikket spilles kraftigt på P3 og landets lokalradioer.

Urge Overkill "Exit The Dragon"

Du kan huske det som var det igår. Den legendariske Pulp Fiction scene, hvor Mrs. Mia Wallace tænder den klassiske spolebåndoptager - og ud kommer "Girl, You'll Be A Woman Soon". Bandet Urge Overkill, der havde taget Neil Diamond klassikeren til behandling i Pulp Fiction, er nu aktuel med et fedt rock album, der er det femte fra den forholdsvis ukendte gruppe, men en sand perle for din pladesamling.

SONIC YOUTH - "Washing Machine"

Kim, Thurston og Co. i legendariske Sonic Youth er aktuel med nyt
fremragende album, der endnu engang manifesterer bandet, som
mestre af genren. Et Sonic must!

MCA GEFFEN

JACOB JOHANZEN & CO

Rockens vitaminindskud

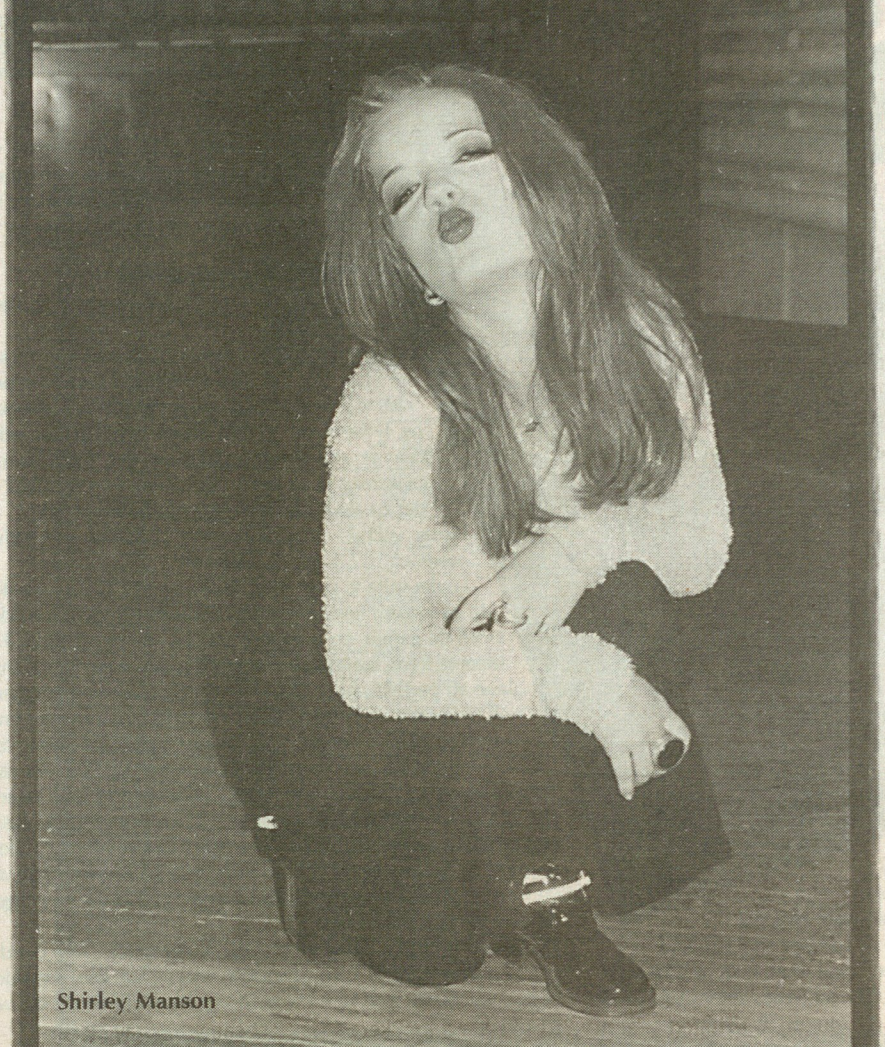

Shirley Manson

Foto Per Howby

Garbage er navnet på en ny succes-konstellation af et band, der med debutalbummet *Garbage* er gået nye veje og givet rockmusikken endnu en ny dimension. Det er ikke som navnet antyder skraldespandspunk, men derimod en tight melodiøs rockstil, der med stor opfindsomhed benytter effekter, normalt kun hørt i den elektroniske musik. GAFFA har mødt den skotske sangerinde Shirley Manson fra det skotsk-amerikanske band, der også tæller superproduceren Butch Vig.

Af Anders Reuss

Udover Shirley Manson og Butch Vig består Garbage af Duke Erikson (guitar & keyboards) og Steve Market (guitar & bas). De tre fyre har spillet sammen siden de mødtes på filmskolen i Madison, Wisconsin USA i starten af 80'erne. Ret tidligt byggede de deres eget SMART studie, og begyndte at indspille plader med lokale undergrundsnavne som f.eks. Killdozer, for at tjene til huslejen. Deres eget band gled dog hurtigt i baggrunden for studiets og navnlig Butch Vig's stigende succes. Men i forbindelse med nogle remix-opgaver hvor de tilføjede helt nye, stærkt bearbejdede guitarstemmer til musikken (check det fremragende Zephyr-mix af Depeche Mode's *In Your Room*), fik de lyst til at lave deres helt egen musik igen. Resultatet er Garbage.

Farvel til pænheden

Shirley Manson er 29 år gammel og har sunget med forskellige bands de sidste tolv år. Blandt andet som backing-sanger og keyboard-spiller i det gennemført rædselsfulde *Goodbye Mr. MacKenzie*, der udgav to albums med pæn voksen-orienteret radiorock a lá Wet Wet Wet. Hendes stemme er af den kølige, mørke type, og kan sammenlignes med Toni Haliday fra hedengangne Curve og Claudia Brücken fra ditto Propaganda. Selv nævner hun Siouxsie Sioux (The Banshees) og Chrissie Hynde (Pretenders) som forbilleder. Hvordan gik det til, at hun kom med i Garbage?

-Deres manager ringede fra USA. Butch havde set mig med mit seneste band *Angelfish* på MTV, og bad sin manager om at få fat i mig. 24 timer efter havde han opsporet mig i Skotland. Skræmmende! Først var jeg ikke interesseret, for jeg er ikke nogen session-sanger. Jeg vil synge i et rigtigt band. Men jeg var alligevel nysgerrig på grund af Butch's referencer, så jeg gik med til at møde dem i London. Her indså jeg at de ikke var de typiske superproducere, og der var noget ved dem jeg virkelig godt kunne lide, så vi aftalte at jeg skulle komme til deres studie i Madison og arbejde med dem. De havde slet ikke indspillet noget endnu. Det var ikke sådan, at pladen var færdig, og jeg bare skulle ind og synge på den, forklarer Shirley.

De første dage i Madison gik med at drikke øl og tequila, og lære hinanden at kende. Der gik længe inden nogen af dem turde tage hul på arbejdet. Butch & Co havde kun nogle løse idéer, så Shirley var involveret i arbejdet lige fra starten. De brugte lang tid på at diskutere hvad det egentlig var de ville lave, og her blev Shirley, ifølge hende selv, lige så stor en del af bandet som de tre andre. Man kan undre sig hvad hendes rolle helt konkret er i bandet. Hvad det er der adskiller hende fra at være en sessionsanger?

-Åhh, jeg er den dårligste person at stille det spørgsmål. Jeg ved det virkelig ikke. Det er ikke noget man kan beskrive med ord. Når man er i et band, handler det meget om, hvordan man svinger sammen og hvordan man reagerer på hinanden som individer. Jeg virker som en katalysator, der åbner mændene i bandet, og opfordrer dem til at snakke, se og føle. På den måde medvirker jeg til at forme Garbage, siger hun.

Død og perversion

Det er ret svært at få Shirley til at præcisere hvad hendes input er i sangskrivningsprocessen. Hun bliver ved med at insistere på at Garbage er et kollektiv, og et meget demokratisk band, så vi må acceptere den spirituelle forklaring. Men hvad med teksterne. Hvem skriver dem, og hvad handler de om?

-Vi bidrager allesammen med tekster, men det er mig som sanger, der har det sidste ord. Sangene handler om livets mørke sider; perversion, depression, død og bedrag. Vi ville gerne lave en pop-plade med dybde. Noget der rummer en skjult ondskab under den blankpolerede overflade. Vi er allesammen i bandet fascinerede af, at der findes en skjult side i alle mennesker, som er gemt under overfladen. Det kan f.eks. være perversion eller lurende sindssyge, fortæller hun.

Garbage's tekstunivers minder i al sin fascination af sindets skyggesider, meget om midtfirsernes gotiske *nyrock*. En tendens der er typisk for andre teknofile amerikanske bands som f.eks. Nine Inch Nails, der iøvrigt også har samarbejdet med Vig/Erikson/Market trekløveret. Spøgsmålet er om Garbage's interesse for dystre emner skyldes at de alle er i 30-års alderen, og dybest set har deres musikalske rødder i firsernes post-punk, eller om det er fordi de føler der er et behov for det i rockmusikken i dag.

-Det vil der altid være, mener Shirley, Folk er meget komplekse skabninger. Når vi er børn forventer vi, at vi altid vil være lykkelige, men alle kender skuffelserne og desillusionen når man vokser op. Intet er som man troede. Forældrene er ikke perfekte og har ikke svaret på alting. Folk er ikke til at stole på, og intet kommer af sig selv. Man bliver konfronteret med alle de skjulte sider af livet, som man ikke ser som barn.

Højteknologisk rockmusik

På pladen bruger Garbage teknologi i stor udstrækning. Den er optaget på 48 digitale spor, og er mest spillet på *sampler*. Garbage nøjes ikke med at sample break-beats og lyde fra andres plader, men også fra dem selv. Først spiller de sangene som et rockband, og så sampler de sig selv, og bygger numrene op forfra. Selv guitarene på pladen er samplede. På den måde kan de bruge traditionelle rockinstrumenter uden at være særlig gode til at spille på dem, og samtidig giver det en lang række muligheder for lyd-manipulering, som ikke er mulig ved en traditionel rock-indspilning. Garbage-pladen er lavet på et teknologiniveau svarende til en technoplades, idet det hele er lavet med samplere og computere. Det er bare lyde fra rockinstrumenter der er samplet, og derfor lyder det som rockmusik. Det virker som om Garbage er et udpræget studieprojekt. Kan de overhovedet spille live?

-Vi har ikke spillet live endnu, og det er klart at vi bliver nødt til at arrangere numrene om, før vi kan tage på turné. Hvordan vi skal gøre det, har vi ikke fundet ud af endnu. Jeg tror fyrene vil drage nytte af deres tid på filmskolen og bruge en masse visuelt udstyr til koncerterne. Men måske venter vi med det, for ikke at virke for prætentiøse, og det er også dyrt. Folk kender os jo ikke, og vi regner med at skulle spille på små klubber. Hvis alt går vel spiller vi live i København til november, lover Shirley.

Og det lader til at alt er gået vel for Garbage siden GAFFA talte med hende. Debuten som live-band fandt sted på tv-programmet Top Of The Pops på BBC i England i slutningen af sidste måned, og det slap de efter sigende helt godt fra. Tirsdag den 28. november står de på scenen i Pumpehuset i København, som hermed er udråbt til at være en lille klub.

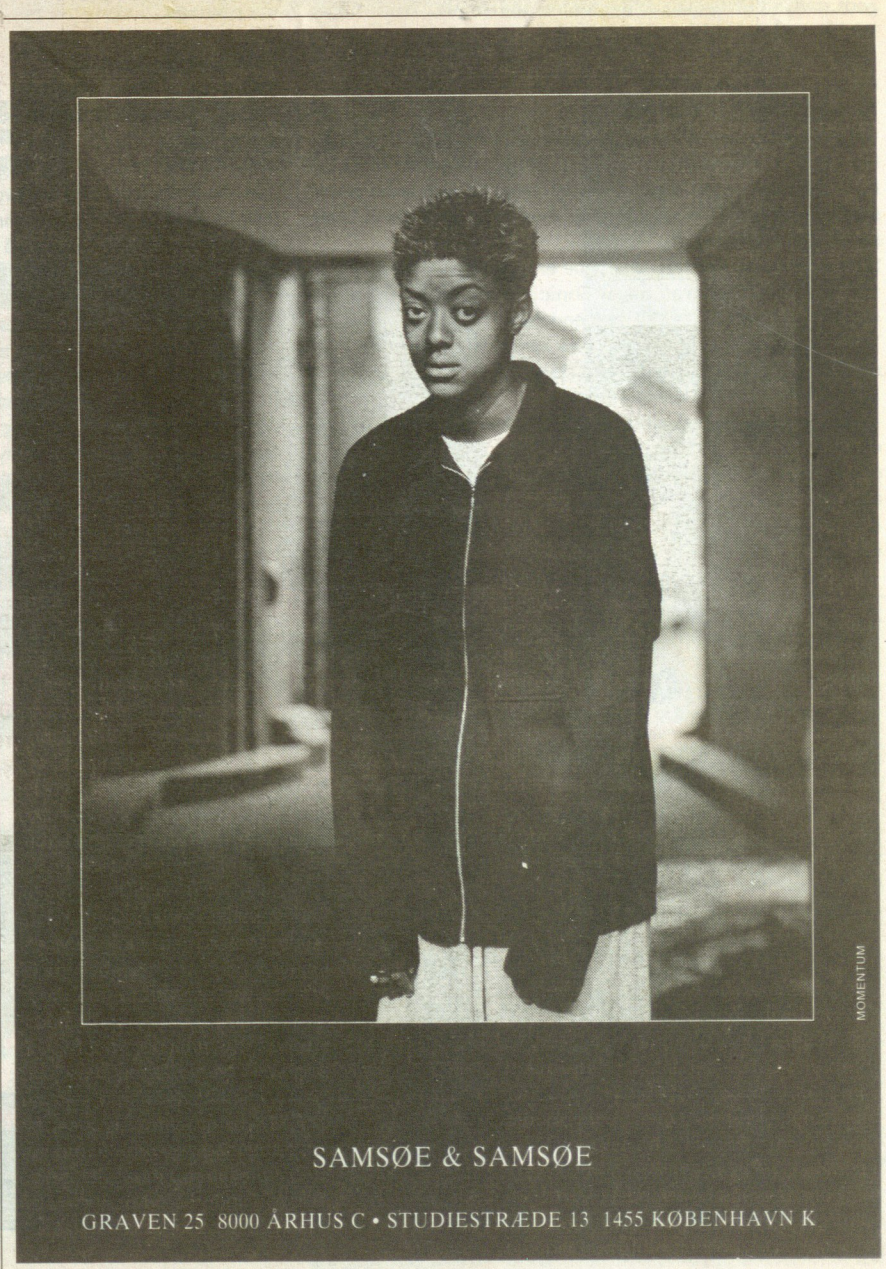

Vaskeægte Sonic

De er indbegrebet af New York, de er lyden fra den rådne kerne i The Big Apple. På linie med Velvet Underground er Sonic Youth faktisk synonyme med New York.

Af Jim Holm

Derfor er det selvfølgelig voldsomt interessant, at Thurston Moore, Kim Gordon og Lee Ranaldo, alias Sonic Youth, har indspillet deres album nr. 12 (!), *Washing Machine*, i Memphis – det første Sonic Youth album, der er indspillet udenfor New York. Eller...

-Christ, nu tror alle vel at vi har lavet en blues-plade, griner Lee Ranaldo gennem røret.

-Vi havde bare lyst til forandring, komme ud af byen. Pavement og Jon Spencer Blues Explosion har tidligere brugt dét studie i Memphis, og Guided By Voices, de sagde det var et godt sted, så vi tænkte at det kunne være sjovt. Prøve noget nyt, du ved..

Også musikalsk?

-Neeej, det er bare et sted.

Hvor vigtig er New York for Jer?

-Meget vigtig, men det var nok mere på et tidligere tidspunkt. Nu er vi et internationalt band, vi bruger meget tid udenfor N.Y. Det havde stor indflydelse dengang. Vi kunne bo hvorsomhelst og lave den samme slags musik nu, fordi det vi laver nu er mere etableret.

Så bortset fra at *Washing Machine* er indspillet i Memphis, er alt ved det gamle hvad angår Sonic Youth. Også lyden, for akkurat som det er tilfældet med engelske The Fall – som Sonic Youth tidligere har hyldet med en cover EP – lyder de ikke revolutionerende anderledes end de gjorde for 10-15 år siden. Det var ment som et kompliment!

-Tak! Det har jeg også altid påstået. Pladerne er forskellige til en vis grad, fordi de hver især er indspillet i forskellige situationer, mens bandet som helhed, for mig, føles som det samme som da vi startede.

Hvad med kritikken – "Åh, album nr. 12, og de har ikke ændret sig"!?

-Hm, det kan man jo sige om en hvilkensomhelst person man møder. "Gee, I've known this person for twenty years and they're still the same person". You know.

-Jeg ved ikke hvad de forventer, men hvis det er "trendhopping" de vil ha', så har jeg en lang liste med bands de kan "trendhoppe" med. Bare ikke os. Det interesserer os ikke som personer. Vi har vores interesser og de udvikler sig, men vi er stadig de samme personer som da vi startede bandet, og jeg er sikker på at lytterne stadig er de samme personer.

Fuldstændig kontrol

Skiftet fra et lille uafhængigt selskab til mastodonten Geffen Records skete bland andet. på opfordring fra Nirvana. Første album dér var *Goo*.

-Selvfølgelig ændrede det noget. Pludselig var der jo mange flere der arbejdede med ens produkt. Der var meget mere business, det tog os lidt tid at vænne os til det.

Jeg føler at det nye album på mange måder nok er det mest naturlige vj har lavet siden vi kom til et stort selskab. Det hele har været meget mere afslappet, vi tog et år fri fra turnéer, Thurston og Kim fik tid til deres barn. Vi satte os bare ned, gjorde hvad vi havde lyst til uden at nogen blandede sig. Dengang, med *Goo*, det var mere andres forventninger der var opskrued, vi havde ingen forventninger. Vi følte bare at det var heldigt... Det var jo en naturlig udvikling. De store selskaber opdagede at de ikke kunne leve udelukkende på deres gamle navne, men at de måtte have nyt talent ind. Hele tankegangen har ændret sig hos de selskaber, heldigvis...

Kunne du forestille dig at I var kommet på et stort selskab tidligere i karrieren?

-Hm, det er svært. Måske havde en plade som *Daydream Nation* fået mere opmærksomhed. Jeg anser stadig dén for at være én af vores bedste. Men vi har aldrig ønsket noget vi ikke havde, da vi lavede *Bad Moon Rising* tænkte vi ikke "Åh, gid denne plade kom på et stort selskab". Sådan tænkte bands ikke dengang, indie-scenen var det eneste ene, og de store selskaber var hjernedøde. Dét har så ændret sig, der er ikke de samme grænser mellem selskaber og genrer mere. For os har det været en meget naturlig udvikling, plade for plade, vi har været heldige. You know...

Er I stadig i kontrol?

-Ja ja, vi skal ikke aflevere demo'er til godkendelse, vi kan indspille solo-plader på mindre selskaber o.s.v. Det er en vidunderlig situation, vi kan gøre hvad vi vil. Og de støtter os.

Frem til udgangspunktet

Støj. I er nu i 15 år blevet kaldt et støj-band...

-Vi tænker ikke i musik på den måde. Hvad er støj? Det har ingen mening i vores ordforråd, vi arbejder med musikalske kompositioner og lydstruktur. Vi har aldrig tænkt på os selv som et støj-band, måske er det fordi vores musiksmag er så bred, jeg mener, Stockhausen – er det en støjkunstner? Det er jo latterligt, ikk'.

Jeres udtryk nu virker...mere primitivt – positivt ment...

-Ja, det følte vi også med denne plade. Vi ville udvikle os bagud, konstruere denne plade på samme måde som de gamle, en hurtigere proces, mindre poleret. Få idéerne frem, og lade dem stå for sig selv. Man kan aldrig lave en perfekt pade, dvs vi vil aldrig have tålmodighed nok til at lave en perfekt plade, så idéen var også at vende tilbage til den måde man lavede plader på i 50- og 60'erne, hvor der bare var et par mikrofoner, og hvor det var fremførelsen og følelsen der betød noget, mere end noget andet. Og hvis man spillede falsk, så pyt...Derfor valgte vi også at producere denne plade selv. Vi vidste hvad vi ville ha', allerede fra de første demo'er som vi lavede på 8-spor. Flere af demo'erne var faktisk så gode rent stemningsmæssigt, at vi lagde dem direkte på pladen.

De senere år er bl.a. brugt på diverse sideprojekter. Kim Gordon med Free Kitten, mens Thurston Moore og Lee Ranaldo begge har flirtet med den mere fri og improviserende del af musikken.

-Vi har virkelig nydt den musikalske frihed, free-jazz ånden. Improvisationsmusik har jo altid været meget udbredt i New York, men vi har på en måde altid været lidt distanceret fra dén scene, indtil vi for nylig begyndte at spille med nogle af disse musikere, hvor lyden og omgivelserne var uden faste rammer. På *Washing Machine* ville vi indkorporere noget af stilen og ånden fra improvisationsmusikken. Faktisk har vi altid haft det med i vores lyd, men det har ikke været tydeligt på de seneste plader, de har mere handlet om kompakte sangstrukturer.

I virker mere afslappede nu, mere loose...

-Ja, bevidst. Istedet for at analysere og måle sangene lod vi alle gå deres egne veje. Jo, det var sådan mere loose.

Exit jorden

Jeg minder Lee om en gammel (og typisk) Sonic Youth udtalelse: Enhver lyd der nogensinde er skabt, vil samle sig i det ydre rum, for siden at blive kastet tilbage mod jorden i en altødelæggende eksplosion af lyd.

Lee kan godt huske den udtalelse.

-Vi opfatter musik som tidstranscenderende, når du først har spillet en sang så eksisterer den på en måde ikke mere, den er der i det øjeblik du fremfører den, og så fordamper den. Sagt på en anden måde, den rejser ud fra dig, og så på et tidspunkt rammer den måske en mur, og vender tilbage. BANG!

Send din cassette til GAFFA, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C

I forrige måned kom, så og sejrede Skunk Anansie i Christiania's Grå Hal. GAFFA fik frontkvinde Skin til at bryde hjernen med de ualmindeligt svære valg det vitterligt er, når man skal bestemme sig for hvad der er godt og skidt – i Mine Venner-bogen. Har man læst Power!-interviewet i GAFFA's oktobernummer kan vi nok blive enige om at Skin i virkeligheden ikke kan fordrage folk der ikke går overfor rødt....

Navn SKIN

Adresse 252 CHRISP ST. LONDON

Telefon 0171 987 4040

Fødselsdag 3. AUGUST År 1967

Fødested LONDON

Hårfarve BLUE Øjenfarve BROWN

Søskende 3 BROTHERS

Mine interesser er SEX, PAIN, ALCOHOL, CYLING, C'D'S, SINGING

Mit bedste skolefag er DESIGN TECHNOLOGY

Den bedste film jeg har set THE PIANO

Af idræt interesserer jeg mig for TABLE TENNIS, CYLING

Den bedste bog jeg har læst RAY SHELL - 'ICED'

Mit ideal er ENDLESS TOURING BY AEROPLANE

Musik jeg foretrækker er ROCK, INDI, JUNGLE, DANCE

Min yndlingsplade er 'DANCING QUEEN' BY ABBA

Dyr jeg holder af SPIDER, SKUNK, LION, CATS

Mit favorit TV-program er LOVE THY NEIGHBOUR

Mine livretter er ANY SEAFOOD OR THAI FOOD

Jeg kan ikke fordrage PEOPLE WHO WON'T CROSS THE ROAD WHEN THE LIGHTS ARE ~~RED~~ GREEN

Jeg kan bedst lide RECORD COMPANIES WITH HUGE C'D COLECTIONS TO GIVE ME.

Mine højeste ønsker er TO BE ABLE TO FLY AROUND THE WORLD FOREVER WITH MY FAVORITE PEOPLE.

Jeg kunne tænke mig at blive IMMORTAL.

NYT ALBUM - "DET" BIDER

★ ★ ★ ★ ★ B.T.

BITE

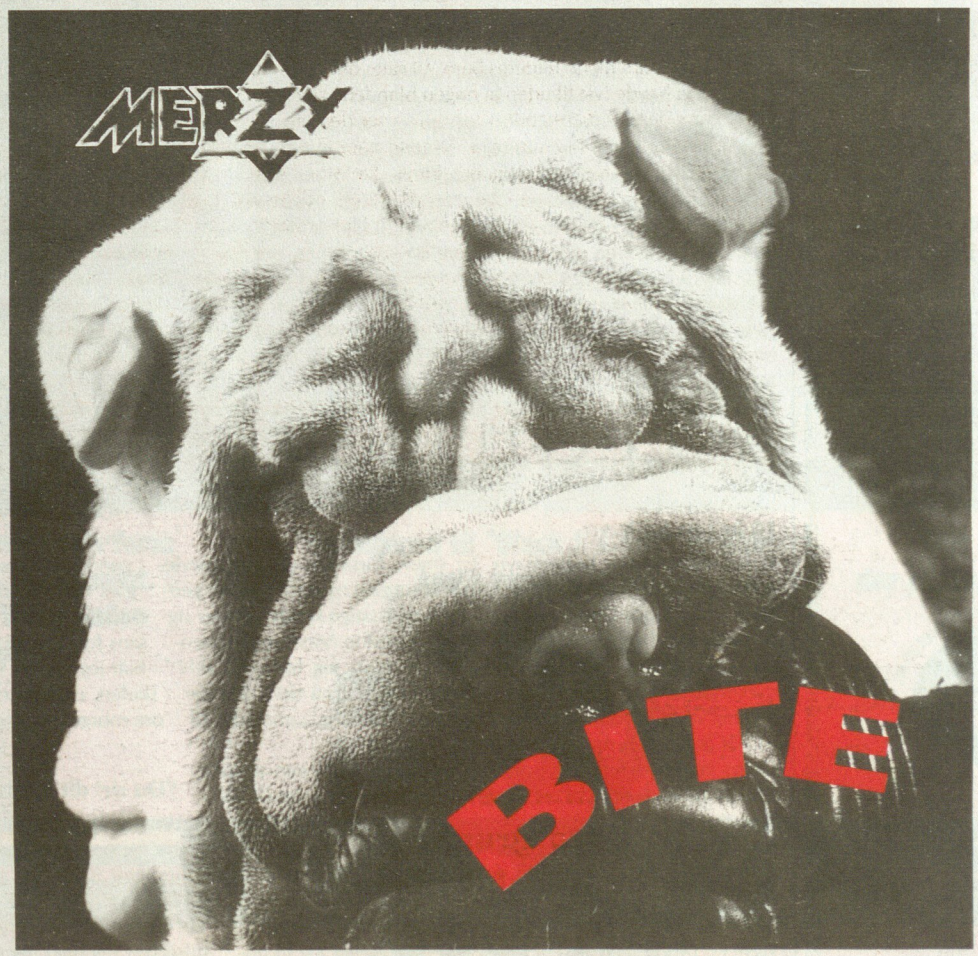

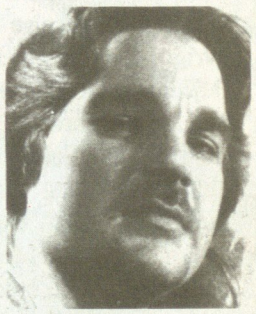

incl. singlerne
"Blood Red Eyes"
"Breaking my Heart"
"Ballroom Blitz"

Distribution:
MIS LABEL

RECORDS

MERZY

Sejl ud og vælt England og Norge. Prisen er forbudt for børn over 25!

England/Norge

Fra 298,-

Pr. pers. pr. vej

Rejs ud og oplev verden, mens du har alderen. Er du ikke over 25 år, kan du sejle med DFDS Scandinavian Seaways til minipris. Kun kr. 298,- til England eller Norge! Prisen inkluderer skibsrejse én vej på Esbjerg-Harwich ruten med liggeplads eller på København-Oslo ruten i økonomikahyt. Afrejse søndag til onsdag, øvrige dage mod et mindre pristillæg. Rejsen kan kombineres med billige tog fra hele Danmark. Den samlede pris med tog fra f.eks. Århus til England + skibsrejse + tog til London t/r koster kun fra kr. 898,-. Glæd dig til en herlig sejloplevelse på et festligt skib med masser af underholdning og toldfri shoppingmuligheder.

Ring til dit rejsebureau eller DFDS Scandinavian Seaways på tlf. 79 17 79 17/33 42 30 00.

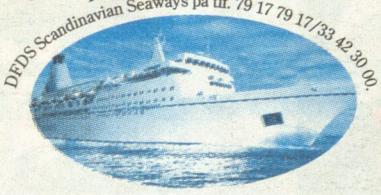

DFDS SCANDINAVIAN SEAWAYS

I 128 år har DFDS Scandinavian Seaways sejlet under dansk flag med skandinaviske besætninger.

Ekspeditionsgebyr er kr. 20,-
pr. reservation og ansvarsforsikring koster kr. 6,- pr. person.

Hvis rynker kunne tale.....

De store kanoner var kørt i stilling, da AC/DC udsendte deres 13. studiealbum *Ballbreaker*. I 20 år har de lavet plader til en stadig voksende fanskare og det nye album sælger i millionvis. GAFFA har mødt to af de aldrende koryfæer, der stædigt fastholder den gamle læresætning om at livet er tre ting: sex, sprut og rock'n'roll - hvad ellers?

Af Jesper Skaaning

PS! Bandet synes det ville være fedt, hvis I havde set videoen til Hard As A Rock. – Sådan lød beskeden fra pladeselskabet. Der fulgte også en forunderlig pressemeddelelse skrevet af Ernie Welch, hvori der indledes med en anekdote fra det amerikanske blad Rolling Stones; et interview, hvor Keith Richards blev sat til at vurdere en række nye plader. Da den gamle guitarists begejstring er lig nul, bryder journalisten ud i spørgsmålet: "Hvad kan du overhovedet li'?". Hvorpå rullestenen svarer: "Well, I like AC/DC".

Okay, hvad fanden skal man skrive om en gruppe der har eksisteret i 22 år – og stort set ikke har forandret en tone. Det må ganske enkelt være en umulig opgave at skrive en interessant pressemeddelelse om verdens måske mest konservative band. Stenalderrock, om du vil. (Rolling Stones har trods alt spillet 'unplugged'.)

De australske vekselstrøms-arbejdere anser det stadig som en dyd og ære at spille den samme tunge boogierock, de har gjort i over to årtier. De er nærmest besat af en vilje mod at forny sig.

10 år i en lufthavn

Hotel Plaza, indre København. En smule forsinket dukker djævleguitaristen, den snart 40-årige Angus Young op med sin partner gennem 15 år, sanger Brian Johnson, der med hastige skridt nærmer sig de halvtreds. Forventningsfuld sidder jeg med to norske og to svenske journalister – alle erklærede AC/DC fans. Jeg har også selv dyrket dem, men må erkende at være faldet af på den. (Jeg har engang vundet en luftguitar-konkurrence, hvor jeg "jammede" til AC/DC's *Beating Around The Bush*).

De to hovedpersoner er ikke særlig høje og man kan absolut ikke se på deres valg af tøj, at de verden over har solgt 80 millioner plader!

Brian fordufter straks ind på toilettet, mens han fyrer en eller anden uforståelig joke af og skraldgriner (hvilket skulle vise sig at være en pestilens resten af interviewet). Angus hilser pænt, gnægger over Brian's vits (hvilket skulle vise sig at være en pestilens resten af interviewet) og sætter sig til rette med en kop stærk kaffe. Brian følger trop.

Der bliver spurgt til det nye album *Ballbreaker*, hvor den gamle trommeslager Phil Rudd er tilbage efter 10 års fravær.

-Vi har på dette album forsøgt at spille os frem til den gamle sound, forklarer de.

Det er gået 5 år siden sidste studiealbum, den over 7 millioner solgte *The Razor's Edge*. Stilen har ikke ændret sig. Det er stadig blues-boogie med sexistiske overtoner. De ved ikke noget bedre, og de kan ikke andet, fastslår de.

Rick Rubin er producer på det nye album. Han har tidligere arbejdet med bandet på singlen *Big Gun* til Schwarzenegger-filmen "Last Action Hero".

-Han har været AC/DC fan, siden han var knægt, fortæller Angus. Han er en af de få producere der laver det, fordi han kan li' musikken og ikke for pengenes skyld.

De mener selv, at *Ballbreaker* minder om den 17 år gamle *Powerage*. De norsk/svenske journalister nikker godkendende dertil. Der bliver snakket om deres sidste turné; 153 shows fordelt på et år. Snart skal de igang med en ny og langvarig verdensturné.

-Og der finder vi først ud af, om *Ballbreaker* er en succes; på scenen foran vores publikum.

-Det værste ved at turnére er al den rejsen, brokker Brian sig og supplerer på sædvanlig sjov vis med sin rungende whiskey-stemme: Tænk! Ud af de 20 år, har de 10 gået med at sidde i en lufthavn, ha ha.

Seriøse Angus: - Man skal være meget tålmodig og have sans for humor.

-Når jeg tænker tilbage på, hvad jeg lavede, da jeg røg ud af skolen, er dette en ganske god profession, ha ha. Tidligt op om morgenen, mindes Brian og gyser.

"Du sir' dit hjerte er hårdt som sten.."

Umiddelbart virker interviewet ret afslappet. Måske er det til ære for pressen. De er venlige, der grines de rigtige steder, de supplerer hinanden godt, og de har det sgu' fedt.... De har jo prøvet det før og må derfor være skræmmende erfarne. Det virker også som om, at rollerne som gækker og "tænker" er fordelt stilsikkert imellem dem.

GAFFA spørger om de kan pege på et favoritalbum, og Angus svarer diplomatisk:

-Det kan man ikke. Hvert album har gode sange. Vi er blevet spurgt en masse gange om én sang, der repræsenterer AC/DC. Sandheden er jo, at man skifter mening hele tiden.
Det mest klichéfulde svar på spørgsmålet ville dog være, at pege på det nye album.
-Det er jo ikke fordi vi er konger eller lignende, vi er bare et band. Vi forsøger at lave gode sange, der holder for evigt. Man kan tage et nummer fra *Dirty Deeds* eller *Powerage* og putte det på den nye eller den sidste, og man ville ikke kunne høre forskel. Det er fordi de overlever 'the test of time', forsvarer Brian. Tidløse. Det er som Angus siger, der er hele tiden nye stilarter...(Angus overtager:) yeah, det ene øjeblik er det punk og grunge, det andet øjeblik dance-musik ("Mickey Mouse på syre.."). Der opstår hele tiden nye trends, men for AC/DC har vi altid forsøgt at lave musik, der overlever alle disse år.
-Vi har de sidste par måneder brugt vores promotion-tur til at forklare, at det helt sikkert ikke er det sidste AC/DC album og turné.
Det får en svensk journalist til at udbryde: "Jeg kunne heller ikke forestille mig en rockscene uden AC/DC", hvorpå spasmageren Brian svarer; Godt! Ha ha.

Piger, penge og biler

GAFFA spørger, om de ikke ofte tager sig selv i at skrive det samme guitar-riff igen-igen. Mange af dem ligger jo umådeligt tæt på hinanden.
-Ikke rigtig, påstår Angus. Men at stjæle fra sig selv, er da ikke så slemt, er det?
I ser ud til at være glade og tilfredse med det I laver, og det har I været i 20 år! Har der aldrig opstået et splitsekund af lyst til at lave noget andet, f.eks. et hard-funk album eller et technoalbum?
-HA HA, Brian kan næsten ikke stoppe med at grine. "Et technoalbum..ha ha". Angus fniser og forklarer: -Næh, hvis man kan li' det man laver, hvorfor så lave om på det? Hvis vi vil lave noget andet, havde vi gjort det for længe siden. Vi pisser ikke med vinden.
Den veludrustede svenske pladeselskabsdame kigger ind og minder os om de 3 minutter, der er tilbage. Brian noterer højlydt de iøjnespringende bryster (dog først efter hun er gået), hvilket leder hen til de potensforlængende tekster om sex, sprut og rock 'n' roll. Til stadighed.
-Der er ikke andet, er der?, spørger Brian og bryder ud i den velkendte latter. Mens Angus tilføjer, lettere 'filosofisk': Jeg tror, det var Chuck Berry der sagde, at der er tre ting man kan synge om; piger, penge og biler.
Brian: -Klog mand, ham Chuck, ha ha...
Angus: -Ja, han var 'the Shakespeare of rock 'n' roll'...bare bedre – man kunne danse til ham!

Diskografi:

1. ***High Voltage*** **(1975): Debutplade produceret af storebror George Young.**
2. **TNT (1975)**
3. ***High Voltage*** **(1976): Compilation af de 2 første til det europæiske**
4. ***Dirty Deeds Done Dirt Cheap*** **(1976): Gruppen skifter til større pladeselskab**
5. ***Let There Be Rock*** **(1977): Verdenssucces.**
6. ***Powerage*** **(1978)**
7. ***If You Want Blood You've Got It*** **(1978): Fabelagtig live-opsamling.**
8. ***Highway To Hell*** **(1979): Sanger Bon Scott's sortie-skrig, da han d.19. februar 1980 døde efter en druktur.**
9. ***Back In Black*** **(1980): Brian Johnson overtager og resultatet bliver AC/DC's bedste album.**
10. ***For Those About To Rock*** **(1981)**
11. ***Flick Of The Switch*** **(1983): Den første i rækken af gruppens 4 mest ringe albums**
12. ***Fly On The Wall*** **(1985)**
13. ***Who Made Who*** **(1986): Opsamling udsendt i forbindelse med filmen "Maximum Overdrive".**
14. ***Blow Up Your Video*** **(1988)**
15. ***The Razor's Edge*** **(1990): Comeback på hitlister og sågar MTV.**
16. ***AC/DC Live*** **(1992)**
17. ***Ballbreaker*** **(1995): Boogierocken forstenet.**

-Det er jo ikke fordi vi er konger eller lignende, vi er bare et band. Vi forsøger at lave gode sange, der holder for evigt. Man kan tage et nummer fra *Dirty Deeds* eller *Powerage* og putte det på den nye eller den sidste, og man ville ikke kunne høre forskel. Det er fordi de overlever 'the test of time,

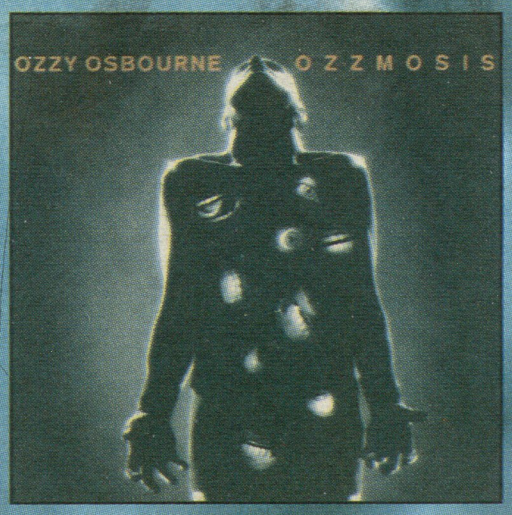

Ozzy Osbourne
"Ozzmosis"

Ozzy er tilbage i forrygende form efter 4 års pause fra studiet. Husk koncerten i Valby Hallen 28. november.

Cypress Hill
"Temples Of Boom"

"Opfølgeren til "Black Sunday" er klar. Årets rapudgivelse.

Toto
"Tambu"

Nyt flot come-back album, der pt. topper de europæiske hitlister.

CD KUN 139,95

FONA

Det er her det sker!

Sony Music Pladecompagniet

Tænder af guld – nosser af stål

Foto Klaus Thymann

Fænomenet drum 'n' bass har fået en bannerfører, der har formatet til at holde scenen, hvor den udvikler sig bedst – i undergrunden – men samtidig tryllebinde nye junglists til den forunderlige genre. Albummet Timeless samler alverdens genrer og GAFFA traf Goldie den 8. oktober i KB-hallens bageste lokale. Femten minutter fik vi til at finde formatet og sjælen. Det kan man ikke, så vi legede en leg.

Af Mia Pollmann

Hvis din musik var en hovedstad, hvilken hovedstad ville det så være?
-London
Hvis den var en farve?
-Tåget/diset
Et metal?
-Kviksølv
En religion?
-Spirituel
Et dyr?
-Panter
En drik?
-Mixed fruit.
Hvorfor?
-Når man drikker det, dukker der hele tiden en ny eftersmag op
Et klædningsstykke?
-En T-shirt eller sneakers
En legemsdel?
Noget man kan ryge?
-Skunk

-.....om noget - my mind!

Goldie, der begynder at synes det er sjovt tager selv over: - Hvis min musik var et værktøj ville det være en fræser – et værktøj der vender jorden.
En frugt?
-En citron
En ret?
-Steak
Et bygningsværk?
-En hængebro.....(*I love this game.....*)

Der er på dette tidspunkt indtruffet en mærkbar attitudeændring hos Goldie. De gyldne øjne, der indledningsvist var distancerende er nu smilende og han svarer mere og mere interesseret og stilsikkert for hver tingsliggørelse af den musik, der har lokket GAFFA ind i hans kraftfelt.

Da samtalen senere drejer sig ind på lidenskaber; at være lidenskabelig omkring alt hvad man foretager sig i tilværelsen, at være lidenskabelig nok til at blive tilknyttet et multinationalt selskab uden at give køb af sin troværdighed – her viser han den side af sig selv, han er mest berygtet for; kompromisløsheden. Eller vanskelig, som pladeselskabet nok vil kalde det – en påstand han bekræfter med karakteristikken af sit forhold til pladeselskabet:
-Det er udelukkende et spørgsmål om at gribe dem om nosserne og gøre dem klart: *you don't fuck with me.*

Hvis din musik var en skuespiller?
-Al Pacino
Goldie: Hvis min musik var en film ville det være
Silent Running
En energikilde?
-Solenergi
Et medie?
-Film eller maleri
En maler?
-Escher
Musiker?
-Miles Davis
Popmusik?
-Nothing
Isme?

-.....BeBoy-ism.....

En belysning?
-Ultraviolet
Et landskab?
-Tæt skov
Et hav?
-Abyss
En del af personlig hygiejne?
-Rensecreme
Et køkkenredskab?
-En meget skarp kniv
En stemning?
-Ironi
En bil?
-Det må blive min egen – en sort mercedes.
En farve?
-Mørk, ikke sort – dybere end sort.
Hvis din musik var et TV-program, hvilket program ville det så være?
-Star Wars
Har du lyst til at lave filmmusik?
-Jeg er faktisk ved at *lave* en film lige nu. Det bliver en dyb film - dyb, fordi den tager vigtige spørgsmål op, fordi der er masser af holdning.

Malerier, musik, dans og nu film - de ting du som kunstner foretager dig er de mest krævende lidenskabeligt set. Hvordan kan du holde den oppe?
-Når man lever med musik, med at male, så er det a *headfuck*. Lidenskaben kommer af sig selv. De mennesker jeg omgiver mig med er jordnære – der lever den ægte lidenskab bedst. Min fortid har gjort mig lidenskabelig. Det er lidenskaben, der har fået mig til at indse hvor ligegyldigt et begreb som tid er. *Time is timeless to me. Time is irrelevant, complete fucking irrelevant.*

Goldie

Vind koncertbilletter

Gæt eller check på hvilken ugedag GAFFA får tømt sin skraldespand og vind 2 billetter til koncerten med skotsk-amerikanske Garbage i Pumpehuset, København d. 28.11.
Send dit skraldebud på et postkort til GAFFA inden d. 20.11. og deltag i lodtrækning om ialt 10 billetter

GARBAGE

Skriv til GAFFA, Sjællandsgade 92, 8000 Århus c „Garbage"

BACARDI *Rum*. The mixable one.

BACARDI and the Bat Device are registered trademarks of Bacardi & Company Limited./Coca-Cola and Coke are registered trademarks of the Coca-Cola Company.

Psyched Up Janis siger farvel og tak til den danske musikbranche og banker på hos det forjættede udland. Et stort pladeselskab har lukket Sune, Martin og Jacob ind i varmen og det skal til næste år vise sig om bandet efter kan blande sig med de store & tunge....

At svømme med de store fisk

Foto Per Houby
Af Helene Venge Madsen

Det er rodet hos Sune Wagner. Det ligner prototypen på en musikerlejlighed, hvilket er lige hvad det er. Sune er sanger og sangskriver i Psyched Up Janis, der sidste år fik deres publikumsgennembrud med albummet *Swell* og særligt den harmoniske støjrockhymne *I Died In My Teens*.

-Jeg kan godt lide, at der er lidt sovset til, siger Sune om rodet, som blandt andet indebærer en underlig plasticjakke med Anders And-udsmykning ovre i et hjørne. Han har boet der i et halvt år, og der står stadig flyttekasser rundt omkring. Men nu kan det ikke betale sig for ham at pakke det ud, for han flytter alligevel snart. Til januar rykker Psyched Up Janis teltpælene op og tager til England.

For ganske nylig indgik Psyched Up Janis en world wide pladekontrakt med det multinationale selskab Island på deres sublabel This Way Up, som blandt andet huser Tindersticks og Redd Kross.

-Det er jo det vi har arbejdet på lang tid. Ja, det er jo sådan set det, vi har brugt alle pengene fra pladen på, siger Martin. -Vi har været i bl.a. New York og Manchester for at gøre selskaberne interesserede. Og det er så lykkedes – muligvis mod andres forventning, men ikke mod vores!

Destination udlandet

Både Psyched Up Janis og deres manager Charles har fra starten arbejdet på udlandet. Det har aldrig været meningen, at de bare skulle udgive deres musik i Danmark, hvilket var grunden til, at de valgte at blive udgivet på Metronome-Replay.

-Metronome-Replay er et dansk selskab. Hvis Psyched Up Janis skulle udsendes i udlandet, ville det blive langt sværere via den danske afdeling af et multinationalt selskab, fordi *Swell* så skulle sælge helt vildt meget, før det ville være interessant for de udenlandske afdelinger. Metronome, derimod, har licenseret *Swell* og også resten af kontrakten med Psyched Up Janis til Island, forklarer Charles, manager og primus motor bag succesen. -Og Metronome er selvfølgelig ekstatiske: De beholder Psyched Up Janis i Danmark, og Island udsender dem i resten af verden.

Support for Foo Fighters

Den 8. januar udkommer *Swell* således i England. Forinden udkommer en EP med to numre fra albummet plus to numre, optaget live på Roskilde Festivalen. Så står den på udsendelse af video og koncerter i England og resten af Europa. Psyched Up Janis skal med andre ord ud og sælge sig selv. Hvad kan de byde på?

"Engagement", lyder det trestemmigt fra Sune, Martin og Jacob. Ja jo, det er meget godt, men det har alle de andre også. Hvad skal der ellers til?

-En helvedes masse koncerter, siger Martin. Okay, men nu er rockscenen i England mange gange større end i Danmark, og konkurrencen er benhård, så en helvedes masse koncerter er ikke altid nok.

-Næh, det hjælper da også at supporte et større band, og det er planen er at vi skal spille sammen med Foo Fighters, afslører Sune. -Men ellers vil vi gøre tingene, som vi altid har gjort dem: Uden at tænke så meget over det, bare stole på det vi gør. Vi tror på os selv og vores musik.

Det handler om personlighed

Nu er der bare det ved det, at troen ikke altid flytter bjerge. Der er eksempelvis det bjerg i England, som hedder musikpressen, og som sjældent interesserer sig for, hvem man er, hvad man er, eller den musik man spiller, men udelukkende for hvordan det hele serveres. Det er jo lidt ækelt, men samtidig vældig smart for orkestrene, fordi de så kan få spalteplads, hvis de larmer tilstrækkeligt meget rundt og serverer nogle gode, gerne nye retter, som journalisterne så kan gylpe op på papiret. Men der er fx ikke meget at vride ud af en udtalelse som "vi tror på vores musik" eller "vi gør det vi gør, og så ser vi hvad der sker". Psyched Up Janis har virkelig noget at byde på. De er et af Danmarks mest talentfulde rockbands, og de er ikke påvirket af den ulidelige tendens, der går ud på at man skal være teknisk sublim men til gengæld røvkedelig, som for eksempel Dizzy Mizz Lizzy, der lyder som om de har gået på Rytmisk Aftenskole alt for længe. Psyched Up Janis har musikalsk personlighed. Hvis de skal gøre sig uden for Danmark, hvor de forlængst er blevet navnkundige, er en personlighed i holdninger – om sig selv og om sin musik – også nødvendig.

Ethvert interview er en perfekt markedsføringsmulighed for et band, gratis endda. Det er bare om at udnytte den, og det bør Psyched Up Janis begynde at gøre. Eller som Charles siger: "Vil man svømme med de store fisk, må man også hoppe i søen".

Psyched Up Janis spiller afskedskoncert den 2. december i Pumpehuset i Kbh.

ANMELDELSER

Green Day: Insomniac
-Warner Music/Reprise
Med et salg på over 10 millioner af deres forrige album *Dookie* må man godt stille forventninger til at prøve noget nyt musikalsk, men det er ikke noget amerikanske Green Day har tænkt sig at indfri på deres nye udspil *Insomniac*. Tværtimod kører de ufortrødent videre i samme rille, satser på det sikre og lader bas, guitar og trommer lire punkrocken anno 1977 af, hvor forbilledet hedder The Ramones. Når det er sagt føles *Insomniac* alligevel som et effektivt adrenalin sus med et kick, der sparker til ens humørbarometer i de 33 minutter albummet varer. 14 små konsekvente sange, der er utroligt virkningsfulde på grund af et fængende omkvæd og varigheden, hvor hvert nummer højst får tildelt to et halvt minut - man når ikke en gang at køre træt i dem, før de er ovre. Trætheden melder sig derimod, hvis der skal snakkes om variationen i numrene, her føles det som om, at bandet ikke har nogen speciel lyst til at så nyt græs på den scene, de dyrker. Men Green Day er bestemt det bedste af de såkaldte nye punkbands, for her er masser af selvdistancerende humor og drenget charme istedet for den vrede påtagethed, som hviler over deres nulevende artsfæller.
Finn P. Madsen

Iodux: Iodux
-Record Music
Bandet som ikke vil finde sig i at blive kaldt Blur "light" af P3's Rockland udgiver nu deres længe ventede debut-CD, og ved første gennemlytning lyder ludox som et sammensurium af diverse britpop bands, specielt Blur og Pulp. Men går man albummets 12 numre på klingen skærer Thisted-bandet , der i 1994 vandt DM i Rock, en del dybere end de musikgenrer, som er oppe i tiden. ludox er et af de få nye danske bands, der ikke er amerikanske i lyden, derfor må man virkelig gratulere og klappe i sine små hænder over at bandet forsøger at komme væk fra den skov af danske bands som spiller uopfindsom grunge eller crossover. ludox har specielt vendt blikket tilbage til starten af firserne, hvor den blomstrende New Romantics bølge sprang ud i fuld flor. Det er set gennem bands som Human League, Ultravox og Visage briller, at ludox har fundet deres elektroniske lyd, hvor især analog synthesizeren præger en del af lydbilledet. Udspillet er som en stor legeplads, hvor man boltrer sig i teknologisk kram og kaster rundt med små forstyrende bibbende lyde til de flik-flakkende guitar-temaer. I de sprudlende *Youth Club*, *Sleeping* har gruppen fat i noget af det rigtige, her spores en nysgerrighed og energi til at tilføje flere facetter til inspirationskildernes udtryk. *It's Time For Another Year* og den Doors-agtige *Calling All Beginners* viser, at ludox har evnen til skrive små skrøbelige sange, der kryber ind under huden. En underfundig debut udgivelse fra et ungt band, som stadig er i udviklingsfasen, men bestemt har fundet et pejlemærke at gå efter.
Finn P. Madsen

The Smashing Pumpkins:
Mellon Collie And The Infinte Sadness

-Virgin
Med et salg på over 4 mill. alene i hjemlandet af deres forrige album *Siamese Dream* slog Chicago-kvartetten Smashing Pumpkins i 1993 igennem til en plads blandt de nyere amerikanske bands, hvis lod vejer tungt til i vægtskålen over dette årtis mest betyningsfulde rock grupper. Dette ved hjernen i bandet sanger, guitarist og sangskriver Billy Corgan også, derfor skrev han på få måneder cirka 50 nye numre, hvorfra de 28 nu er udtaget til gruppens ny og tredie udspil *Mellon Collie And The Infinite Sadness*. Et stort anlagt og ambitiøst værk fordelt på to CD'er med hver så lovende titler som *Dawn To Dusk* og *Twillight To Starlight*, men hele denne

moppedreng af et album på 2 timers spilletid kan sagtens bære så grandiose titler. CD'en åbnes, som alle store værker bør, med en næsten klassisk klaver ouverture for derefter at gå over i *Tonight, Tonight* et pompøst nummer, der med sine strygere helt fremme i lydbilledet lyser nænsomt som et stjerneskud hen over en klar nattehimmel. På den hårdtslående *Jellybelly* og den fantatisk iørefaldende *Here Is No Why*, bliver der for alvor åbnet for sluserne af den lyd, som kendetegner Smashing Pumpkins; de tunge, overstyrede og huggende guitarer, hvor inspirationen af tidlig Black Sabbath træder tydeligt frem. På den inderlige og søgende *To Forgive* finder man et fredfyldt øjeblik, som forekommer evindelig og dulmende i al sin stoflighed. Forandring fryder siges der, for det er med henrykkelse, man lytter til den dæmpede *Cupid de Locke*, som med en underlig bølgende harpe bruser liderligt af et bands kreativitet. Og netop det var centralpunktet for Billy Corgan, da han stod sammen med James Iha (guitar), D'Arcy (bas og vokal) og Jimmy Chamberlin (trommer) i øvelokalet, for nok er han den diktatoriske leder af bandet, men det er som om han givet sine kollegaer mere spillerum og det har givet de 28 sange en spændstighed og flerfarvet nerve, som man kan blive ved med at finde nye facetter i. *Love Is Suicide* lyder en tekstlinie i *Bodies* og *And I've got no mother and I've got no dad to save me from the wasted, save me from myself / I lie just to be real, and I'd die just to feel* fra *Tales of a scorched Earth*. Tekster fyldt med blå depressioner, savn og fortabelse, som på en måde afspejler det iltre i Smashing Pumpkins progressive musik, men også er et billede på, hvordan Billy Corgan fungerer som musiker, for det er i hans selvdestruktive verdensanskuelse, ideerne til disse sange skal findes. Det er specielt på CD-sættets anden akt *Twillight To Starlight* det eksperimenterende og legesyge findes og fanger bandet i en rivende udvikling over en stor mundfuld, som aldrig bliver et bid for meget. Kun fire ude af de fjorten numre fanger gruppen i det hidsige hjørne, hvor cirklende og trashede guitarer med masser af sejtrækker riffs skøjter hen over lydbilledet med en isnende koldblodighed. Resten af numrene er halvakustiske og psykedeliske i al deres nærvær af nøgen følsomhed. *Mellon Collie And The Infinite Sadness* kan med alle sine blomstrende skud godt gå hen at blive 90'ernes svar på Beatles *White Album*, fordi sangene kommer fra en original og personlig sangskrivers hånd, som har kreeret årets mest spændende og vidtfavnende rock album.
Finn P. Madsen

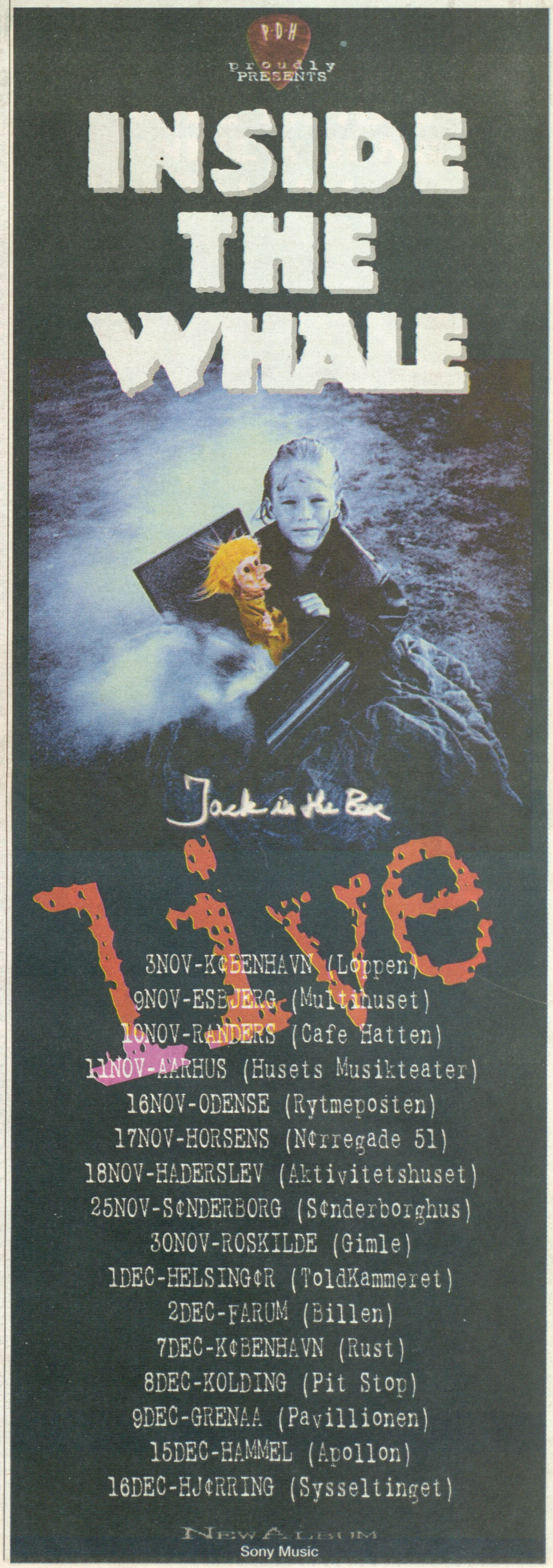

ANMELDELSER

Me She And Her: Best Times
-edel scandinavia
Bag en af årets grimmeste covers gemmer sig en dansk debut fra Me She And Her. Trioens medlemmer er alle unge kvinder, og måske netop derfor har Yellow Page fået den rigtig originale indskydelse at plastre CD'en ind i transparente pastelfarver. Gudskelov distancerer lydsiden sig fra det visuelle med 11 cremede soulpop numre. Pernille Dan, Susanne Marcussen og Trille Palsgaard skiftes til at synge for og lægge sublimt kor på fortolkninger af Eagels, Booker T og Robbie Nevil mfl. De resterende to sange er skrevet Oli Poulsen, der samtidig kan tage æren for den elegante og vellydende produktion. Et arbejde der kan karakteriseres som dybt stilrent, men også noget anonymt - måske Danmarks svar på Wilson Phillips. P3-slaskeren *I Count The Minutes* er et godt et eksempel og som sådan signifikant for pladen. Det lyder næsten lidt for godt. Kan man lide det nummer, vil pladen uden tvivl falde i god jord. Jeg foretrækker de numre, hvor guitar, bas og orgel træder frem i behagelig kontrast til maskinparken.
Christian Grau

John Hiatt: Walk On
-Capitol/EMI
I USA findes der en bjergkæde af gode sangskrivere. En af de massive tinder er John Hiatt. Siden 1974 har stenskred afsløret små og store guldklumper af velfortalte historier præsenteret gennem en blanding af rock, country og r&b. Et par af de helt store fund har været *Bring The Family* og den sidste *Perfectly Good Guitar*, hvor Hiatt fik et gevaldigt spark i den sekstrengede af Faith No More-produceren Matt Wallace.
Det nyeste skred har igen givet et værdifuldt afkast. *Walk On* er ikke nær så rå og rocket som *Perfectly Good Guitar*, det er nærmere et skridt tilbage til tiden midt i 80'erne. Men hvor et tilbageskridt er katastrofalt for små tuer og døgnfluer, kan en bjerg som John Hiatt nemt bære det.
Walk On er simpelthen noget af det bedste amerikanske musik man kan høre lige nu. Hiatts stemme lyder stadig som støvet bourbon, og sangene har den slidstyrke som kendetegner godt håndværk udført af en mester. De enkelte numre er ikke så meget fortællinger, som man er vant til hos John Hiatt. Istedet lægger ordene sig som ekstra svingende pointer i musikken og giver plads til, at lytteren bare slår sin egen billedemaskine til.
Lars Nielsen

URD: Funky One
-Virgin
Funky One er noget så sjældent som en debut fra et dansk band, der tænker i ideer og koncepter. Følger du med i medierne kender du måske allerede den bagvedliggende historie om det fredselskende band URD, der må flygte fra planeten Funk, da den invaderes af de stygge Nono'er. Ellers står den at læse på albummet, hvor hver sang føjer et nyt kapitel til beretningen. Iført sølvfarvede rumdragter og tegneserie grimasser hylder bandets syv medlemmer den hellige funk i tolv universelt eventyrlige numre med inspirationer fra p-funk, disco, rap og reggae. Fantasien fejler ikke noget, og enhver der har oplevet orkestret live vil vide, at URD ikke er et band, der gør noget halvt. Her kommer bandet for alvor til sin ret som måske Danmarks bedste partyband. På CD er URD bestemt også til fest og ramasjang, men hvad der virker gennemført underholdende på en scene har en tendens til at blive ensformigt på et stereoanlæg.
Christian Grau

Emmylou Harris: Wrecking Ball
-Grapevine/MD
Countrysangerinden Emmylou Harris har med sin udtryksfulde sang vundet stort gehør blandt det større rockpublikum, og *Wrecking Ball* synes at være konsekvensen af denne fortjente succes.
Med superproduceren Daniel Lanois som den bærende kraft er der ikke meget kostald over *Wrecking Ball*. Lanois har tidligere sat sine yderst hørbare fingeraftryk på vellykkede udgivelser med U2, Bob Dylan, Robbie Robertsen og vores egen Lasse Helner (iøvrigt en skamløst overhørt plade). Fælles for Lanois' "ofre" er, at de til fulde er blevet underlagt den let genkendelige Lanois-lyd. Her bliver der skåret helt ind til benet, og hver en tone bliver pudset og plejet, så der fremstår et smukt og enkelt lydbillede. Når dette lykkes, er Lanois' lyd som et duvende hjerteslag, dragende og helt fortættet.
Men på på *Wrecking Ball* spejder man desværre forgæves efter hovedpersonen, der omgiver sig med en række hjælpende stjerner både i studiet og sangskrivningen. Larry Mullen, JR. bidrager med lidt U2, Neil Young oplader sin skærende skønsang, og Daniel Lanois er her og der og alle vegne.
Wrecking Ball er bestemt en storladen og stemningsfuld plade, men der er for meget Daniel Lanois og for lidt Emmylou Harris.
Jan Opstrup Poulsen

Mia Pollmann

Bedst lige nu

DJ Misjah's remix af Celvin Rotane's *I Believe*. Uh Oh!

Udsigten til et nyt Underworld-album

April Records seneste udspil, Future 3: *We Are The Future 3*. Lyse og milde vuggesange for voksne - som Underworld på valium.

Værst lige nu

Jeg nåede ikke at opleve Kom De Bagfra's forestilling. Damn.

Tears For Fears: Raoul and the Kings of Spain
-Sony Music
Det er fandme ikke let. At rykke sig fra en position som millionsælgende teenageidol med en samling moderne popklassikere som *Shout* og *Change* i kataloget til familiefader med overvældende kunstneriske ambitioner. Nej! det er fandme ikke let for Roland Orzabal, som stadig bruger det velklingende navn Tears For Fears, selvom han og makkeren Curt Smith gik fra hinanden for snart fire år siden.
Men Roland Orzabal klarer skiftet forbavsende godt. Hans første udgivelse efter bruddet med Curt hed *Elemental* og var et høreværdigt bud på voksenpop af den seriøse slags. På sin nye *Raoul and the Kings of Spain* fortsætter han stilen fra *Elemental*. Den velsyngende Roland Orzabal blander sin synthpop-erfaring med rockguitar og tekster om familien og kærlighedens tiltrækkende kombination af himmel og helvede.
Roland er selv af spansk afstamning, og han tager fat i problemerne med at komme overens med ens egne rødder, når man ikke er sikker på, at man selv er klar til at lege far, mor og børn.
Raoul and the Kings of Spain er en flot samling sange arrangeret med storslået patos, der hele tiden ligger lige på grænsen til at blive utroværdig, men heldigvis holder sig væk fra det svulmende. Roland Orzabal har ikke længere direkte kontakt til hithimlen, men til gengæld befinder han sig godt i sin nye position tæt på jorden.
Lars Nielsen

Boghandle: Torched
-Sony Music/Pladecompagniet
I foråret sagde en af de tunge danske grupper farvel til deres forsanger og mange mente, at de ville dø en stille død. Nu er Boghandle genopstået som en trio, og deres nye CD *Torched* er ikke en stille svanesang, men nærmere en brændende begyndelse på et nyt liv blandt larmende guitarer og melodiske toner. Guitaristen Martin Lind har overtaget mikrofonen, og hans stemme slår til i Boghandles nye sange, hvor poppen har slået igennem på en ny og forfriskende måde. Energien har de tre stadig, men den er ikke så øllet rå, som den var på *Worth Dying For*. Nogen vil måske mene, at Boghandle ikke længere er ægte sons of a sixpack, og at de har solgt ud af den fandenivoldske grunge. Til gengæld forsøger de at komme videre og ud over tegneseriestadiet. Og på *Torched* beviser de skam, at de ikke har glemt, hvor man skruer op på forstærkerne.
Lars Nielsen

The Symbol: The Gold Experience
-Warner Music
Firser-ikonet Prince har sluttet fred med sit pladeselskab og er klar med en ny håndfuld sange fra sit evig-lilla univers Paisley Park. Bag ham ligger en ejendommelig, selviscenesat transformation via kunstnernavnet Victor til det noget mere prætentiøse The Symbol. En transformation, der må ligge juridiske spidsfindigheder bag, for ser man bort fra forvirringen ligner forvandlingen mest af alt en velmenende fars forklædning som julemanden den 24/12. Det ligner Prince, det lyder som Prince, det er Prince. Og her ligger netop irritationsmomentet, vi har hørt det hele før - og hvad nytter det så, at man er genial. Hører man til dem, der elskede Prince for sin innovation og fornyelse af genrebegrebet, bliver man givetvis skuffet. Manden har ikke fornyet sig siden *Diamonds & Pearls* albummet fra '91. Holder man til gengæld af Symbolets talenter som sangskriver, producer og musiker er der stadig meget at glæde sig over. *The Most Beautiful Girl In The World* er i godt selskab med imponerende temperamentsfulde ballade *Shhh*, den elegante *Shy* og adrenalinpumperne *Endorphinmachine* og *319*. Ind i mellem må man bære over med lidt uinteressant fyld og de efterhånden obligatoriske indledninger med rumlyde og kvindestøn. Symbolet er dødt - Prince længe leve.

Cypress Hill: III Temple Of Boom

-Sony Music
Som helhed betragtet er hip hoppen i krise. Efter 15 års rivende udvikling står musikken i stampe. Ikke alene er flere af genrens stjerner i nærkontakt med loven. Også de mange retssager om sampling har gjort det for dyrt at benytte det kildemateriale, der op gennem firserne var blevet hip hoppens musikalske afsæt. G-funken fandt løsningen på en blanding mellem det håndspillede og meget få samples i nogle luksuriøst malende grooves, mens resten af miljøet gik undergrund med de grumsede lydspor for sociale tabere hos nimands-

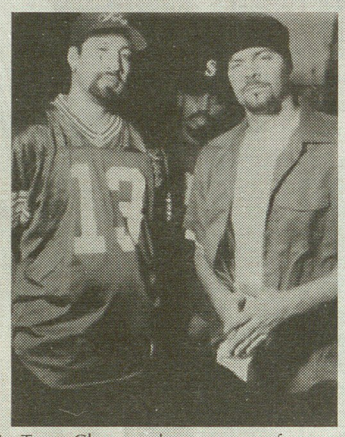

gruppen Wu-Tang Clan og deres mange fornemme soloprojekter. Det er i det klima det længe ventede tredie album fra L.A.-gruppen Cypress Hill dukker op. Cypress Hill satte med de tørt huggende samples og ultraswingende stemmeføring fra rapperne B Real og Sen Dog samt deres hyldest til hashrygning en helt ny standard på scenen med deres debut-CD fra 1991. Den efterfølgende *Black Sunday*, der tematisk kredsede om raceurolighederne efter Rodney King-sagen, var langt mere dyster og her begyndte produceren DJ Muggs for første gang at arbejde med et uhyggeligt lydunivers, der med uhyre få midler skulle danne et lydspor til dagligdagen i de utrolig hårdt belastede kvarterer i hjembyen. Kvarterer der nu er blevet klassisk stof for enhver hip hop-fan og som går igen i Hollywoodfilm og CD'er verden over. Det er også her Cypress Hill har fat på *Temple Of Boom* med en lyd og stil, der både skal lægge afstand til den midlertidige succes gruppen selv fik med videohittet *Insane In The Brain*. For ingen anden genre værner så voldsomt om sin status som undergrundskultur som hip hoppen. Det hedder 'keep it real' og dommen er nådesløs, hvis man først bliver grebet i at sælge ud. Derfor er Cypress Hill på mange måder låst af deres eget miljø, går efter en klassisk hip hoplyd og kan ikke pege på en afgørende ny retning, sådan som man næsten er så vant til, når der kommer en ny CD fra en af de store toneangivende grupper.
Men DJ Muggs er så begavet en lydmager, at han her får skabt skiftevis rugende tilbagelænet og tredimensionel lyd i retning af A Tribe Called Quest eller lykkes med en rå og forstyrrende rytme, der er det perfekte afsæt for B-Reals nasalt smuttende og indædte angreb på USA i dag. Læg dertil de sære indslag af klimprende, hylende, hvislende lyde og toner, der gang på gang åbner mixet, basgange der rykker voldsomt på stedet og så en evne til at formulere det hele med et 'understatement', der skaber under- og overtryk i hvert eneste nummer. Muggs holder hele tiden musikken på et afgørende spændingspunkt, hvor noget - trods det meget tilbagelænede drive - går lige i kroppen og andet er så udflippet hallucinerende, at man næsten kan lugte røgen fra studiet. Yderligere er teksterne langt mere intelligente end normalt i deres reelle forsøg på at åbne en debat, før volden sætter ind. Således er videouddraget *Throw Your Sets In The Air* en kritik af, hvordan unge lokkes ind i de kriminelle bander. Således en vellykket tredie CD på miljøets præmisser men ikke en afgørende fornyelse for en hip hopgenre, der generelt er i krise.
Per Reinholdt Nielsen

Duffy: Duffy
-BMG
Først udsendte han plader under navnet Stephen Tin Tin Duffy, derefter under pseudonymet The Lilac Time, og nu kalder han sig bare for Duffy. For hvem ved, måske er tredie gang lykkens gang, så han velfortjent kan høste lidt kommerciel succes. For er der noget denne englænder kan, så er det at snedkerere en guddommelig popsang, hvis musikalske råmateriale syntes uopslidelig. Hans samarbejde med den amerikanske producer Mitch Easter (R.E.M) syntes utrolig givtig, sangene er blevet til nogle små pirrelige og nysgerrige størrelser med masser af opfindsomme vignetter, der tilmed bevarer det jordnære.
Finn P. Madsen

G. Love & Special Sauce: Coast To Coast Motel
-Sony Music
En af de helt store oplevelser på årets Roskilde Festival var den amerikanske trio G. Love & Special Sauce. Ikke alene på grund af bandets afvæbnende charme, men i lige så høj grad fordi det efter et par dage med stadionrock og tonsetechno er sjovt at opleve, hvordan man med helt enkle midler kan tryllebinde 2500 mennesker. Minimalisme er et af nøgleordene for G.L.&S.S., som bevæbnet med gulvbas, jazztrommer, halvakustisk guitar og falsk forsang blander funk, rap og deltablues i en blanding, man ikke skulle tro var mulig. Resultatet er en gang smittende glad og meget maskulin musik - hippere end hip hop og mere blå end blues. Forsangeren G. Love er med sin ubehjælpsomt småsnalrede stemme og sin lalleglade attitude et godt bud på verdens mest cool mand. Man kunne kalde ham en moderne udgave af Tom Waits eller sammenligne ham med Beck - ikke uberettiget, ikke beskæmmende, men en lille smule synd. For G.L.&S.S. er meget mere end det og står - på scenen såvel som på CD - for deres helt egen stil.
Christian Grau

Shara Nelson: Friendly Fire
-EMI
Sangerinden Shara Nelson er pladeselskabet EMI's månedlige, uhørte kunstner. Uhørt er dog på mange måder et misvisende ord eftersom Shara Nelson har været på banen i efterhånden mange år og har sat sit fingeraftryk på musikscenen især gennem hendes samarbejde med Massive Attack på albummet *Blue Lines*. *Friendly Fire* er hendes 2. soloalbum og i modsætning til debut'en *What Silence Knows*, hvor Shara Nelson placerede sig i et kønsløst grænseland med en musik uden mål, genfinder man her en smule af den vibrerende og til tider tænderskærende indlevelsesevne, som Shara Nelson bedst fik ud i selskab med *the Bristol-posse*. Det vil dog stadig være en tilsnigelse at kalde hendes musik uhørt, for selvom albummet har nogle virkeligt stærke kort på hånden i form af det indtrængende titelnummer *Friendly Fire* og det smukt svævende *Moving On*, så er det hørt før - det eksperimenterende er gemt væk til fordel for stilsikkerheden. Men den er der til gengæld.
Mia Pollmann

HIP HOPPE

Ved: Michael C.W.P. Rasmussen

Pulejam '95 som i øvrigt er det ottende i rækken bliver afholdt den 26. december i Den Grå Hal på Christiania i København. Det har indtil nu været holdt hemmeligt hvem der skulle spille, men det vil jeg nu løfte sløret for. Det bliver som følger: **5th Floor Funk** (Århus), **Klart Der** (Næstved), **Det Store Barn** (Ama'r), **YB and the Prunes** (Kbh.), **Japaf** (Kbh.), **Funk Flush** (Kbh.) samt **Humleridderne** (Ama'r). Til de folk som ikke ved hvad Pulejam er, så må de have sovet godt i timen, for det er nemlig det årlige smash hvor hip hoppere, forældre og andet nysgerrigt godtfolk rejser til København for at få en årlig opdatering af hvad der foregår i den ulmende danske hip hop undergrund. I år vil der blive sat spot på 3 af de langsomt uddøende grene indenfor hip hoppen, nemlig graffiti, breakdance og electric boogie.
DM i Mix afholdes to dage efter føromtalte koncert, nemlig lørdag den 4. november på Alexandra i København. Jeg kan oplyse at Danmarksmesteren DJ Noize ikke stiller op, så mit bud på årets mester er DJ Knud, men husk at det kun er et bud. Af live underholdning har arrangørerne (Typhoon & DMC Danmark) virkelig taget sig sammen, fordi de har overtalt selveste **Stretch Armstrong** fra et af New Yorks hotteste rap-radioshows (89,9 the Strech Armstrong Show), sammen med ham vil en af New Yorks vildeste freestylerappere, nemlig **Madskills**, som vandt New York Seminars rap-konkurrence samme år som Noize vandt DJ konkurrencen. Af danske bands vil **5th Floor Funk** & **Kokkedal United** (Agony drengene) sparke røv til et forhåbentligt veloplagt publikum. Konferencier vil være **Jay B** og **Hansi** drengen, (som i øvrigt netop har fået grønlandsk statsborgerskab begge to). Entreen vil være 70,-, og det synes jeg er overdrevet billigt. Lad os håbe at DMC-England, som afholder VM kan lære noget af de danske arrangører (L.L.L. hvis du lige vil oversætte det til Tony Prick). Jazzy H, Bossy Bo og MC Einars verbale geni, **Nikolaj Peik** giver lyd fra sig på en CD (desværre ingen vinyl) kaldet *Østkyst Hustlers*, som jeg har anmeldt andetsteds her i bladet. Så det ville være dumt at skrive det samme 2 gange, så hellere nævne noget af det dejlige sorte vinyl med lækker musik på; f.eks. **Cypress Hill** som er tilbage med en ny single som hedder *Throw Your Set in the Air* og kunne godt, efter min mening ligeså godt have været et ekstra track fra den sidste plade, for der er ikke sket det drastiske erindring på det nummer, men det er der derimod på B-siden, som hedder *Killa Hill* som er produceret af stormester **RZA** som i øjeblikket nyder kæmpesucces fordi han har produceret LP'er som Wu-Tang Clan, Method Man, Ol' Dirty Bastard, Raekwon og Genius (GZA). Nå, tilbage til Cypress Hill som jeg tror vil lide samme skæbne som Ice-T gjorde. Jeg mener at langsomt miste sit hip hop-publikum og få et større rock og mainstream publikum, med mindre de gør noget drastisk for at beholde begge publikummer. Men lad os se på det om et års tid???...En maxi-single som netop er udkommet på vinyl (45 rpm) er **Coolio** featuring L.V. med nummeret *Gangsta's Paradise* som er fra soundtracket fra den kommende Michelle Pfeiffer film *Dangerous Minds*. Nummeret er simpelthen så svedigt at jeg ikke har spillet det lavt på mit anlæg endnu. Det track skal bare høres for fuld smadder. Jeg tror i øvrigt snart at min nabo kan teksten. *Hip 2 Da Game* hedder den selvproducerede maxi-single fra **Lord Finesse**. *Hip 2 Da Game* er et roligt track hvor Finesse rapper om dagens gang og om at forblive nede på jorden. Og så er der jo Finesses overlegne rap-flow som sætter sig lige på ens hip hop-hjerte. B-siden, *No Gimmicks* har to gæsterappere med og det er ikke mindre end **O.C.** og **KRS-One**. De tre har sammen lavet et alt for vildt nummer sammen, og jeg kan slet ikke vente til Lord Finesses EP udkommer, for som han selv så perfekt siger det: "Rap without Finesse is like life without oxygen".
Nok om fede singler, og lidt om nogle af alle de fede skiver som netop er udkommet; f.eks. vestkyst-kongen **W.C.** som sammen med **The Mad Circle,** er endelig efter 4 års ventetid ude med deres andet album som bl.a. indeholder Crazy Toones og Coolio samt numre der er produceret af Madness 4 Real og Doctor Jam. Dobbelt-LP'en hedder *West Up*, og er en af årets vestkyst-releases.
Andre LP'er som er alt for vilde, og som burde tjekkes af dit øre er **Das EFX** - *Hold It Down*, **Kool G** - Rap *4, 5, 6*, **U.R.D.** - *Funky One*, **Mack 10** - *Mack 10*. Alle er nogle vilde plader, men som desværre ikke har spalteplads nok til at omtale nærmere.
Jeg er næsten ude, men inden det så husk lige på at journalist og flygirl **Dorthe Hygum Sørensen** i denne måned udgiver en bog om hip hop i Danmark før og nu, som helt sikkert burde tjekkes.

HVAD HAR EMMYLOU HARRIS, DANIEL LANOIS OG NEIL YOUNG TILFÆLLES?

WRECKING BALL

Skandinavisk MusikDistribution
Tel: 33 14 15 17
Fax: 33 14 14 06

World

Ved: **Jens Villy Pedersen**

Verdensmusik er en broget blanding af pop og folkemusik hovedsagelig fra den 3. verden. Noget musik er godt at danse til, mens andet giver næring til de grå hjerneceller, men et fælles problem er der for næsten al musikken: hvad pokker synger de om? Selvom nogle tekster er oversat på indercoveret, sker dette dog kun i de færreste tilfælde, så lytteren er henvist til enten at studere opslagsværker om kunstneren, eller gøre som de fleste - udelukkende at lade sig forføre af de fremmedartede rytmer og toner.

Det er de færreste europæere der kender meget til nordafrikansk og arabisk musik og kultur - alligevel er der blevet taget godt imod musikken, og den er en hel pæn andel af verdensmusik-udbuddet i Europa og USA. Mange europæiske musikere har været tiltrukket af denne musik, som har rødder langt tilbage, og hvis instrumenter har været forløbere for mange vestlige instrumenter som f.eks. guitar og violin. Selv metalmusikernes guruer Robert Plant og Jimmy Page (Led Zeppelin) har på deres nye CD gjort brug af nordafrikanske musikere. Den egyptiske percussionist **Hossan Ramzy** medvirker sammen med et egyptisk strygeorkester.

På World Music Chart of Europe (september) er den egyptisk fødte **Natacha Atlas** placeret på førstepladsen med CD'en *Diaspora*. Hun er bosiddende i London og medvirker som sanger og danser i Trans Global Underground, som også har produceret pladen. Det er bombastisk musik, med trommer, bas og synth helt i front, men de traditionelle nordafrikanske instrumenter oud (lut), ney-fløjte, klarinet og dharabuka træder dog frem i passager. Selv et orientalsk strygerorkester medvirker på et af numrene.

Fra Algeriet kommer et af de senere års mest markante musikalske udtryk i Rai-musikken. **Khaled** gjorde musikken verdenskendt med hittet *Didi* fra 1992, en moderne produktion indspillet i Paris. Fra at have været undergrundsmusik indspillet i små 4 spors studier med trommemaskiner og synth, er musikken nu med helt fremme på den internationale scene. At den moderne vestlige popmusik har stor indflydelse på kunstnerne kan man høre på den nye CD med **Cheb Mami** som er en anden Rai-stjerne. Han har indspillet sit nye album *Saida* i Los Angeles hvor hans Rai-roots bliver supleret med reggae og rap, bl.a. medvirker rapperen Baby Girl.

En noget utraditionel Rai-CD er *Sidi Mansour*, med den 70 årige **Cheikha Remitti**. Berygtet for sine vovede tekster, som omhandlede tabuemner fra værtshus- og bordelmiljøer i havnebyen Oran, blev hun kendt og berygtet over hele Algeriet hvor hun udgav sit debutalbum i 1936. På trods af sin alder optræder hun stadig på festivaler og cabareter i Algeriet og Paris. CD'en er en moderne produktion hvor såvel algierske som vestlige musikere medvirker. Traditionelle og elektriske instrumenter understøtter hendes kraftfulde stemme gennem rå og funkede arrangementer, og Robert Fripp bidrager med tung forvrænget guitar, og udsyrede soloer.

Marokko er også kommet på det internationale verdensmusikkort med GNAWA musikken fra Marrakech-området. Herfra er der gode forbindelser til New York, hvor produceren og musikeren **Bill Laswell** (Material, Parliament m.m.) har samarbejdet med nye gnawa-grupper, og bl.a. produceret *Acting Salam* med **Ahlam**. En anden marokansk musiker **Hassan Hakmoun** har udgivet CD'en *The Fire Within*, som er placeret som nr. 9 på World Music Chart.

(World Music Chart er en liste over de mest spillede CD'er af ca. 40 verdensmusik-studieværter i Europa.)

Jan O. Poulsen

Bedst lige nu

K.D. Lang: *All You Can Eat*
Stå af ræset og lad dig omfavne af kærligheden

Chrissie Hynde i Q om det bedste råd hun nogensinde har fået: "stop talking and start sucking".

Værst lige nu

Rockland gør det til en historie, at anmelderne er uenige om *Hip - En Hyldest Til Steppeulvene*. Rockland gør det til en historie, at Ludo X er sure over at være blevet kaldt *Blur light* i Rockland.
Hvad med det ellers udemærket rockprogram, hvor det normalt handler om musikken og musikerne bag den?

ANMELDELSER

The Roosters: Can't Change Yesterday
-edel scandinavia

Drengedrømmene bliver spillet helt ud på denne friske danske debut. Trods et aldersgennemsnit på 22 år føler The Roosters sig helt på omdrejningshøjde med gamle personager som Chuck Berry, Rolling Stones og Kinks. *Can't Change Yesterday* er gang-i-den-rock, der garanterer for den lette feststemning, men et selvstændigt udtryk leder man forgæves efter. Derfor er *Can't Change Yesterday* i første omgang et fint visitkort overfor spillesteder og lokalradioer. Om The Roosters også udvikler egne karaktertræk må tiden vise.

Jan Opstrup Poulsen

Østkyst Hustlers: Verdens Længste Rap
-Sony Music/Pladecompagniet

Det er sku' dejligt at høre at en af Danmarks bedste danskrappende legender ikke har lagt rap på hylden, som jeg ellers gik og troede. Jeg snakker selvfølgelig om Jazzy H, som sammen med Flopstarz' Bossy Bo og tekstskriver Nikolaj Peik er bagmændene til verdens længste rap-nummer som varer 78 minutter. Da jeg hørte første gang om projektet, sagde jeg: "Ja, ja, det lyder da meget fedt, men det er et af de der langt ude projekter, som aldrig bliver til noget". Men, sådan skulle det ikke gå, for som Peik sagde til mig: "Når jeg først får en idé, så skal der meget til at stoppe mig".

Selve teksten/historien er en genial idé, og det med at der skal komme en masse gæsterappere ind i historien og være statister, er også genial. Musikken er knap så genial - man kunne godt have skiftet musik, så man fik stemningen af om de to hustlere havde det sjovt, var i fare, var på diskotek eller sad i et tog. Selve historien handler kort fortalt om at Jazzy og Bossy, som er gamle skolevenner og som møder hinanden. De tager ud af København og rykker vestpå, og målet er Randers. Jazzy er en storhustler-type drugdealer som kun satser stort og på store penge, så det er ham med jakkesæt, Jaguar og solbriller. Bossy er den bumsede hustler-type der altid kan lave lidt hurtige små penge (lidt ála Egon og Benny fra Olsen Banden). På deres vej møder de MC Einar (Jazzys drug-kemiker), Humleridderne (Bossys lette billiardofre), Jo-C-Fine (tankpasser), Bukki fra U.R.D. (i billetlugen til DSB-færgen), MC Zipp fra Cut'N'Move (dørkæmpe), Kenneth K (Kongen af Jylland), Camille Jones - tidl. King Kane (Kongens liderlige sild).

Alt i alt, en grineflip historie, men - for der er et men - når du har hørt pladen et par gange, er det ikke pladen som du vil sætte på sådan bare for at spille 4'eren, så med den grund, og på grund af det med musikken må jeg trække et par GAFFA-ruller fra. Et ellers genialt projekt..... Velkommen tilbage til hip hop Peik.

Michael CUP Rasmussen

Menswear: Nuisance
-PolyGram

Klæder skaber folk, men kan den også skabe et band og samtidigt dække over, at de faktisk ikke kan spille. Ja, det kan den, hvis man spiller i London-bandet Menswear, der er blevet hypet op i himlen af den engelske musikpresse og forstår at blænde pressen med sit eksklusive tøjforbrug og private skræddere på grund af den manglende musikalske opfindsomhed. Derfor var kvintetten Menswear også på forsiden af nogle hungrende engelske musiktidskrifter, inden de overhovedet havde inspillet et eneste nummer. På *Nuisance*, som der ikke er så meget at sige om lånes eller skal vi sige stjæles der flittigt fra David Bowies glam periode og Wire's pop-puslerier. Derudover har bandet en uduelig forsanger ved navn Johnny Dean, der lyder som en forkølet loppe, der gør. Menswear må hellere søge sig en anden karriere, efter dette pinlige udspil, som lugter mere af en hul prut end af mandehørm. Måske kunne de blive modeller for Benneton.

Finn P. Madsen

oasis

(What's The Story) Morning Glory
-Sony Music

Oasis bliver paradosalt nok lanceret som rockens fremtid. Ingen tvivl om at deres ekstremt ørefaldende og flagrende guitarrock har en stor fremtid for sig, men *(What's The Story) Morning Glory* er propfyldt med fortid, og cementerer Oasis som en uundværlig del af den tilbageskuende britpop-bølge. Opfølgeren til kanonsuccesen *Definitely Maybe* er et af årets mest uimodståelige rockalbums. Det flyver om ørerne med glitterrock som kun Slade kunne spille den, og det guddommelige islæt er stadig hentet hos Lennon/McCartney. Der er sat ekstra volt til guitarforstærkerne, og hele albummet er en

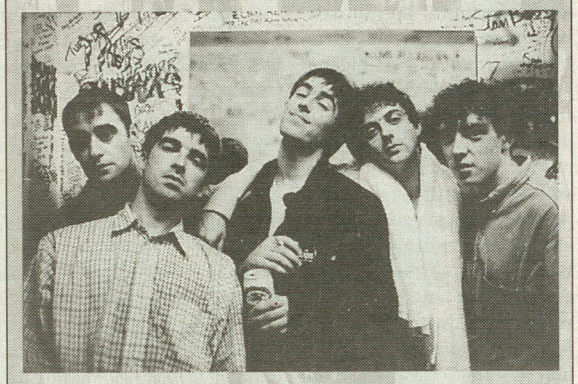

sand tour de force i stinkende fede melodier, der bliver drevet frem af et konstant søgende og skærende guitarspil.

Stilstand eksisterer ikke i sangskriver Noel Callaghers musikalske verden. Han dvæler højst ved et par smukt spundne ballader, og kan i sin påtagede arrogance dække sig ind under et fejlfrit album, der nok skal puste til ilden i den (medie)sygelige krig mellem Oasis og rivalerne Blur. To bands, som på hver deres imponerende facon har givet bølgen af britpop en klokkeklar troværdighed. Med *(What's The Story) Morning Glory* bringer Oasis de bedste rocktraditioner tilbage på en engelsk rockscene, der snart kan gå på vandet. Fremtidens rock? Nej, Oasis er fortid omsat til nutid. Et band der har ramt en musikalsk guldåre.

Jan Opstrup Poulsen

Willy DeVille: Loup Garou
-Warner Music

Med et image som en lapset bleg europæisk verdensmand fra det forrige århundrede præsenterer amerikaneren Willy DeVille sit nye album *Loup Garou*. Det europæiske look er ikke tilfældigt. DeVille har siden sin debut med gruppen Mink De Ville i 1976 været inspireret af store sangfortolkere som Edith Piaff og Yves Montand og den legendariske amerikanske sangskriver Doc Pomus. Samtidig med punken i 70'erne udgav Mink De Ville en række plader, hvor de mixede pop, sort r&b, fransk visesang og cajunmusik.

På den nye *Loup Garou* er det den drømmende og dampende stemning fra New Orleans området som dominerer sangene. Når DeVille er bedst , formår han i numre som *Loup Garou Bal Goula* og *My One Desire* at formidle fugtig spænding og halvfarlig sex. I den halvtunge ballade *You'll Never Know* har han endda fået Brenda Lee (hende med den dryppende *Sweet Nothin's*) til at synge en udmærket duet. Men når højepunkterne er nævnt, er der ikke meget tilbage på *Loup Garou* udover kedelig "nu skal jeg fortælle en historie"-rock. Willy DeVille minder i sin dårligste sange om en udvandet New Orleans udgave af Bruce Springsteen. Og de dårlige sange er der for mange af.

Lars Nielsen

MUSIKREJSER 1996 EUROTRAVEL

EUROTRAVEL er en skandinavisk rejseorganisation, som har specialiseret sig i at arrangere rejser for skoler og orkestre. Vore musikrejser er blevet meget populære i både Sverige og Norge. nu kommer turen til Danmark.

VI TAGER HÅND OM TRANSPORT,INDKVARTERING OG KONCERTPROGRAM.
I kan frit vælge om i ønsker at rejse med skib, bus eller fly. I kan bo på pensionat, vandrehjem eller hos værtsfamilier: Halvpension dvs. morgenmad og middag indgår: Vore rejseledere tager sig af programmet, udflugter indgår og der er gratis pladser til ledere.

Vi rejser til:
* Scarborough, Bournemoth, Torguy og London i England.
* Edinburg med det kendte Tattoo i skotland
* Holland med masser af valgmuligheder.
* Middelhavet med rejsemål i Spanien og Italien.
* De fleste hovedstæder i Europa.
* Dit eget rejsemål

EUROTRAVEL

Vore priser er rimelige og vi er flinke med rabatterne. Vores viden og mangeårige erfaring giver tryghed for dig og dit orkester.
Ring 33-110600, så vil vi med fornøjelse fortælle om vore mange rejsemål.

Simply Red: Life
-Warner Music

Singlen *Fairground* lovede godt for Simply Reds femte udspil på 10 år. Sangen viser Mick Hucknall i en ny melankolsk version, med mystiske jungletrommer i verset og et forlosende livsbekræftende omkvæd. Desværre blev det ved lofterne. For ser man bort fra *Fairground*, lyder Simply Red stadig som Simply Red - bare kedeligere.

Bandet debuterede i '85 med en håndfuld sprudlende, stramme soulhits på LP'en *Picture Book*. På opfølgeren *Men And Women* sang Hucknall om utroskab og charmede sig frækt ind i alverdens afsatte kvindehjerter. I dag er stilen lagt om. Hucknall lever udenfor offentligheden og skriver stilfærdige sange om modne emner. Det kunne for så vidt også være fint nok, hvis bare der var tale om gode sange i markante arrangementer som f.eks. *Fairground*. I stedet leverer Simply Red 10 uengagerede mellemtempo sange man hverken danse eller tude til. Et typisk eksempel er nummeret *Remembering The First Time*. En sang, der som en uendelig lang og flad landevej bevæger sig frem gennem ligegyldigheden konstant gentagende *Remembering The First Time We Made Love*. Jeg ville blive fornærmet, hvis nogen skrev en så ligegyldig sang til mig om noget så helligt. Jeg mener, hvor kedeligt kan det egentlig have været? At dømme ud fra *Life* er der langt mellem snapsene i Hucknalls liv. *Death* ville have været en mere passende titel. Simply Dead.

Christian Grau

Rebecka Törnqvist: Good Thing
-EMI

I virkeligheden kunne denne anmeldelse kortes ned til ordet JA. For samtidig med at *Good Thing* gør det ud for at være titlen på Rebecka Törnqvists andet album, kunne det passende fungere som varedeklaration. Nu er det bare sådan, at Rebecka Törnqvist ikke er decideret kendt herhjemme, og netop fordi hun er god, ville det derfor være synd og skam ikke at benytte lejligheden til at missionere lidt.

Rebecka Törnqvist har stil. Hun laver elegante plader, der oser af spilleglæde og begejstret idérighed. Derfor er udtrykket meget personligt, uden dog at være udleverende eller terapeutisk. Rebecka Törnqvist deltager i hele processen fra sangskrivning til produktion, og man fornemmer hendes tilstedeværelse - ikke blot som sang men også som ånd, vilje og smittende glæde.

Törnqvist debuterede i `93 med den sprudlende jazz, acid og latin inspirerede *A Night Like This. Good Thing* er mere mainstream og knap så jazz'et. Men elegancen, attituden og stilen skinner gennem fra start - det countryinspirerede titelnummer - til slut - den smukke Shawn Colvin fortolkning *I Don't Know Why*.

Christian Grau

K.D. Lang: All You Can Eat
-Warner Music

Kærligheden gennemstrømmer samtlige ti skæringer på *All You Can Eat*, der får det bedste frem i den canadiske sangerinde K.D. Lang. Efter den overvældende succes med albummet Ingenue som indeholdt det fremragende hit *Constant Craving*, og det knapt så vellykkede soundtrack *Even Cowgirls Get The Blues*, har Lang gearet helt ned i tempo. *All You Can Eat* styres af en let glidende melodisk bevægelse, og der er vel nærmest tale om en musikalsk elskovsakt i slowmotion. En dejlig underspillet og adstadig soulbund giver sangene et elastisk afsæt, der naturligt finder sammen med Langs næsten kosmiske udstråling.

All You Can Eat er på alle leder og kanter et vellykket album, hvor Lang lader sin stemme stå i fuld flor. Tempoet er måske ikke egnet til hitmaskinen, men sange som *Maybe* og *I Want It All* bør kunne bryde gennem lydmuren af oppustede beats og larmende guitarer.

Få kan som Lang omgive sig med vellyd og harmoni uden at det bliver kvælende. Modhager hører garnske enkelt ikke hjemme hos denne canadiske sanglærke, der på overbevisende måde formår at videregive sin kærlighedssult. En popplade der går helt tæt på, og kilder nænsomt de rigtige steder.

Jan Opstrup Poulsen

The Shout: So High
-Intermusic

Smidig som en panter bevæger danske The Shout sig på deres andet udspil *So High* rundt om deres sange på den mest sofistikerede måde, hvor det følsomme hele tiden hviler som en sentimental skygge over numrene. De mest elementære stiltræk er hentet fra den amerikanske west-coast rock, hvor der oveni er kommet et overtræk af funky, engelsk elegance. Det første der faldt mig ind, da jeg hørte den smukke og stemningsfulde *Part Of You* i radioen, var 'nå, eksisterer The Bible (engelsk band) stadig.' For ikke nok med at instrumenteringen ligger tæt op af det band, men også sanger Johs Andersen hårfine måde at synge på, minder ufattelig meget om The Bibles forsanger Boo Hewerdine. Bedst er The Shout i de mere dæmpede *So High*, *Welcome To My Room*, *I Want To Own You* og *Part Of You*, hvor de spiller med en skræddersyet og intim indlevelse, der er skabt til bløde silkelagner.

Finn P. Madsen

Jazz

Ved Kåre Gade

Tenorsaxofonisten **Lars Møller** hører til blandt de unge løver, der slog deres navne fast på 80'ernes danske jazzscene. På sine to første plader orienterede han sig mod den klassiske amerikanske tradition - begavet, imponerende og alt det der, men også lidt svært at skelne fra de 800 andre tenorsaxofonister, som kender deres Coltrane til fingerspidserne. Så er der mere kontur over den nye plade med Lars Møller Group, *Cross Current* (Stunt).

Som titlen antyder, bevæger musikken sig imellem forskellige musikalske strømninger. Lars Møller har været i Indien og studeret raga'er, og sammen med Ole Theills tablas sætter det sit østerlandske præg på musikken (de fleste numre er skrevet af

Organizers.

Møller selv). Umiddelbart er det dog lige så meget en nordisk inspiration, der falder lytteren i ørerne. Det skyldes Lars Møllers tone og melodik men også **Carsten Dahls** klaverspil og **Ole Theills** unikke trommespil - sammen med bassisten **Thomas Ovesen** danner Ole Theill en rytmegruppe, der er suverænt velspillende, men som samtidig har sin helt egen lyd. *Cross Current* viser nye sider af Lars Møllers spil men giver også lyst til at høre mere fra netop denne musiker-konstellation.

Der er også nyt fra en anden københavnsk gruppe, nemlig **The Organizers**. *Gaslight* (Olufsen) er den tredje plade fra kvartetten, der er bygget op omkring **Kjeld Lauritsens** Hammondorgel. Det er velprøvede jazzmusikere som tenorsaxofonisten **Bob Rockwell**, guitaristen **Morten Højring** og trommeslageren **Ole Rømer**, der medvirker, så The Organizers er ikke bare et moderigtigt orgel-flip.

Der er gods både i sammespillet og de solistiske præstationer (også i Lauritsens, hvis nogen skulle være i tvivl), og *Gaslight* lefler ikke for det jazz-danselystne publikum. Hvilket samtidig irriterer en smule, når man tænker på, hvor mange mindre talentfulde grupper, der i øjeblikket forsøger sig med Hammond og tresser-grooves. Lidt mere af den vulgære men swingende orgel-begejstring, som prægede gruppens live-plade fra 1993, ville ikke have været til skade.

Tangent-spilleren **Torben Egeris** er veteran fra det århusianske funk- og fusionsmiljø, og han debuterer nu i eget navn og egen produktion med pladen *E.T.-Free* (Intermusic). Det er en broget samling vokal- og instrumentalnumre, der viser Torben Egeris som en ferm melodi-snedker - fra mambo á la Kærsåbrødrene til jazzballader i den store stil. Med musikere som bassisten **Søren Kjær** og trommeslageren **Søren Frost** er musikken sikret et solidt niveau, men generelt savner man en uafhængig producer, der kunne have rydddet op og sorteret i idéerne. *E.T.-Free* byder i øvrigt på et behageligt møde med et nyt talent, altsaxofonisten Michael Bladt.

Chick Corea er aktuel med sin akustiske kvartet, som består af **Bob Berg** på saxofoner, **John Patitucci** på bas og **Gary Novak** på trommer. *Time Warp* (Stretch) hedder pladen, som er godt nyt for os, der aldrig helt er gået på røven over Coreas fusionsmusik. Kompositionerne er intet mindre end fremragende; med en stærk undertone af Bartok og de andre klassiske komponister, der også tidligere har inspireret Chick Corea. Og samspillet er så elegant, at man aldrig er helt sikker på, hvad der er nedskrevet, og hvad der er improvisation. *Time Warp* er i øvrigt et "koncept-album", hvor numrene tager afsæt i en historie (af Corea?), som er trykt på coveret. Enten er det underdrejet humor i stil med Kurt Vonnegut Jr., eller også er det en forskruet scientology-fabel - den store L. Ron Hubbard bliver ihvertfald sædvanen tro takket i noterne.

Chick Corea medvirker også på *I Got No Kick Against Modern Jazz*, en ny plade fra GRP, hvor diverse såkaldte jazzmusikere hylder The Beatles. Han spiller *Eleanor Rigby* på solopiano, og bidrager således med en af de få egentlig jazz-fortolkninger på pladen - blandt de andre skal nævnes **McCoy Tyners** trioudgave af *She's Leaving Home* og sangeren og pianisten **Diana Krall's** fortolkning af *And I Love Her*. Ellers er det mest navne som **Tom Scott**, **George Benson**, **Lee Ritenour** og **Spyro Gyra**, der klæder The Fab Four på i glat vestkyst-lyd. Materialet havde fortjent bedre.

GAFFA læses, ifølge Gallup, hver måned af 119.000 mennesker

Psykologi og eksistens, gymnastikleder, livsanskuelse, rocklyrik, religionsfilosofi, edb, yoga, litteratur, medicinsk etik, keramik, kosmologi, musikforståelse, rytmisk sammenspil, børns virkelighed, tekstil, kultur og livsform, film-/mediekundskab, krop og sjæl, filosofi, tegning, kunstforståelse, drama, vævning, Danmarks- og kulturhistorie.

4 mdr. fra januar 1996

Sjællands ældste højskole i nye venlige bygninger
Rekvirer skoleplan

Grundtvigs Højskole Frederiksborg
3400 Hillerød ERLING CHRISTIANSEN 42 26 87 00

Holstebro Højskole

4 mdr. vinterskole fra januar.

Klassisk musiklinie: Individuel undervisning, korsang, sammenspil, musikhistorie, teori, hørelære mm.
Teaterlinie: Teori, dramaturgi, skuespillerteknik, værkgennemgang, teaterproduktion.
Rytmisk musiklinie: Sammenspil, improvisationsteori, arrangement, komposition, lydstudieteknik mm.
Kunstlinie: Maleri, tegning, keramik, farve - og formlære teori, museumsbesøg mm.
Fællesfag: Filosofi, bevægelse, demokrati, folkemusik, international orientering, litteratur, kor mm.
Fællesarrangementer, foredrag, studierejse.

Ring eller skriv efter brochure
HOLSTEBRO HØJSKOLE
Bisgårdmark 18, 7500 Holstebro Tlf. 97 42 48 22

MY ROCK

Ved: Per Reinholdt Nielsen

Bastardmusik af den bedste slags er hvad man kunne kalde den britiske duo **Ultramarines** legende og eksperimenterende "techno", som låner vidt og bredt fra folk, jazz og funk. Det er en abstrakt elektronisk lyttemusik, der hele tiden holder sig perlende let og hverken lader sig tynge af de melodiske lån fra rockmusikken eller fortaber sig i maskinmusikkens monotoni. Derfor er det let at tro den nu verdenskendte islandske sangerinde Björk, når hun siger, Ultramarine er hendes yndlingsgruppe. For begge to har egentlig fat samme sted i en nysgerrigt undersøgende og underfundig elektronisk musik.

Ultramarine har netop udsendt deres femte album *Bel Air* og gruppen består af Paul John Hammond på bas og keyboards og programmøren og guitaristen Ian Harvey Cooper. Begge har en fortid på musikscenen i Essex - blandt andet i det Cabaret Voltaire-inspirerede band A Primary Industry. Inspireret af de musikalske originaler Kevin Ayers og Robert Wyatt og den dengang fremspirende trip hop-scene i Bristol med Massive Attack i spidsen og Londonscenens eksperimenteren med en elektronisk lyttemusik hos blandt andet Black Dog og Spooky dannede de to så Ultramarine, der debuterede på CD med minialbummet *Wyndham Lewis* og albummet *Folk* på det belgiske selskab Les Disques Du Crepuscule i 1989. Derefter fik gruppen kontrakt med Rough Trade og udsendte i 1992 debutalbummet *Every Man And Woman Is A Star*, som er løst baseret på en opdigtet kanorejse tværs gennem det amerikanske kontinent og blandt andet hentede en del inspiration fra dubmusikkens stort rungende klangkammer. Men Ultramarines musik viste sig allerede dengang som ganske umulig at fastholde på en enkel beskrivelse, for på *Every Woman...* samples Robert Wyatt og der tappes fra så forskellige kilder som Steely Dan, acid house og muzak.

Så skiftede Ultramarine til pladeselskabet Blanco Y Negro og udsendte *United Kingdoms* med et fremragende samarbejde med den forkrøblede og unikke sanger og sangskriver Robert Wyatt. Han var medkomponist på tre sange og sang med sin spinkelt følsomme stemme blandt andet for på opdateringen af de århundredgamle protestsange *Kingdom* og *Happy Land*. Vinteren 1993 tog Ultramarine på turnè med Björk i USA og Europa og spillede blandt andet i Pumpehuset i København en original koncert, hvor håndspillede instrumenter og medbragt elektronika blandede sig i en let og flydende musik. På *Bel Air* er der også bidrag fra "levende" sangere og musikere, men Ultramarine har denne gang indspillet en mere abstrakt elektronisk musik med de karakteristiske spændstigt snurrende små figurer på keyboards, billeddannede lydlandskaber og klikkende, boblende, prikkende rytmeskemaer.

Og så er der **Sonic Youth**, som vi har været omkring mindst et par gange i denne spalte de senere år og nu igen tager op. Men ikke uden grund, for New Yorkergruppen, der først var forløber for grungen og siden reagererede kraftigt imod punkens kommercielle sejrsgang med en endnu mere forvitret og egensindigt støjende rockavantgarde med albummet *Experimental Jet Set, Trash And No Star*, har nu drevet deres eksperimenter for traditionel besætning endnu længere ud på det nyligt udsendte album *Washing Machine*. Med atonale stemninger og et nærmest ætsende lydunivers i deres dirrende, sydende og svirpende guitarer trækker Thurston Moore og Lee Ronaldo en glødende og anderledes strøm gennem deres denne gang uhyre afdæmpede sange. Bemærk især den exceptionelle Phil Spectoragtige tresserpopsang *Little Trouble Girl* og den over 20 minutter lange *The Diamond Sea* med sine enorme frifelter af gråsort energistøj sat op mod Sonic Youths mere og mere brændende afdæmpede og melodiske spil (læs også side14).

KONCERT ANMELDELSE

Sejtrækkeren Dibap

-Impotators på Loppen den 11. oktober

Det er gedeskæggenes aften på Loppen på Christiania i København. Århusianske Impotators er på gæstespil i hovedstaden, og det tiltrækker store grupper af pierce-de gymnasiedrenge med langt hår og for stort tøj. Impotators er et af de mest populære live-bands i Århus, og med debutalbummet *Perfect Day* i bagagen er det også lykkedes dem at trække fulde huse i hovedstaden. Det er mere end de fleste københavnske bands kan præstere på sådan en hverdagsaften med fri entré.

Impotators var i finalen til DM i Rock '93 sammen med Dizzy Mizz Lizzy og Kashmir, men har tydeligvis valgt en hårdere stil, der placerer dem lidt mere ude på sidelinien i dansk rock. Hos Impotators er vi i Rage Against The Machine-land, med afstikkere til de jazz-fjollede Primus.

En af Impotators største live-attraktioner er den usædvanlige

kvindelige trommeslager Vivi "Dibap" Kristensen, der med sit tunge spil og brug af dobbelt-stortrommepedal, ikke lader sine mandlige kolleger i metalafdelingen noget efter. At hun tillige krydrer musikken med sirenesang, og spiller lange trommesolo'er gør det ikke mindre spændende.

Udover Vivi byder Impotators dog ikke på de store overraskelser. De er alle fremragende teknikere på deres instrumenter og fremviser en overbevisende stilsikkerhed udi funk-metal-genren. De prøver at bryde stilen hist og her, men det dér med at blande genrerne på humoristisk vis, og bruge fjollede legetøjsinstrumenter og megafon, er i sig selv lidt slidt. Bassisten Morten Ehlers kan ellers et meget sjovt trick med at få sin bas til at lyde som en Moog-synthesizer.

De fleste af Impotators sange kører i den samme slæbende og synkoperende rytme, og er svære at skelne fra hinanden. Bandets største problem er sangeren Mads Geertsen hvis monotone rap-foredrag konstant befinder sig i det samme anstregende toneleje. Han lyder besværet og når aldrig samme kraftfuldhed og autoritet i udtrykket som f.eks. Rage Aginst The Machine og Henry Rollins.

-Anders Reuss

Low: Sleep
-Kick Music

Der er ikke meget løsslupenhed at finde på Ålborg bandet Lows debut *Sleep*, når de skitserer deres stramme og indestængte post-grunge, som er krydset med en sortrandet og melankolsk blues. De hidsige guitar passager bliver stramt tøjlet omkring sanger Robert Lunds dystre vokal, som besynger desperation og en ligegyldig livsførelse, når livet leves i overhalingsbanen. Indimellem glimter der et lys, når bandet haler ind på de lykkelige momenter, der også findes i livet. Alt for få gange kommer de dog op at røre ved noget af det, man kan hægte noget rigtigt iørefaldende på, selvom det er strømførende og solidt spillet. I større doser bliver det aldrig rigtigt spændende.

Finn P. Madsen

Merzy: Bite
-Iceberg Records

Alt er som det skal være på Odense bandet Merzy's tredie udgivelse *Bite* og alligevel er der noget forandret over dem - det må være at ikke lyder så meget som en dansk letvægtsudgave af ZZ Top mere. Istedet har trioen spædet deres i forvejen traditionsrige muskelpumpende rock op med Whitesnake og nu opløste Whitelion, dog uden helt at fange deres flair for at skrive melodi, man kan hæfte sig ved, fordi det hele synes hørt før. På 18 numre fordelt på 67 alt for lange minutter, bliver der leveret skalaløb for guitar, som næsten ingen ende tager. Det eneste der fangede min opmærksomhed på denne CD er en utrolig kummerlig udgave af mine gamle ynglinge The Sweets' *Ballroomblitz*. Merzy vil sikkert kunne begå sig ved bike træfs, hvor store bøffer viser deres kværn og tatoverede overarm frem.

Finn P. Madsen

Metal

Ved: Jens JAM Rasmussen

I sidste måned gav Black Sabbath to koncerter i Danmark. Uden **Ozzy**, selfølgelig, men nu er den 46 årige gamle galning snart tilbage i Danmark med eget band, inklusive ex-Sab bassisten **Geezer Butler**. *Retirement Sucks,* kalder Ozzy sin aktuelle tour med sarkastisk hentydning til hans *No more Tours*-turné, der skulle ha´ været hans exit til scenen, forrige år. Men pensionstilværelsen sutter røv for Ozzy, der forlængst har kvittet den alkohol, som sendte ham alt for mange gange i brædderne, og Ozzy er i dag en ivrigt work-outende herre. Og omhyggelig med hans musik, thi han nåede at runde et halvt hundrede sange før han fik valgt ti ud til hans nys udsendte CD, *Ozzmosis*! En egentlig meget Ozzy'sk plade, der har guitarfænomenet **Zakk Wilde** på spaden - men Zakk, der længe jammede med Guns N' Roses - er ikke med på touren. Ozzy's tourguitarist er en fyr ved navn **Joe Holmes**, der efter sigende fornemt grejer de dele af Ozzy-sættet, som i dets originale form har talt guitarlegender som Tony Iommi, Randy Rhoads og førnævnte Zakk. Og så er det altså den 28. November at Ozzy proklamerer at pensionisttilværelsen sutter røv. Oooog – så må det også lige stor-tilføjes, at et af scenens nye håb udi den mere fusionerede heavy music, **Fear Factory** supporter. Fear Factory's forsanger **Burton C. Bell** har for nylig lagt vokaler på Geezer Butlers soloprojekt GZR's *Plastic Planet*-album. Så, der er slået mere end een betonbro op mellem de to heavygenerationer. Fear Factory er et af efterårets mere spændende nye bands, og det samme kan siges om Brooklyn-bandet **Life Of Agony**, der gæster både København og Århus i starten af november (hhv. Pumpehuset den 3.11 og Huset den 10.11). Mød op – og mød op i god tid, for der er et spændende supportsæt i udsigt med de indtil videre særdeles ukendte amerikanske **Souls At Zero**. Og, hopper vi frem til sen-november igen, så noterer vi lige at de danske dødsgroovere **Konkhra** starter deres Europa Tour i Koldings Pitstop, den 27.11, fulgt op af Aalborgs Skråen, dagen efter. Begge dage sammen med New Jersey's **Suffocation**, der er grindcore lige så uhyggelig massivt, som deres navn lægger op til. Konkhra og Suffocation fortsætter i øvrigt i december som supportbands for Florida's **Deicide**, der headliner Odense (Rytmeposten), Århus (Huset) og Kbh. (Pumpehuset) i starten af julemåneden, den 1-3.12. Konkhra har været årets definitive danske metaloptur, og det virker derfor passende som en kold 47 på en hvilkensomhelst dag i december, at Konkhra får testet et europæisk publikum i tre uger, helt frem til den 18.12 hvor touren slutter i

VOLUMEKNAPPEN

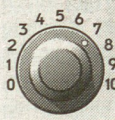

Hate Squad: *I.Q. Zero* (Gun)
Hate Squad har hverken opfundet groove eller metal. Men deres dynamiske mix af Slayer-riffin', Sepultura-opstød og Machine Head-beats appellerer fint til det indre mosher-bæst.

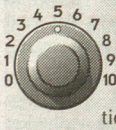

Molest: *Milkfish* (Progress)
Fynske pladedealers Progress har været mest kendt for deres danske udgivelser, hvoraf flere af dem har været ganske fine udspil. Med de rock groovende gutter i Molest har Progress imidlertid hevet fat i den Belgieske scene!? Molest lyder opdaterede, er inddiskutabelt energiske, men skiller sig ikke afgørende ud fra power groove/rap metal folden.

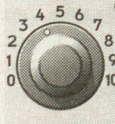

Crematory: *Illusions* (Massacre)
Growl og gotisk mørkemetal er ved at være en inde-stil på scenen. Som Crematory kreerer kombinationen, lyder det dog kun som en halvprøvet affære. Mere konkret - som en kikset, keyboardsfikseret flirt med bands som Tiamat og Edge Of Sanity.

Heads Or Tales: *Eternity Becomes A Lie* (Black Mark) (3)
Den svenske heavyscene har budt på særdeles stabile sager de senere år. Ikke mindst har '95 været et fremgangsrigt år for bands som Misery Loves Co., Mary Beats Jane og selvfølgelig Clawfinger. Men det er ikke alt svensk hard rock, der ruller. Disse Heads Or Tales spiller eksempelvis en form for progressiv metalrock, som måske er teknisk tålelig, men dybt kedelig i al dens pompøse pragt.

Ved: Nils Harbo

The Wee

Info: 35 82 09 58

"If it's too loud, you're too old" synger The Wee. Heldigvis kan jeg selv bestemme lydstyrken på min cd-spiller; så jeg undgår at blive kaldt gammel af de fire knægte i The Wee, der har en gennemsnitsalder på 15 år. *I'm An Animal* synger og skriger de på kassettebåndet med en så punket overbevisning at man uvilkårligt bliver imponeret af fyrenes udskejelser. Grunden til at jeg både lytter til cd og kassette med Albertslund-kvartetten er at de dels medvirker på cd-compilationen *Line-Out* og dels lige har sendt deres nye demobånd i armene på en sagesløs båndsalatredaktør. The Wee har Jes Rehder som manager og han er samtidig far til en af knægtene. Det får ham til at forklare forskellige misforståelser i pressematerialet og understrege at det unge band ikke er et musikskoleband; som nogen åbenbart har beskyldt dem for. Grunden til at han booker er simpelthen at arrangørerne i starten ikke ville tage de unge mennesker alvorligt, når de selv ringede. Han hjalp dem og er blevet hængende, men er – som han understreger – ikke musiklærer og kan hverken spille eller synge.

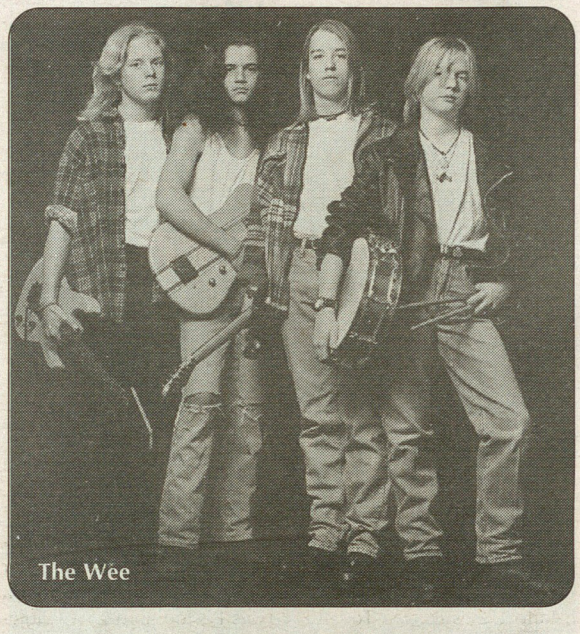
The Wee

Bandet lyder da heller ikke som at nogen har fortalt dem, hvad de skal spille. De trykker den af med personlighed og selvtillid i deres eget bud på powerfyldt rock med heftige hegn og barsk råbevokal (nogen sagde øl-kor). Energien og vitaliteten kompenserer for de kompositoriske svagheder og kvartetten nåede da også langt ved DM i Rock. De blev desuden vinder af Medieskolen i Ballerups "Line Out"-projekt, der havde til formål at støtte lokale bands. Derfor har de vundet indspilning af både cd (to numre) og video. De andre på cd'en er Sleeping With The Fish (store stemninger) og Medicine Train (dizzy grunge-pop); men det er først og fremmest The Wee man bemærker. Kvartetten har allerede stor liveerfaring og scrapbogen viser udklip fra både Ekstra Bladet, Berlingske og BT. Nu kan bogen altså også forsynes med et udklip fra GAFFA – og det er jo en ægte hædersbevisning.

Buddy Longhorn

Info: 31 22 75 74

Buddy Longhorn er en københavnsk countrykvartet, der også har vundet en konkurrence. De vandt nemlig DM i Country i '94, hvor førstepræmien var 30 timer gratis i studiet med den amerikanske mundharpevirtous Charlie McCoy. De ansvarlige for indspilningen – C & Ole B. Booking – har imidlertid endnu ikke kunnet opfylde deres løfte, angiveligt på grund af de ikke har kunnet skaffe lydtekniker; på trods af at de selv ejer det lovede indspilningsstudio Country Sound Studio. Det er over et år siden. Buddy Longhorn er noget skuffede og åbenbart tæt på at trække seksløberne; som de siger: -Vi troede ellers at for en jyde; så var et ord et ord!.

Kvartetten spiller deres egne numre i blanding med klassikere fra Hank Willams over Johnny Cash til Dwight Yoakim. Især Johnny Cash har sat sit præg på de mandlige vokaler, men lyden på demoen lader noget tilbage at ønske; der er nu mere Clash, end det er Cash!. Lyden er underligt grumset og guitarerne, der er mixet alt for højt, lyder som noget Sex Pistols ville have elsket (så give dem dog for helvede den studietid C&Ole B!). Man fornemmer alligevel den glade stemning af bal i loen og mærker også en vis barnlig kådhed, som der opstår når seriøse storbymusikere holder fri fra midicomputere, punk eller avantgarde, og slår sig løs med romantiske sange om blue jeans, ensomme cowgirls og cowboys ved barer, iført de reglementerede boots & hats.

Draupner

Info: 74 64 34 28

Draupner er et samarbejde mellem en københavnsk elektronmusiker og en jysk sanger. Resultatet er digital pop med udgangspunkt i europæisk musiktradtion – eller sagt på en anden måde: Depeche Mode. Utallige er de techno-projekter, der har ladet sig inspirere af selvmordsplagede David Gahan & co og det er svært at lytte til Draupner uden dette hængende over hovedet – hvorfor ikke lytte til den ægte vare? Draupner har mange gode ideer, kompetent programmering og rimelige melodier, men magien indtræffer aldrig helt rigtigt, måske fordi vokalerne mere er trist kedelige end melankolsk fascinerende . (Men en sjov ide, det der med den samplede knirkende dør).

Lucid

Info: 33 13 06 26

Lucid lufter hammergode iørefaldende popsange i rockregi på denne nye demo, indspillet i sommermånederne. De to sange på båndet afslører umiddelbart ikke noget af det friske, originale eller alternative som bandet påberåber sig i pressemeddelelsen; Det var der mere af på den første demo, som jeg har sniglyttet til , da et af medlemmerne – GAFFA's grejskribent Thomas Larsen – spillede det for mig ved tidligere lejlighed, men bandet , der kun har eksisteret siden foråret '95, virker allerede nu meget mere modent. De fire københavnere har tilsyneladende fået styr på de mere barnlige eksperimenter, der nu har materialiseret sig til mere insisterende rockmusik, man som lytter kan få en masse ud af. Det hele er godt hjulpet på vej af stædigt klingende og solidt guitararbejde, men ikke mindst bandets fremragende irske sanger Hamlet gør et stort indtryk på båndsalatredaktøren. Havde basguitaren ligget højere i lydbilledet, havde helhedsindtrykket været endnu bedre. Alligevel går der fire båndspoler til gutterne. Do use it, Lucid, don't loose it!

Concrete Cow

Info: 31 61 21 17

Concrete Cow er et lidt besynderligt navn til en fusionsgruppe; men det generer ikke et firemands-foretagende fra København, der har eksisteret i to år. Gruppen spiller udelukkende egne

kompositioner - sund dansk opdræt, avlet ud fra egne og stolte traditioner- og det er et meget kompetent hold musikere, der udfører numrene med røgslørede akkorder med afsindig flotte keyboardflader, pågående rytmisk kerne, mange synkoper og hurtige soloer. Trods tempoet og den latente lyst til at imponere, rummer musikken alligevel lyriske og mere følsomme øjeblikke. Bandet skriver selv at Muh-fusion ikke skal intellektualiseres, men opleves. Hold øje med dem og ta' en lytter næste gang de kommer forbi dit spillested. Du vil ikke blive skuffet.

Og salaten kort: **World of Blue** (*tlf. 31 21 81 54*) spiller dejligt afslappet amerikansk inspireret rock, med akustisk guitar og behagelige vokaler. Tekst, musik og vokal bestyres af Rasmus Helner, der som sanger har en umiskendelig lighed med en anden Helner med fornavnet Lasse (mon ikke det er farmand?). Den yngre udgave af Helner har den samme drævende diktering med halvlukket mund som den fynske melodimager. Resultatet er professionel musik med lækker lyd — Sko & Torp, pas på! Denne spalte er normalt forbeholdt danske bands, men finske **Grimace** (*tlf. 00358 068 54 674*) har sendt et bånd og en bøn. Derfor kvitterer salatredaktøren med omtale af denne finske kvintet, der trods engelsk inspiration virker meget finske og meget fede. Original rockmusik, aggressivt og spidst; men ikke tungt som grunge. Opfindsomme melodier pakket ind med grumt nordisk guitarspil og eksperimenterende vikingeklange med overraskende breaks og fine finske finurligheder. **Back Soon** (*tlf. 75 73 90 04*) er en dansk rocktrio, der dyrker egne numre i amerikansk sydstatsrockstil på selvfinancieret cd, komplet med bomuld-i-mund-accent (lidt anstrengt godtnok), tunge trommer (desværre lidt for stive) og lavthængende guitarer (okay spillet). Jeg synes desværre også at for mange af melodierne (og ikke mindst teksterne) er rene plagiater af blues/soul-klassikere; især når det gælder omkvædene (*Smack Right Jack=Smack Dab In The Middle, Daddy Don't Jive=Your Mama Don't Dance*). Hvis du ikke har råd til den ægte vare i form af Georgia Satellittes eller ZZ Top til din næste fest, så er Back Soon måske ikke nogen ringe erstatning, trods den grove kopiering.

Lucid

Vil du også være med i Båndsalat, så send bånd, cd, pressemateriale og fotos m.v. til båndsalatredaktør Nils Harbo, der lytter til al slags musik og bedømmer det strengt, men uretfærdigt. Vigtigt: Mærk alt materiale med tydelig navn og telefonnummer. Send dit bånd til: Musikmagasinet Gaffa, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C. Mærk kuverten "Båndsalat".

SAVE MONEY

CD nyheder fra 99,-

Masser af CD-album til super priser

Ja jeg vil gerne have tilsendt brochurer gratis - 8 gange årligt.

Navn:_____

Adresse:_____

Postnr.:____ By:_____

TOP TRACKS MUSIC CLUB
Box 38, 3000 Helsingør

Gospel United Production proudly presents:

GOSPEL UNITED

Danish-American All Star Tour '95

Starring: Queen of Gospel (USA)

LILLIAN BOUTTÉ

Guest Stars (DK):

IVAN PEDERSEN

MONIQUE

BAND

Al Bemiss - Organ (Musical Director)
Richard Simmons - Piano
Thomas L'Etienne - Clarinet/Sax
Kenn Lending - Guitar
Warren Nabonne - Bass
Phil Crabbe - Drums
Jeanett Krüger - Vocal
Tanya Boutté - Vocal
Terri DeGruy - Vocal
Burnell Bemiss - Vocal

STORE LOKALE KOR med sangere fra danske gymnasier.

Sponsor: SCANDIC

Gospel United DK Tour '95 billetforsalg:

04/11	Tønder	7472 2151
05/11	Hobro	9852 1000
06/11	Kolding	7552 2000
07/11	Odense	6614 0110
08/11	Vejle	7584 0800
09/11	Århus	8931 8210
10/11	Svendborg	6221 1785
11/11	Thisted	9792 0077
12/11	Aalborg	9935 5566
13/11	Hjørring	9892 0232
14/11	Silkeborg	8681 6566
15/11	Skive	9752 3444
16/11	Randers	8643 2900
17/11	Esbjerg	7512 4500
18/11	Nykøbing F.	5485 7429
19/11	Køge	5365 5800
20/11	Kalundborg	5351 5011
21/11	Hillerød	4226 0427
22/11	Slagelse	5361 1977
25/11	København	3315 0111
26/11	Greve	4397 8300
27/11	Aabenraa	7462 6211
28/11	Sønderborg	7442 3000

Der tages forbehold for ændringer i ovenstående.
Yderligere oplysninger: Tourmanagement 7462 5836

GAFFA KALENDEREN

ONSDAG 1

KØBENHAVN
20.30 When Granny Sleeps, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Scumbags, Lades Kælder
21.00 Jacoby & Nordenström, Mojo
21.00 Dubwar/Locway, Stengade 30
21.00 Under The Cloud, Lucid, m.fl., Pumpehuset
21.00 The Godfathers, Rust
21.00 Nikolaj Benzon, Loppen
21.00 Det Hemmelige Bigband, Christianhavns _ENDPAR
_Beboerhus _ENDPAR
ÅRHUS
21.00 Club Havana, Musikcafeen
21.00 Bluesjam, Glazzhuset
22.00 T. Agergaard Kvartet, Gyngen
22.00 Fetich, V58 _ENDPAR
ÅLBORG
21.00 Brothers In Arms, Cafe Rendez Vous _ENDPAR
HERNING
20.00 Poul Krebs, Kongrescenter
ODENSE
21.00 Tiptoe Bigband, Jazzhus Dexter

TORSDAG 2

KØBENHAVN
20.00 SPOT 02, Stengade 30
20.00 Iron Maiden, KB Hallen
20.00 The Animals, Rock A'mar
20.30 Abdullah Ibrahim Trio, Copenhagen Jazzhouse
21.00 The Art Ensemble Of Chicago, Pumpehuset
21.00 Scumbags, Lades Kælder
21.00 The Dirty Three/Nude, Loppen
21.00 Tony Millet, Doktors Pub
21.00 Chris Thomas, Rust
21.00 The Dirty 3/Nude, Loppen
21.00 Tatunane, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Blues Jam, Mojo
21.30 Janis Joplin Jam, Gokken & Kokken
22.00 Esben Just Trio, Klaptræet
22.00 Totem, Sopfiekælderen
22.30 Thank You Girls, Park
ÅRHUS
21.00 Impotators, Musikcafeen
21.00 Johnny Madsen, Glazzhuset
21.30 Blumfeld/Wuhling, Musikteateret
22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
22.00 Tango Orkestret, Gyngen
24.00 Excess Bleeding Heart, Blitz
FREDERICIA
20.00 Dave Swarbrik, Det Bruunske Pakhus
20.00 Tamra Rosanes, Fredericia Teater
FREDERIKSHAVN
22.00 Pure Drunks, Garagen
HORSENS
20.30 Poul Krebs, Kilden
KOLDING
22.00 Åben Scene, Pitstop
ODENSE
22.00 Picnic, Rytmeposten
22.00 The Somethings, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Club Havana, Tante Olga
RINGSTED
20.00 John Denver, Kongrescenteret
ROSKILDE
22.00 Andy Singer, Swan Inn

FREDAG 3

KØBENHAVN
01.00 B.B. Rixx, Pumpehuset
20.00 SPOT 02, Stengade 30
20.00 Euracha, BioBar
21.00 Acoustic Outlet, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Rad Gumbo, Pandemonium
21.00 Brotherhood In Trouble, Lades Kælder
21.00 Life Of Agoni, Pumpehuset
21.00 Børge Biceps Blues Band, Mojo
21.00 Tatunane, Cafe Cikaden
21.00 Beat The Meetles, Den Australske Bar
21.30 Jan Kaspersen S.O.B., Copenhagen Jazzhouse
22.00 Passion Orange, Rock A'mar
22.00 Halonen Blues Bank, Galathea Kroen
22.00 Black & Blue, Sofiekælderen
22.00 Inside The Whale/The Blue Junction, Loppen
23.30 Die Herren, Kellerdirk
24.00 Organic Paste, Park
ÅRHUS
21.00 Ragga Dance Hall, Musikcafeen
21.30 Arto Lindsay Group, Musikteateret
22.00 Mysto's Hot Lips, Glazzhuset
22.00 Prof. Bop, V58
22.00 Master Fatman Guru Orchestra, Blitz
22.00 Worlddisc, Æsken
24.00 Wild Bunch, Eifel
22.00 N'Go Go Highlife, Det Bruunske Pakhus
ÅLBORG
15.00 Jazz Jam, Studenterhuset
21.00 Blumfelt/Wuhling, 1000fryd
FREDERIKSHAVN
22.00 Fri Gas, Garagen
HELSINGØR
22.00 Homesick Mac, Holger Danske
KALUNDBORG
22.00 Chimbos Revival, Kings Pub
KOLDING
23.00 Maravilla, Pitstop
LEMVIG
21.00 Poul Krebs, Idræts- og Kulturcenter
LYNGBY
21.00 Picnic, Templet
NØRRESUNDBY
19.30 Keltic De Lux, Stationen
ODENSE
22.00 Thomas Agergård Kvartet, Badstuen
22.00 Los Banditos, Jazzhus Dexter
22.00 Harvest Moon, Rytmeposten
23.00 Sockrow, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Impotators, Cafe Hatten
23.00 Honky, Tante Olga
ROSKILDE
22.00 Tony Millett, Swan Inn
SILKEBORG
21.00 Henrik Volf, Rampelyset
TÅSTRUP
18.30 Sixty Way, Medborgerhuset

LØRDAG 4

KØBENHAVN
01.00 Out Of Season, Pumpehuset
19.00 Metatu, Christianhavns Beboerhus
20.00 Copenhagen Irish Festival, Pumpehuset
21.00 Jason & The Scorchers, Rust
21.00 MessAround, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Brotherhood In Trouble, Lades Kælder
21.00 Smalltown Blues Band, Mojo
21.00 Jan Kaspersen Kvartet, Den Blå Hund
21.30 Innocent Blood, Barcelona
21.30 Bill Frisell, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Halonen Blues Bank, Galathea Kroen
22.00 Gone Fishin', Loppen
22.00 Club Salsa, Stengade 30
24.00 Organic Paste, Park
ÅRHUS
12.00 Frokostjazz, Glazzhuset
21.00 One, Musikcafeen
21.30 E.W. & The Gogo Busters, Musikteateret
22.00 Jazz'isters, Gyngen
22.00 Frimer Band, Glazzhuset
22.00 Salsateca, V58
22.00 Tchando, Æsken
24.00 Peter Smith, Blitz
24.00 Wild Bunch, Eifel
ALBERTSLUND
21.00 B Joe, Miks Biks
BALLERUP
21.00 Mother Of Mary, Baghuset
21.30 Master Fatman Guru Orchestra, Baghuset
FARUM
21.00 Savage Affair, Billen
FREDERICIA
12.00 Frokostjazz, Det Bruunske Pakhus
22.00 Impotators, Det Bruunske Pakhus
GLUMSØ
19.30 Passion Orange, Onkel Møller
HELSINGØR
22.00 Michael Hyllested, Holger Danske
HERLEV
22.30 Chimbos Revival, Elverhøjskolen
HJØRRING
22.00 Spacehead, Sysseltinget
HOLBÆK
23.00 Eurecha, Depotet
20.00 SPOT 02, Elværket
HVIDOVRE
19.30 Chimbos Revival, Center Pubben
NYBORG
21.00 Poul Krebs, Idrætsparkhallen
ODENSE
22.00 Ludo X/Yvonne, Rytmeposten
22.00 Los Banditos, Jazzhus Dexter
23.00 Sockrow, Cafe Oscar
RANDERS
23.00 Majbritte Ulrikkeholm, Tante Olga
ROSKILDE
22.00 Tony Millett, Swan Inn
TÅSTRUP
18.45 Knold & Tot, Medborgerhuset
20.00 Louisiana Jazzband, Medborgerhuset
VEJLE
20.30 Dalia Faitelson & Common Ground, Paraplyen

SØNDAG 5

KØBENHAVN
20.30 Ray Anderson, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Cæcilie Norby Quartet, Pumpehuset
21.00 The Stone Factory, Lades Kælder
21.00 Banks/Jørgensen/Backhausen, Mojo
ÅRHUS
15.00 Jamsession, Glazzhuset
22.00 Klub Camping, Cafe Paradis

MANDAG 6

KØBENHAVN
20.30 Sound Of Choice, Copenhagen Jazzhouse
21.00 The Stone Factory, Lades Kælder
21.00 Blue Birds. Mojo

TIRSDAG 7

KØBENHAVN
20.30 Emborg-Larsen Trio, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Zircus, Rust
21.00 Blue Turtles, Lades Kælder
21.00 Joey Tempest, Pumpehuset
21.00 B Joe, Drop Inn
21.00 Delta Cross Band, Mojo
21.00 Play It, Stengade 30
21.30 Las, Barcelona
ÅRHUS
21.00 Paul Lamb, Glazzhuset
21.00 Dans Med Døden, Musikcafeen
ÅLBORG
21.00 Rocking Starry Nights, Cafe Rendez Vous
ODENSE
20.00 Sound Of Choice Ensemble, Magasinet

ONSDAG 8

KØBENHAVN
20.00 Leif Halonen, Kongens Bar
20.30 Sømsuppen, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Cathedral/Crowbar, Pumpehuset
21.00 Verdensorkesteret, Christianhavns Beboerhus
21.00 Elkatones, Den Blå Hund
21.00 Low, Rust
21.00 Blue Turtles, Lades Kælder
21.00 Godselevator/Bunch Of Bitches, Stengade 30
21.00 Chrome Cranks, Loppen
21.00 D.N.A. Blues Band, Mojo
ÅRHUS
20.00 Cæcilie Norby, Blitz
21.00 Mac P'sens Band, Glazzhuset
21.00 Club Havana, Musikcafeen
22.00 Two Smoking Axes, Gyngen
ÅLBORG
21.00 Rocking Starry Nights, Cafe Rendez Vous
ODENSE
19.00 Peter Bastian, Badstuen
21.00 Meshuggah/Cancer/Therion, Rytmeposten
21.00 Jamsession, Jazzhus Dexter
23.00 Sockrow, Cafe Oscar
VEJLE
20.00 Krogh & Thomsen, Kridthuset

TORSDAG 9

KØBENHAVN
20.30 Radioens Big Band, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Mother Of Mary, Rock A'mar
21.00 Stonecake, Stengade 30
21.00 Die Krupps, Pumpehuset
21.00 Big Trouble, Lades Kælder
21.00 Brüsch & Sørensen, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Innocent Blood, Rust
21.00 Heroine Heart, Loppen
21.00 Junior Blues Jam, Mojo
21.00 Hess-Andersen, Doktors Pub
21.30 Just/Friis/Gudmann, Gokken & Kokken
22.00 Sexy Chocolate, Klaptræet
22.00 Female Attraction, Sofiekælderen
22.30 All Stars, Park
ÅRHUS
20.00 Gospel United Concert, Musikhuset
21.00 Folk Jam, Glazzhuset
21.00 Funky Elephant, Musikcafeen
21.30 Maria 4 Bossa, Musikteateret
22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
22.00 A. Bergcrantz & The Mew Brothers, Gyngen
24.00 Passion Orange, Blitz
ÅLBORG
21.00 Cordero Y Los Grand Daneses, Studenterhuset
FREDERIKSHAVN
22.00 Don't Mess, Garagen
HELSINGØR
20.00 Master Fatman Guru Jazz, Toldkammeret
KOLDING
22.00 Krogh & Thomsen, Tavlen
LYNGBY
21.00 Pierre Dørge & New Jungle Orchestra, Templet
ODENSE
20.30 SPOT 02, Rytmeposten
21.00 Kim Engholt Kvartet, Jazzhus Dexter
23.00 Mr. Ben, Cafe Oscar
RANDERS
22.00 Mogens Carlsen, Tante Olga
ROSKILDE
22.00 Aldo, Swan Inn
SVENDBORG
22.00 Die Herren, Chess

FREDAG 10

KØBENHAVN
19.00 Chimbos Revival, KB Hallen
21.00 Christian Sievert, Cafe Cikaden
21.00 Big Trouble, Lades Kælder
21.00 Menswear, Pumpehuset
21.00 Paul Banks, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Esben Just Trio, Mojo
21.30 Radioens Big Band, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Halonen Blues Bank, Galathea Kroen
22.00 Roosters/Roundabouts, Loppen
22.00 T.S. Høeg & The Great Mongo Dillums, Stengade 30
24.00 Spy Nation, Park
ÅRHUS
20.00 The Very Big Band, Musikhuset
21.00 Ragga Dance Hall, Æsken
21.00 Club 100%, Musikcafeen
21.30 Life Of Agony, Musikteateret
22.00 Flaminco Noir, Gyngen
22.00 Small Town Blues Band, Glazzhuset
24.00 Bech & Friends, Eifel
24.00 Velvet, Blitz
ÅLBORG
15.00 Jazz Jam, Studenterhuset
FREDERICIA
21.00 Mother Of Mary, Det Bruunske Pakhus
21.00 Major Minor/ Zeros & Ones, Det Bruunske Pakhus
FREDERIKSHAVN
21.00 Passion Orange, Q's Kapel
GRENÅ
20.00 Cæcilie Norby, Pavillonen
HADERSLEV
21.00 Impotators, Panic
HELSINGØR
22.00 Cross/Osterman/Schack, Holger Danske
HJØRRING
21.00 Emborg/Larsen, Sysseltinget
HORSENS
21.00 Tamra Rosanes, Horsens Ny Teater
KOLDING
22.00 Die Herren, Pitstop
LYNGBY
21.00 Master Fatman Guruorkester, Templet
ODENSE

ROCK ON PRÆSENTERER

caroline HENDERSON LIVE

Kongreshuset
Fredag 17. nov kl 20
Århus Billetbureau 86 13 05 44

NYT ALBUM "cinemataztic"

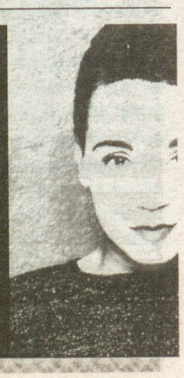

Rytmisk Selskab Viborg
præsenterer:
ALVIN LEE BAND
+ support
Fredag den 24. november kl. 21.30
Paletten, Vesterbrogade 10, Viborg
Entré: medl. kr. 110,- / ikke medl. kr. 130,-
Forslag: Sound of Music, tlf 86 62 09 32

ENESTE KONCERT I JYLLAND
KUN 375 BILLETTER

International Concert Organisation presents:

DISSECTION
4/11 SKRÅEN, AALBORG

MAYSA
18/11 LE KITCH, KØBENHAVN

THE STRANGLERS
20/11 DEN GRÅ HAL
Bill.: Sex Beat, Baden Baden.
Hør også det seneste album: "About Time"
When recordings!/Dist. Kavan

INCOGNITO
21/11 DEN GRÅ HAL
BilletNet: 38 88 70 22

BUCKSHOT O.D.
25/11 ROCK AMAGER, KØBENHAVN

NOVEMBER

Tor. 2. nov. • Fri entré indtil 00.30
EXCESS
BLEEDING HEART BLITZ
Fredag 3. nov. • Forsalg • Dørene åbnes kl. 22
MASTER FATMAN
GURU ORCHESTER
Lørdag 4. november
PETER SMITH
Ons. 8. nov. • Forsalg • Dørene åbnes kl. 21
CÆCILIE NORBY
Torsdag 9. november • Fri entré indtil 00.30
PASSION ORANGE
Fredag 10. november
VELVET
Lørdag 11. november
HIT MED 80'ERNE
Tors. 16. nov. • Forsalg • Dørene åbnes kl. 21
SANNE SALOMONSEN
Fre. 17. nov. • Forsalg • Dørene åbnes kl. 21
NIKOLAJ STEEN'S SPACEHEAD
Lørdag 18. november
RUTH TO HELL
Torsdag 23. november • Fri entré indtil 00.30
TOYS OF JOY
Fredag 24. november
HARVEST MOON
Lørdag 25. november
ME, SHE & HER
Tors. 30. nov. • Forsalg • Dørene åbnes kl. 21
LOUISE HOFFSTEN

CERES - støtter kulturen
KLOSTERGADE 34 • ÅRHUS C • 86 19 10 99 • ALDERSGRÆNSE 20 ÅR
DØRENE ÅBNES SÆDVANLIGVIS KL. 23.00
FORSALG CAFÉ EIFEL 86 20 15 66 & HMV 86 13 73 75

DMF præsenterer:

Status Quo
Scandinavian Center
Tirsdag 21. november kl 20
Bill: Århus Billetbureau 86 13 05 44 Musikhuset 89 31 82 10

Aalborg Kongres- og Kulturcenter
Fredag d. 17. november
tlf.: 99 35 55 66
Randers Hallen
Lørdag den 18. november
tlf.: 86 40 66 99
SAS Falconer Center
Søndag den 19. november
tlf.: 33 15 10 13
tlf.: 33 93 62 00 (billetNet)
Herning Kongrescenter
Torsdag den 23. november
tlf.: 97 21 13 33
Idrættens Hus, Vejle
Fredag den 24. november
tlf.: 75 84 08 00
Stadionhallen, Esbjerg
Søndag den 26. november
tlf.: 75 45 94 99 • 75 12 55 99

Impetators
PERFECT DAY TOUR

07.09. Vejlby Riskov Hallen
08.09. Blue Note Åkarré
15.09. Thisted Gymnasium Thisted
23.09. Ribus Esbjerg
24.09. Rampelys Silkeborg
11.10. Loppen København
13.10. Tamplet Lyngby
14.10. Sønderstorghus Sønderborg
20.10. Herning Rock
21.10. Roskilde Roskilde
02.11. Musikcafeen Århus
03.11. Von Hatten Randers
04.11 Brunske Pakhus Fredericia
10.11 Musik 25 Hadersley
11.11. Scum Club Odense
16.11. Stergade 30 København
17.11 Polyjoint Lyngby
24.11. Sysseltinget Hjørring
25.11. Pamplyen Vejle
07.12. Rock Amager København
08.12. Viften Rødovre
09.12. Slotstio Hillerød
21.12. Pitstop Kolding
28.12. Ryimepostен Odense

KICK music
ÅRETS GROOVE-METAL CD UDE NU
Kick Music Tlf: 4465 1413 • Booking: Offbeat Tlf: 8618 2412

ROCK ON PRÆSENTERER

caroline HENDERSON LIVE

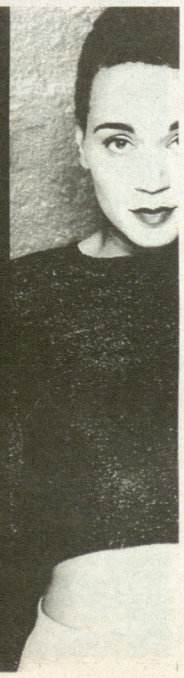

16.11. Ålborg, Grand	98125212
17.11. Århus, Kongreshus	86130544
18.11. Rodovre, Viften	36704500
23.11. Kobenhavn, Pumpehuset	33931432
24.11. Roskilde, Roadhouse	42372848
25.11. Helsingor, Toldkammeret	49212311
30.11. Randers, Værket	86432900
1.12. Esbjerg, Tobaksfabrikken	75180000
2.12. Odense, Magasinet	66140110

NYT ALBUM "cinemataztic"

AARHUS MUSIKKONTOR PRÆSENTERER

HARVEST MOON

LIVE
19/10 Århus, Huset
20/10 Herning, Kongreshuset
21/10 København, Rock Amager
27/10 Fredericia, Den Bruunske Pakhus
28/10 Roskilde, Gimle
03/11 Odense, Rytmeposten
10/11 Randers, Tante Olga
11/11 Hjørring, Sysseltinget
16/11 København, Rust
18/11 Åbenrå, Spiloppen
22/11 Ålborg, Studenterhuset
24/11 Århus, Blitz
25/11 Sønderborg, Medborgerhuset
NY CD: "RED LETTER DAYS"
Turnéen er støttet af: dmf ROSA Medlev

Yellow Bad Machine Proudly Presents:

PICNIC
2/11 Rytmeposten, Odense
3/11 Templet, Lyngby
29/11 Brussel
30/11 Frankrig
1/12 Trance Musicales Festival, Rennes
2/12 Trance Musicales Festival, Rennes
4/12 Amiens
5/12 Creil
6/12 Rouen
7/12 Paris
8/12 Chalons-Sur-Marne
9/12 Trace Rock Festival, Nancy
14/12 Studenterhuset, Aalborg
15/12 Picnic's Ultimate X-masshow, Huset Århus
22/12 Picnic's Ultimate X-masshow, Loppen, Kbh.

Albummet: Lemming Nation
nu ude på ægte vinyl! Begrænset oplag, nummereret, collectors item!!
MANAGEMENT: YELLOW BAD MACHINE
Tlf. 31394710 · Fax 31394712

HUSETS MUSIKTEATER NOVEMBER

To. 2.	BLUMFELD (D) + WUHLING	(D)
Fr. 3.	ARTO LINDSAY GROUP	(USA)
Lø. 4.	E.W. & THE GOGO BUSTERS	
To. 9.	MARIA 4 BOSSA	
Fr. 10.	LIFE OF AGONY	(USA)
Lø. 11.	INSIDE THE WHALE	
Ti. 14.	TRULY	(USA)
To. 16.	SPOT 02	
Fr. 17.	SPOT 02	
Ma. 20.	CHRIS CACAVAS & THE JUNKYARD LOVE	(USA)
Fr. 24.	RHONDA HARRIS	
Lø. 25.	BOGHANDLE	
To. 30.	ESTER BROHUS	
Lø. 2. 12.	DEICIDE	(USA)

GAFFA
MUSIKTEATERET · HUSET · VESTER ALLÉ 15 · 8000 ÅRHUS C. · TLF. 8612 8044 tel. 10

Fat Frank præsenterer

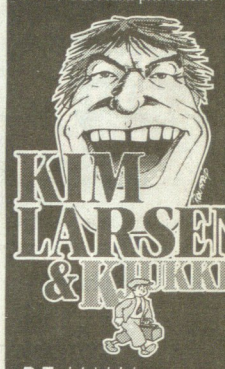

KIM LARSEN & KLUKKEN
B.T. ******
"Bedre end nogen sinde før"
EKSTRA BLADET *****
"Kim Larsen genfødt"
Fyens Stiftstidende
"Kim Larsen tilbage i topform"
Succes-turnéen fortsætter...

2.11. ALBORG	99 35 55 66
3.11. TØNDER	74 72 06 43
4.11. NYKØBING M.	97 72 12 11
8.11. ESBJERG	75 18 00 00
9.11. GREVE	43 97 83 00
10.11. HØJBY - SJ.	53 41 12 10
11.11. FREDERIKSVÆRK	42 12 11 77
16.11. HAMMEL	86 96 11 29
17.11. SØNDERBORG	74 42 58 88
18.11 VIBORG	86 62 62 65
23.11. SILKEBORG	86 82 55 09
24.11. HOLSTEBRO	97 40 21 22
25.11. SLAGELSE	53 52 01 71
28.11. ODENSE	66 14 01 10
2.12. AABENRAA	74 62 35 00
9.12. HØRSHOLM	42 86 15 42

arr: Danartist

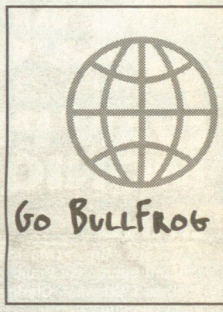

ET Promotion Proudly Presents:

K.B.HALLEN
Torsdag 2. november kl. 20
IRON MAIDEN
MY DYING BRIDE
ALEXANDRA
Fredag 3. november kl. 20
JOHN MAYALL
AND THE BLUESBREAKERS
Torsdag 23. november kl. 20
SAGA
John Wetton
CIRKUSBYGNINGEN
Søndag 19. november kl. 20
GINO VANNELLI
VALBY HALLEN
Tirsdag 28. november kl. 20
OZZY OSBOURNE
Fear Factory

Billetter:
HMV, Strøget · 33 93 14 32
Tivolis Billetcenter · 33 15 10 13
Powerhouse · 33 13 03 47
Billetnet - 38 88 70 22 -
samt på posthusene

GAFFA KALENDEREN

20.30 SPOT 02, Rytmeposten
22.00 Øberg/Mydtskov Kvartet, Badstuen
22.00 Cross-over Ensemble, Jazzhus Dexter
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar
RANDERS
22.30 Harvest Moon, Tante Olga
RINGKØBING
21.00 Henrik Volf, Rockcafeen
RINGSTED
21.00 Shirtsville, Medborgerhuset
ROSKILDE
22.00 J. Valdsgård, Swan Inn
TÅSTRUP
21.00 Dave Swarbrick, Medborgerhuset

LØRDAG 11

KØBENHAVN
15.00 Tango Orkestret, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Big Trouble, Lades Kælder
21.00 Midnight Overdrive, Mojo
21.00 Esben Just, Cafe Blågårds Apotek
21.30 All Stars, Barcelona
21.30 Tango Orkestret, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Sonny Vincent's Shotgun Rationale, Stengade 30
22.00 Halonen Blues Bank, Galathea Kroen
22.00 Thau/Elevation, Loppen
23.00 Kennedy Club, Pumpehuset
24.00 Spy Nation, Park
ÅRHUS
12.00 Frokostjazz, Glazzhuset
15.00 Sotto Voce, Musikhuset
20.30 Emborg/Larsen, Æsken
21.00 Sunset Tranceclub, Musikcafeen
21.30 Inside The Whale, Musikteateret
22.00 Svovl, V58
22.00 Mama's Cooking, Glazzhuset
24.00 Bech & Friends, Eifel
24.00 Hit Med 80'erne, Blitz
BALLERUP
21.30 Rapture, Baghuset
FARUM
21.00 Stone Free, BIllen
FREDERICIA
22.00 Mother Of Mary, Det Brunske Pakhus
GLUMSØ
19.30 Musik & Ungdom, Onkel Møller
HELSINGØR
20.00 SPOT 02, Toldkammeret
HJØRRING
21.00 Harvest Moon, Sysseltinget
HØRSHOLM
23.00 Chimbos Revival, O'Gradys
NYBORG
22.00 Skovs Bluesband, Cafe Anton
ODENSE
19.00 Impotators, Badstuen
21.00 Captain Trips Memorial Show, Rytmeposten
21.00 John Mayall, Magasinet
22.00 Veteranerne Jazzhus Dexter
RANDERS
23.00 Sam Mitchell Trio, Tante Olga
ROSKILDE
22.00 J. Valdsgård, Swan Inn
SØNDERVIG
21.00 Henrik Volf, Brændingen

SØNDAG 12

KØBENHAVN
20.30 Cross Over Ensemble, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Yngwie Malmsteen, Pumpehuset
21.00 B Joe, Lades Kælder
21.00 Jensen/Krausmann, Mojo
ÅRHUS
15.00 Jamsession, Glazzhuset
15.00 Lars Møller Group, Musikhuset
22.00 Klub Camping, Cafe Paradis
BRØNSHØJ
14.00 Bluestrain, Brønshøj Medborgerhus
FREDERICIA
20.00 Major, Minor og Zeros & Ones, Det Bruunske Pakhus
ODENSE
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar

MANDAG 13

KØBENHAVN
21.00 B Joe, Lades Kælder
21.00 Paul Lamb, Mojo
ODENSE
20.00 Dave Swarbrick, Badstuen
RANDERS
21.00 Roy Rogers, Tante Olga
KØBENHAVN
15.00 Beggreen-Hedvart, Christianhavns Beboerhus
20.00 Teenage Fanclub/Buffalo Tom, Den Grå Hal
21.00 The Spinal Coloumn, Rust
21.00 B Joe, Lades Kælder
21.00 Knudsen & Klarskov, Mojo
21.00 Play It, Stengade 30
21.30 Toys Of Joy, Barcelona
ÅRHUS
21.00 Roy Rogers, Glazzhuset
21.30 Truly, Musikteateret
ÅLBORG
21.00 Det Ganske Lille Bluesband, Cafe Rendez Vous
21.00 Hans Ulrik Quartet, Studenterhuset

ONSDAG 15

KØBENHAVN
20.00 Leif Halonen, Kongens Bar
21.00 Sanne, Pumpehuset
21.00 Søgård/Thomsen/Quist Møller, Christianhavns Beboerhus
21.00 B Joe, Lades Kælder
21.00 The Charlies, Mojo
21.00 Unsane, Loppen
ÅRHUS
21.00 Blues Jam, Glazzhuset
21.00 Club Havana, Musikcafeen
ÅLBORG
21.00 Det Ganske Lille Bluesband, Cafe Rendez Vous
ODENSE
21.00 Jamsession, Jazzhus Dexter
ROSKILDE
20.00 SPOT 02, Gimle

TORSDAG 16

KØBENHAVN
20.30 Hans Ulrik Kvartet, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Harvest Moon, Rust
21.00 Roy Rogers, Pumpehuset
21.00 JamSam, Lades Kælder
21.00 Blues Jam, Mojo
21.00 Impotators, Stengade 30
21.00 Jensens Mew Orleans, Doktors Pub
21.00 Søegård & Thomsen, Cafe Blågårds Apotek
21.30 Øernes Blues Band, Gokken & Kokken
22.00 Laundromat, Klaptræet
22.00 Blue Steel, Sofiekælderen
22.30 Peter Busborg & White Trash, Park
ÅRHUS
20.00 SPOT 02, Musikteateret
21.00 Sanne Salomonsen, Blitz
21.00 Decline, Musikcafeen
21.00 Sigurd Barrett, Glazzhuset
22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
22.00 Jens Lysdal, Gyngen
ÅLBORG
20.00 Caroline Henderson, Grand
21.00 Master Fatman, Studenterhuset
ALLERØD
22.30 Die Herren, Pillen
BRØNDERSLEV
22.00 Krogh & Thomsen, Cafe Chris
FREDERICIA
20.00 A Wonderful Garden, Det Bruunske Pakhus
FREDERIKSHAVN
22.00 Humble Men, Garagen
HERNING
22.00 Chimbos Revival, Bowl Inn
LYNGBY
21.00 Tangoorkestret, Templet
NYBORG
21.00 Smalltown Bluesband, Cafe Anton
ODENSE
21.00 Workshop DK-5000 Big Band, Jazzhus Dexter
22.00 Inside The Whale, Rytmeposten
23.00 Mr. Ben, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Lasse & Mathilde, Tante Olga
ROSKILDE
22.00 Andy Singer, Swan Inn

FREDAG 17

KØBENHAVN
21.00 Brazil Dreams, Cafe Cikaden
21.00 Night Fever, Medborgerhuset Blågården
21.00 Eurecha, KUA
21.00 JamSam, Lades Kælder
21.00 Århus All Star, Mojo
21.00 Truly, Loppen
21.00 Night Fever/Naughty Nipples, Medborgerhuset Blågården
21.00 Jaz & Kim Gutman, Cafe Blågårds Apotek
21.30 Bergonzi m.fl., Copenhagen Jazzhouse
22.00 Club pro'tæst, Stengade 30
24.00 Grand Clinic, Park
ÅRHUS
20.00 Caroline Henderson, Kongreshuset
20.00 SPOT 02, Musikteateret
21.00 Spacehead, Blitz
21.00 Ragga Dance Hall, Mojo
ÅRHUS
15.00 Jamsession, Glazzhuset
15.00 Odd Man Out, Musikhuset
22.00 Klub Camping, Cafe Paradis
ODENSE
15.00 Bazaar, Rytmeposten

TIRSDAG 14

Musikcafeen
21.00 Club Cameleon, Æsken
22.00 Prof. Bop, V58
22.00 Arosia, Glazzhuset
22.00 Blues Fredag, Gyngen
24.00 Delicado, Eifel
FREDERICIA
20.00 Danish Dia Light, Det Bruunske Pakhus
HARBOØRE
22.30 Chimbos Revival, Pubben
HERNING
14.15 Chimbos Revival, Bowl Inn
HJØRRING
22.00 D.S.T. & B17, Sysseltinget
HVIDOVRE
19.00 Spy Nation, Risbjerggård
KOLDING
23.00 Shirtsville, Pitstop
LEMVIG
22.00 Krogh & Thomsen, Musikhuset
LYNGBY
21.00 Impotators, Polyjoint
21.00 GIG 958, Templet
NØRRESUNDBY
19.30 Inhumation/Mené Tekél/Despondent Soul, Stationen
ODENSE
19.00 KlubRock, Rytmeposten
20.30 Palle Mikkelborg, Musikkonservatoriet
22.00 Tangoorkestret, Jazzhus Dexter
23.00 A Head Ahead, Cafe Oscar
RANDERS
23.00 Backseat, Tante Olga
ROSKILDE
22.00 Espe, Swan Inn
SKANDERBORG
21.00 Smalltown Blues Band, Cafe Boheme
TÅSTRUP
18.00 Klubbands, Medborgerhuset

LØRDAG 18

KØBENHAVN
21.00 Los Sacromontes, Pandemonium
21.00 Cyko Mico/Infectious Grooves, Pumpehuset
21.00 JamSam, Lades Kælder
21.00 Shirtsville, Rust
21.00 Cold Shot, Mojo
21.00 Werner Bros., Cafe Blågårds Apotek
21.30 Karma Kitchen, Barcelona
21.30 People, Places, Times & Faces, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Taste Like Glue/Silo, Stengade 30
24.00 Grand Clinic, Park
ÅRHUS
12.00 Frokostjazz, Glazzhuset
15.00 Klüvers Big Band, Musikhuset
21.00 Club 100%, Musikcafeen
22.00 Salsateca, V58
22.00 Moses O'Jah, Æsken
22.00 H.P. Lange, Glazzhuset
24.00 Delicado, Eifel
24.00 Ruth To Hell, Blitz
BALLERUP
21.30 Mesalito, Baghuset
FARUM
21.00 Hot Stuff, Billen
FREDERICIA
12.00 Frokostjazz, Det Bruunske Pakhus
21.00 Jens Lysdal, Det Bruunske Pakhus
HELSINGØR
20.00 Dave Swarbrick, Toldkammeret
HJØRRING
21.00 Tamra Rosanes, Sysseltinget
ODENSE
20.00 Pussy Max, Badstuen
22.00 Shades Of Blue, Jazzhus Dexter
22.00 Mikkelborg-Davis Duo, Magasinet
23.00 Four Letters Band, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Smalltown Bluesband, Ricks Cafe
23.00 Booze Brothers, Tante Olga
RIBE
21.00 Eurecha, Stenbohus
RINGSTED
21.00 Danser Med Drenge, Kongrescenteret
ROSKILDE
22.00 Kim Z., Swan Inn
TÅSTRUP
18.45 Leif Rasmussen, Medborgerhuset
THISTED
20.00 SPOT 02, Plantagehuset
ÅBENRÅ
21.30 Harvest Moon, Spiloppen

SØNDAG 19

KØBENHAVN
20.30 Aurehøj Amtsgymnasium, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Joe's Garage, Lades Kælder
21.00 Mississippi Delta Blues, Mojo
ÅRHUS
15.00 Jamsession, Glazzhuset
15.00 Odd Man Out, Musikhuset
22.00 Klub Camping, Cafe Paradis
ODENSE
15.00 Bazaar, Rytmeposten

MANDAG 20

KØBENHAVN
20.30 Face To Face, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Joe's Garage
21.00 L.P. Simonsen, Mojo
ÅRHUS
21.00 Magic Music - Magic Voice, Musikcafeen
21.30 Chris Cacavas & The Junkyard Love, Musikteateret

TIRSDAG 21

KØBENHAVN
20.30 Gabriella Gutarra, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Joe's Garage, Lades Kælder
21.00 Banks/Andersen, Mojo
21.00 Toms Tired, Rust
21.00 Play It, Stengade 30
ÅRHUS
20.00 Status Quo, Skandinavian Congress Center
21.00 Dans Med Døden, Musikcafeen
ÅLBORG
21.00 Keith Hopcroft, Cafe Rendez Vous
ODENSE
21.00 Chris Cacavas & Junkyard Love, Rytmeposten
RINGSTED
20.00 Toto, Kongrescenteret

ONSDAG 22

KØBENHAVN
20.00 Leif Halonen, Kongens Bar
20.30 Gabriella Gutarra, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Mitocondria, Christianhavns Beboerhus
21.00 StarHotel, Lades Kælder
21.00 Tube Snake Boogie, Mojo
21.00 Mess Around, Stengade 30
21.00 Lordz Of Brooklyn, Undergrunden
21.00 Chris Cacavas, Rust
ÅRHUS
21.00 Blues Jam, Glazzhuset
21.00 Club Havana, Musikcafeen
ÅLBORG
20.00 Harvest Moon, Studenterhuset
21.00 Keith Hopcroft, Cafe Rendez Vous
ODENSE
21:00 Rhonda Harris, Rytmeposten

TORSDAG 23

KØBENHAVN
20.30 Nikolaj Bentzon Trio, Copenhagen Jazzhouse
21.00 StarHotel, Lades Kælder
21.00 Blues Jam, Mojo
21.00 Scott Maddox, Stengade 30
21.00 Margrethe & The Jazz Police, Rust
21.00 Hot Memory, Doktors Pub
21.00 The Amps, Loppen
21.00 Kaspersen & Rockwell, Cafe Blågårds Apotek
21.30 Petry/Breum/Elbæk, Gokken & Kokken
22.00 You Jane, Sofiekælderen
22.30 Recycle, Park
ÅRHUS
21.00 Folk Jam, Glazzhuset
21.00 Funky Elephant, Musikcafeen
22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
22.00 Cafe Orientale, Gyngen
24.00 Toys Of Joy, Blitz
ÅLBORG
21.00 Rhonda Harris, 1000fryd
21.00 Beat The Meetles, Fru Jensen
22.00 Hotel Hunger, Studenterhuset
FREDERIKSHAVN
22.00 The Stuff, Garagen
HJØRRING
20.00 Cæcilie Norby, Sysseltinget
ODENSE
23.00 Mr. Ben, Cafe Oscar
ROSKILDE
22.00 Tony Millett, Swan Inn

FREDAG 24

KØBENHAVN
21.00 Stig Møller & Band, Cafe Cikaden
21.00 Jam Sauce, Lades Kælder
21.00 Nightcats, Mojo
21.00 Stan Gets In Your Eyes, Cafe Blågårds Apotek
21.30 Lars Møller Kvartet, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Lights Of Euphoria, Stengade 30
22.00 Passion Orange, Loppen
24.00 Clements Blue Corner, Park
ÅRHUS
21.00 Ragga Dance Hall, Æsken
21.00 Byhøjskolen, Musikcafeen
21.30 Rhonda Harris, Musikteateret
22.00 Kaleidoscope, V58
22.00 Trouble Cats, Glazzhuset
22.00 Kuk Kuk Koret, Gyngen
24.00 Ole Friis Duo, Eifel
24.00 Harvest Moon, Blitz
BRÆDSTRUP
21.00 Beat The Meetles, Pejsegården
HADERSLEV
20.00 SPOT 02, Panic
HELSINGØR
20.00 Sam Mitchell, Toldkammeret
HJØRRING
21.30 Inpotators, Sysseltinget
KOLDING
23.00 Boghandle, Pitstop
LYNGBY
21.00 Ludo X/Applegate, Templet
ODENSE
21.00 Cæcilie Norby, Magasinet
22.00 Rust, Rytmeposten
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Spy Nation, Cafe Hatten
23.00 Tom Lindby, Tante Olga
ROSKILDE
20.00 Caroline Henderson, Roadhouse
22.00 Billy O'Shea, Swan Inn
TÅSTRUP
20.30 Hope Factory/Kitty Empire, Medborgerhuset

LØRDAG 25

KØBENHAVN
21.00 Salseros, Medborgerhuset Blågården
21.00 Belly, Pumpehuset
21.00 Jam Sauce, Lades Kælder
21.00 L.P. Bluesband, Mojo
21.00 Red House, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Jet Pets, Den Blå Hund
21.30 Jacob Dreichmann, Barcelona
21.30 Niels Gerhard All Star, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Rhonda Harris, Stengade 30
22.00 Tango Orkestret, Loppen
24.00 Clements Blue Corner, Park
ÅRHUS
12.00 Frokostjazz, Glazzhuset
14.00 Christian Vuust Group, Musikhuset
21.00 Byhøjskolen, Musikcafeen
21.30 Boghandle, Musikteateret
22.00 Sun Machine, Æsken
22.00 Trouble Cats, Glazzhuset
24.00 Ole Friis Duo, Eifel
24.00 Me, She & Her, Blitz
ÅLBORG
22.00 Honey Moon Blue, Griflen
BALLERUP
21.30 Souls Under Cover, Baghuset
FARUM
21.00 Royals, Billen
FREDERICIA
21.00 Little Fish/Iron Maiden Jam, Det Bruunske Pakhus
GLUMSØ
19.30 Fri Scene, Onkel Møller
HADERSLEV
21.00 Beat The Meetles, Huset
HELSINGØR
20.00 Caroline Henderson, Toldkammeret
HERNING
20.00 SPOT 02, Fermaten
HILLERØD
21.00 Peter & De Andre Kopier, Støberihallen
ODENSE
19.00 Tekno Club, Badstuen
21.00 Alvin Lee Band, Magasinet
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar
RANDERS
23.00 Toys Of Joy, Tante Olga
ROSKILDE
22.00 The Familiar Strangers, Swan Inn
SØNDERBORG
21.15 Harvest Moon, Medborgerhuset

SØNDAG 26

KØBENHAVN
20.30 Cæcilie Norby, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Filter, Pumpehuset
21.00 B Joe, Lades Kælder
21.00 Lange & Holm, Mojo
ÅRHUS
15.00 Jamsession, Glazzhuset
22.00 Klub Camping, Cafe Paradis
FREDERICIA
20.00 Isabella Carlander, Det Bruunske Pakhus
ODENSE
15.00 Orgamic Paste, Rytmeposten

MANDAG 27

KØBENHAVN
21.00 Edwyn Collins, Pumpehuset
21.00 B Joe, Lades Kælder
21.00 Sam Mitchell, Mojo
KOLDING
20.00 Konkhra/Suffocation, Pitstop

TIRSDAG 28

KØBENHAVN
20.30 Jord, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Garbage, Pumpehuset
21.00 ScumBags, Lades Kælder
21.00 Sam Mitchell & Homesick Mac, Mojo
21.00 Play It, Stengade 30
21.00 Ruby Fruit Jungle, Rust
21.30 Yasmin & Latin Ice, Barcelona
ÅRHUS
21.00 Never The Less, Æsken
ÅLBORG
21.00 Suffocation/Konkhra, 1000fryd
21.00 Great Danes, Cafe Rendez Vous

ONSDAG 29

KØBENHAVN
20.30 Radioens Big Band,Copenhagen Jazzhouse
21.00 Louise Hoffsten, Pumpehuset
21.00 Eurecha, Rust
21.00 ScumBags, Lades Kælder
21.00 Cotton Plant Blues Band, Mojo
21.00 Lucid, Stengade 30
21.00 Eurecha, Rust
21.00 Honey Pony, Loppen
ÅRHUS
21.00 Sangsemblet, Æsken
21.00 Blues Jam, Glazzhuset
21.00 Club Havana, Musikcafeen
19.00 Musiktræf, Studenterhuset
ÅLBORG
21.00 Great Danes, Cafe Rendez Vous
ODENSE
20.00 Ester Brohus, Rytmeposten

TORSDAG 30

KØBENHAVN
20.30 Radioens Big Band, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Me, She & Her, Pumpehuset
21.00 Blue Turtles, Lades Kælder
21.00 Blues Jam, Mojo
21.00 Boghandle, Stengade 30
21.00 King Kane, Undergrunden
21.00 Gavin Friday, Rust
21.00 Bagdad Dagblad, Loppen
21.00 Leonardo & Knudsen, Cafe Blågårds Apotek
21.30 Blues Company, Gokken & Kokken
22.00 Red Eye, Klaptræet
22.00 Way Back When, Sofiekælderen
22.30 Sam & Dave Jam, Park
ÅRHUS
21.00 Louise Hoffsten, Blitz
21.00 Mike Wellans, Glazzhuset
21.00 Z'cue, Musikcafeen
21.30 Ester Brohus, Musikteateret
22.00 Club Nightly, V58
22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
22.00 Amigos, Gyngen
ÅLBORG
21.30 Krogh & Thomsen, Cafe Luna
FREDERICIA
21.00 Backseat, Fredericia Teater
HERNING
21.00 Henrik Volf, Bowl Inn
KOLDING
22.00 Soul Credit, Pitstop
ODENSE
21.00 Franz Bak & Det Glatte Lag, Jazzhus Dexter
22.00 Shirtsville, Rytmeposten
22.00 Group 7, Badstuen
23.00 Mr. Ben, Cafe Oscar
RANDERS
22.00 Stream Jam, Tante Olga
VALBY
20.30 Die Herren, Cafe Ciré
VEJLE
20.30 Betty Carter, Paraplyen

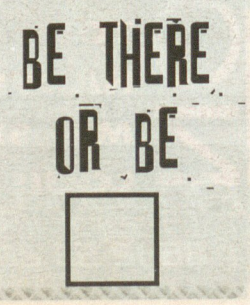

musikrubrikker

HØJSKOLER

KUNST ARKITEKTUR DESIGN

- OG 24 ANDRE FAG FÅ EN BROCHURE!

KRABBESHOLM HØJSKOLE
7800 SKIVE TLF 97520227

HØJSKOLEN PÅ SAMSØ

4/1-22/5 (20 uger)

Musik
Kunst
Fotografi
Forfatteri
Jornalistik

86 59 04 11

16 UGERS KURSUS

Forår: jan, april
Sommer: juni, juli
Efterår: sept, dec.

Vallekilde Højskole

4534 Hørve
udførlig fagplan
Tlf: 5345 6045
Fax: 5345 6630

BANDS SØGES

Whizkids
søger bands til
"Club Nightfly"
Ring 86 18 38 00

PLADESELSKABER

MCA
MCA Music Entertainment A/S
Esplanaden 46 • 1263 København K.
Tel. 33 912110 Fax. 33 913110
e-mail : mcadk.na@pip.dknet.dk
GEFFEN

GRAFISK DESIGN

Buddha Graphix™
86 12 53 26

STUDIER

AMP
RECORDING STUDIE
CD, LP, SINGLE DEMO
OPTAGET I ET PROFESSIONELT 24-SPORS DIGITALSTUDIE.
TLF. 74 42 27 15 · 74 42 65 07

BIRDLAND
RECORDING STUDIO
86 25 50 00
I.P. JACOBSENSVEJ 35
8230 ÅBYHØJ

FE SOUND RECORDING
32 spor kombineret med 64 MIDI-spor og delvist computermix.
FE Sound Recording
Tlf. 86 15 64 82 - 86 15 83 59

TRANSPORT

BANDBUS UDLEJES
TIL 7 PERSONER
40 58 11 82

BAND-FLYTTE-BILER
Udlejes uden fører
DRUM CITY
MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
TLF. 86 12 75 66 · FAX 86 12 74 12

BAND-BUS X
UDLEJES
Med eller uden chauffør
IdeBusRejser 8686 9333

OFF-BEAT PRODUCTIONS
BAND-BUS UDLEJES
M/U FØRER
86 19 14 12 el. 40 74 54 37

ROADIE MED BANDBUS
SØGER BANDS MED JOB'S.
BANDBUS KAN EVT. LEJES UDEN FØRER.
RING TIL PETER FLARUP
30 90 46 95 (Århus)

KONTAKT

Groupier søges til nystartet rockband. Udseende og alder er underordnet. Mulighed for stor rejse aktivitet. Kun fotosvar.

Billet.mrk. 1213

LYD & LYS

POWER SUPPLY PA
LYDDESIGN & UDLEJNING AF PROFESSIONELT LYD- OG LYSUDSTYR
VESTERGADE 13E • DK-9900 FREDERIKSHAVN
TLF. 98 43 23 08 • BILTLF. 30 99 51 12
KVALITET! -TYD SELV KODEN:
SOUNDTRACS MEGAS & SOLO, EV MT2, AMCRON, HARRISON, CROWN, YAMAHA, DRAWNER, DYNACORD, FURMAN, AKG, SENNHEISER, EV O.S.V.
FLYVEGREJ, TEATERGREJ, TRANSPORT M.M.

UDLEJNING, SALG OG SERVICE AF PROFESSIONELT LYD- & LYS-ANLÆG TIL:
KONCERTER TURNÉER FESTIVALER SKOLER DISKOTEKER
LYD & LYS
DANSK LYD & LYS UDLEJNING
NØRREVOLDGADE 4 · 5000 ODENSE C
66 11 38 06

LYDANLÆG
UDLEJNING
- Fra sanganlæg til kæmpe udendørs arrangementer
- Fra konferencer til rock'n'roll
- Professionel og individuel kundebetjening

RS AUDIO RENTAL
-the professionals
Søren Frichsvej 3 · DK-8000 Århus C
tel. 86137177 / 30866777 · fax 86138677

DPA SOUNDCO
31 356100
86 147055
Meyer Sound - Crown
Soundcraft - Crest- JBL
ElectroVoice - Yamaha
PROFESSIONEL LYDUDLEJNING

INSTRUMENTER

WANTED

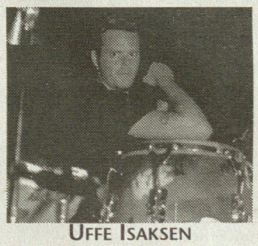

UFFE ISAKSEN
· SKO & TORP · LIS SØRENSEN ·
· HELMIG BROS · MONIQUE ·
Sidst set set i...
DRUM CITY
MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
TLF. 86 12 75 66 · FAX 86 12 74 12

Marshall 50 w. Guitar-top sælges i lille kabinet, årg. '67, meget velholdt, nye GT-rør, uden modifikationer, kr. 6.500,-
Henv. 86 16 59 23

LYDSTIDUE TIL SALG
Prof. komplet, 24 kanaler/ 12 spor mv. Nyindr. lokaler inkl. øverum, Aalborg C. Pris: 55.000,-
Henv. 98102510/116423

INSTRUMENTER

Fender®
FENDER CENTER

American Standard Strat	RING
American Standard Tele	RING
American Standard Jazz Bass	RING
Mexico Standard Strat	RING
Mexico Standard Tele	RING
Mexico Standard Jazz Bazz	RING
Blues Deluxe Guitarcombo	RING
Blues Deville Guitarcombo	RING

Vores tilbud er så gode at vi ikke tør reklamere, så derfor...
RING!
STRINGS AND THINGS AND ROCK 'N ROLL
ROCK CITY 86 12 75 22
GL. MUNKEGADE 8, DK-8000 ÅRHUS C. Guitars, Amps, Effects

REJSER

INDONESIEN
Badeferie på Bali
12 dg. 10. nt. fly og hotel fra kr. **7.895,-**
Rundrejse på Sumatra
13. dg 10. nt. fly, tur og ophold fra kr. **9.650,-**
vi besøger batak-landsbyer, kratersøen Lake Toba og oplever den frodige natur.
Rundrejser i hele Indonesien.
Flypris fra kr. **4.970,-**
inter-travel
Frederiksholms Kanal 2 - 1220 K
Lavpriser til alle verdensdele
33 15 00 77

ØVELOKALER

PROF. SESSION-ØVELOKALE
evt. m. backline.
Udlejes på dag eller ugebasis.
DRUM CITY
MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
TLF. 86 12 75 66 · FAX 86 12 74 12

Fajabefa-Århus udlejer øvelokaler og PA-anlæg til nogle af Århus' billigste priser. Info på 86106633

BØGER

AC/DC
-PHOTO BOOK
ROCKBIBLIOTEKET
Sjællandsgade 92
8000 Århus C
Tlf. 86 12 98 99

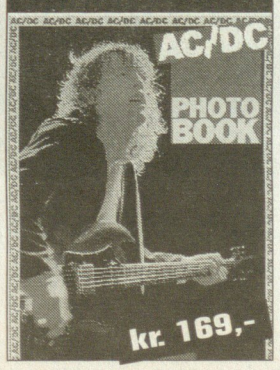

AUDIO-KOPIERING

FE SOUND
Tlf. 86156482 · 86158359

tam
Cassette og CD kopiering fra 1 til 2000.
(eneste af slagsen CD'er fra kr. 199/stk.)
CD tape mastering/ redigering.
Hurtig og billig service
Ring eller fax for prisliste:
TAM Studio
Svenstrupvænget 3
Tlf. 66 15 04 30

DEMO-BÅND
er dit
MUSIK-VISITKORT
Realtime kopier fra DAT-bånd -BASF tape
-transparente kassetter og boxe
Priser ved 100 stk.:
C-20 – 856, – kr.
C-30 – 920, – kr.
Labels i hvid eller farve, tryk med band-navn og titler kr. 200,-
Cover i s/h incl. lay-out kr. 590,-
Levering ca. 1 uge
Priser incl. moms, ex. forsendelse
BIRKUM I/S
Strandvejen 112, 2900 Hellerup
Telf.: 3940 0993, Fax 3940 1670

DJ HJØRNET

ATTENTION DJ´S ONLY
Europas førende MEGAMIX og REMIX service tager nu danske DJ´s som medlemmer. Meget begrænset antal pladser så kontakt MUSIC FACTORY DENMARK i dag for yderligere information og ansøgningsblanket.
RING 98 17 97 02

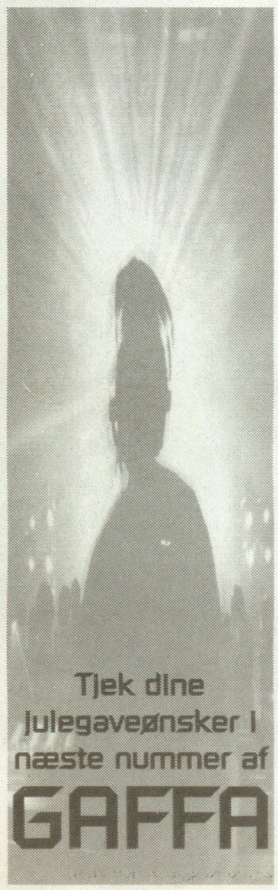

RUBRIKOVERSIGT

AUDIOKOPIERING
BØGER
BOOKING
BRUGTMARKED-
CD
CD-PRODUKTION
DESIGN
FANKLUBBER
FORLAG
FOTOGRAFER
HELSE/FITNESS
HIFI/STYR
HØJSKOLER
INSTRUMENTER
JOBS
KONCERTER
LYD & LYS
MERCHANDISE
MUSIKBLADE
MUSIK STUDIER
MUIKKONTAKT
NODER
PIZZA
PLADEJAKKER
PLADESNOREN
PLADESELSKABER
RADIOSTATIONER
REJSER
REPARATION
ROADIES
SPILLESTEDER
SPISESTEDER
STUDIER
TRANSPORT
SKO
SPORT
TATOVERING
TØJBUTIKKER
UNDERVISNING
URE
ØVELOKALER

Book en plads i GAFFA's musikrubrikker og bliv set af *119.000 musikinteresserede læsere hver måned.
Gallup 95

Tekst priser
2 linier 100, – kr.
3 linier 125, – kr.
4 linier 150, – kr.
5 linier 175, – kr.

Færdige annoncer.
Pris pr. milimeter 8,50 kr.
Bredde: 40 mm
Rabatter: 6 x – 10% · 12 x – 20%

bestil nu!

telefon 86 12 98 99
telefax 86 18 92 22

SELVFØLGELIG KAN MAN MORE SIG UDEN VORES ØL